

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΑΡΗΓΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ 2
Τοκ. Γραφείο ΚΕΜΠΛΑ
Αριθμός Αδείας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017 Τών εν Εφέσω ἐπτά παιδων, Όσίας Ευδοκίας τής Μάρτυρος

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2176

Ο εκπρόσωπος Τύπου του Αρχιεπισκόπου, κ. Χάρης Κονιδάρης εις τόν «Αθήνα 9.84» τής 17ης Απριλίου 2015 είχε δηλώσει: «Ο Αρχιεπίσκοπος είχε από την ημέρα τής εκλογής του, ως δράμα, την αξιοποίηση τής εκκλησιαστικής περιουσίας. Σε αυτή ακριβώς τη λογική και με αυτή τη προσέγγιση, διατύπωσε μία συγκεκριμένη πρόταση στην Ίερά Σύνοδο τής Ιεραρχίας, τόν Οκτώβριο του 2009, ή οποία αφορούσε τη συνεκμετάλλευση τής εκκλησιαστικής περιουσίας ύψους άξιας». Ο Μακαριώτατος είχε προσπαθήσει επί πρωθυπουργίας κ. Γ. Παπανδρέου, εις τόν πρώτον Υπουργικόν Συμβούλιον του οποίου είχε παρακατήσει, να προωθήση τό ζήτημα, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Αι προτάσεις αΐται μετά από πολλούς σκοπέλους κατέληξαν εις ένα σημαντικόν βήμα. Τό έτος 2013 ιδρύθη διά τήν αξιοποίησιν τής εκκλησιαστικής περιουσίας «Εταιρεία Αξιο-

Τί συνδέει τόν Σεβ. Ύδρας με τόν κ. Μιχ. Καρλουΐτσον;

ποίησης Εκκλησιαστικής Ακίνητης Περιουσίας Α.Ε.» (Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε.) (Νόμος υπ. αριθμ. 4182, «Κώδικας κοινοφελών περιουσιών, σχολαζουσών κληρονομιών και λοιπές διατάξεις», άρθρα από 83 έως και 89, ΦΕΚ αριθμ. 185, τεύχος Α', 10 Σεπτεμβρίου 2013). Ο νόμος επέτρεπεν από τήν ελληνικην Βουλήν, και ήταν από τούς ελαχίστους που δεν κατεψήφισαν οι βουλευται τής σημερινής κυβερνήσεως.

Τά πρός αξιοποίησιν

Νά υπενθυμίσωμεν εις τούς αναγνώστας ότι ή περιουσία τής Εκκλησίας από τήν ίδρυσιν του Έλληνικού Κράτους ως και τήν δεκαετίαν του '80, έπεται από τέσσερις αναγ-

καστικές σαρωτικές απαλλοτριώσεις εκ μέρους τής Πολιτείας, συνερκινώθη εις τό ποσοστόν μόλις του 4% εις σύγκρισιν με εκείνο, τό όποιον αρχικώς κατείχε.

Ός σημαντικώτεροι εκτάσεις γής δι' αξιοποίησιν θεωρούνται: α) τό όμορον τό τό γήπεδον του «Παναθηναϊκού» οικόπεδον, β) οικόπεδον εις τήν όδον Δεινοκράτους, γ) 3.500 στρέμματα, που περιβάλλουν τήν Ι. Μ. Πεντέλης, δ) εκτάσις εις τό Σχιστόν Περάματος, ε) 83 στρέμματα του Όρφανοτροφείου πλησίον του Αστέρους Βουλιαγμένης, στ) τά 1.200 στρέμματα τής Βαρκίζης, εις τήν περιοχήν Φασκομηλιά κ.ά. (μάλιστα τά δύο τελευταία καλύπτουν 60 χλμ. άκτογραμμής). Όλα τά οικόπεδα συναριθμούν τεραστίας

εκτάσεις άνυπολογίστου οικονομικής άξιας.

Οί έμπλεκόμενοι

Εκτός από τήν ΕΑΕΑΠ, φορείς που ώρίσθησαν υπεύθυνοι διά τήν όλην διαδικασίαν ήσαν τό ΤΑΙΠΕΔ, ή ΕΤΑΔ (Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου) και ή εταιρεία «Παράκτιο Αττικό Μέτωπο», τά όποια προφανώς θα άντικατασταθούν από τό νέον υπερταμείον.

Εις τήν ΕΑΕΑΠ μετέχουν με 50% ή Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και 50% τό ελληνικόν Δημόσιον. Τό 50% τών εσόδων, που θα προκύπτουν από τήν λειτουργίαν τής θα εισφέρεται εις τό κράτος, ενώ τό άλλο 50% διατίθεται εις τό φιλάνθρωπικόν έργον τής Εκκλησίας. Τήν ευθύνην διά τό Δημόσιον

διαχειρίζεται ό Ύπ. Έπικρατείας κ. Ν. Παππάς, ενώ τήν επίβλεψιν διά τό εκκλησιαστικόν μέρος φέρεται από πλήθος δημοσιευμάτων νά έχη ό Σεβ. Μητρ. Ν. Ιωνίας κ. Γαβριήλ, ό όποίος ως στενός συνεργάτης και τ. πρωτοσυγκελλός του Μακαριωτάτου γνωρίζει καλά τήν υπόθεσιν, εις τήν ενθρόνισιν του όποίου είχαν επίσημως παραστή ό κ. Παππάς, όπως και ό τότε Πρωθυπουργός κ. Αντ. Σαμαράς, επί τών ήμερών του όποίου συνεστήθη τό ΕΑΕΑΠ.

Αναστάσιωσιν έχει προκαλέσει εις τούς δημοσιογράφους ότι εις τό Δ.Σ. τής ΕΑΕΑΠ ώρίσθησαν από τήν Ι. Αρχιεπισκοπήν μεταξύ άλλων ό κ. Μιχαήλ Καρλουΐτσος και ό πολιτικός μηχανικός Πέτρος Σουρέτης. Ο

πρώτος είναι υιός του εξ Αμερικής αιδεσιμωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου, Αλεξάνδρου Καρλουΐτσου, ό όποίος είναι τό δεξι χέρι του Αρχιεπισκόπου Αμερικής και του Πατριάρχου Κων/λεως. Ο κ. Καρλουΐτσος «είχε τήν ευκαιρία να συναντήσει τόσο τόν Ν. Κοτζιά όσο και τόν Γ. Βαρουφάκη στόν Λευκό Όικο... είναι εκ τών πρώτων ανθρώπων στίς ΗΠΑ που ερωτώνται σχετικά με τίς εξελίξεις στην Έλλάδα από τήν πλευρά τής Wall Street... και ό Οικουμενικός Πατριάρχης τόν έχρισε Άρχοντα Ευταξίας τό 2010...», όπως έγραψεν ή «Επένδυση Plus» τής 2ας Μαΐου 2015.

Τό 2016 συνέβαλε τά μέγιστα διά τήν διεξαγωγήν του Κολυμβηρίου και προσφάτως ανέλαβεν υπεύθυνος πρωτοκόλλου εις τό Ύπ. Έξωτερικόν τής Αμερικής.

Ο δεύτερος είναι διευθύνων σύμβουλος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

«Έτερον εύαγγέλιον» αποτελεί ό Οίκουμενισμός. Όσοι τόν ύπηρετούν είναι άρνηται του Χριστού.

ΔΙΗΡΕΣΑΝ ΤΟ ΠΟΙΜΝΙΟΝ ΠΥΡΠΟΛΟΥΝΤΕΣ Ι. ΚΑΝΟΝΑΣ

Τό μέγα ψέμα τών νέων θρησκευτικών

Γράφει ό κ. Παύλος Τρακάδας

Προσπαθούν νά μάς πείσουν ότι τά παιδιά θα μάθουν να είναι άνεκτικά άπέναντι εις άτομα άλλων θρησκειών, άν διδαχθούν εις τό σχολείον τίς άλλες θρησκείες. Παράλληλα κατηγορούν θεολόγους, ανθρώπους που έχουν διδαχθή άλλες θρησκείες, ως φανατμενταλιστές και μισαλλοδόξους. Ός είναι αυτόνοήτον δεν μπορούν να ισχύουν εκ παραλλήλου και τά δύο. Προφανώς ή έννουσν ότι θα προσφέρουν μεροληπτικήν γνώσιν εις τά παιδιά, ή όποια θα στοχεύη νά πείση τά παιδιά παρουσιάζοντας μόνον τό «καλά» τών άλλων θρησκειών ή ή γνώσις από μόνην τής δεν άρκει διά να καλλιεργήση τήν άνεκτικότητα.

Πράγματι τό μεγαλύτερον ψέμα, που έχει λεχθή εις τό ζήτημα τών θρησκευτικών, είναι ότι ή γνώσις τών άλλων θρησκειών καλλιεργεί τήν άνεκτικότητα. Εις τήν πραγματικότητα τήν άνεκτικότητα τήν καλλιεργεί μόνον ή άληθής μύησις εις τήν Όρθοδοξίαν. Άν ό Χριστιανισμός είναι ή «θρησκεία τής αγάπης» και ή Όρθοδοξία ό μόνος άπαράχαρακτος Χριστιανισμός, τότε άν διδασχόντων σωστά τά παιδιά τήν Όρθοδοξίαν, θα μάθουν να άγαπώνουν όλους και να είναι άνεκτικά. Εις κάθε άλλην περίπτωσιν ή δεν έπιτυγχάνεται ή άνεκτικότητα ή όφειλεται εις τήν καλλιέργειαν ότι «όλοι τό ίδιο είμαστε». Δεν είναι δυνατόν οι ίδιοι οι έμπνευστές τών νέων θρησκευτικών να διατρανώνουν ως άρχην και τέλος τής Όρθοδοξίας τήν άγάπην, αλλά να έπιμένουν παραλλήλως ότι δεν θα είναι ή μύησις εις τήν Όρθοδοξίαν αυτή που θα διαποισή τά παιδιά με τήν αγάπην, αλλά ή γνώσις τών άλλων θρησκειών! Έγκυκλοπαίδεικές γνώσεις λαμβά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Οίκουμενισταί και διώκται

Όδύνη, λύπη και στεναγμό προκαλεί σε κάθε συνειδητό μέλος τής Όρθοδόξου Εκκλησίας μας τό αποκαλυπτικό πρωτοσέλιδο άρθρο του Σέρβου Αρχιμ. π. Συμεών Βιλόφσκι στόν «Ο.Τ.» 28.7.2017.

Στό υπ. άρ. 1898, 21 Οκτωβρίου 2011 φύλλο του «Ο.Τ.» στό άρθρο με τίτλο «Πώς έπεσαν οι δυνάτοι», ό θεολόγος κ. Θεόδωρος Γεωργιόπουλος άναφέρει στα τέσσερα πνευματικά παιδιά του Αγίου Ιουστίνου που διεκρίθησαν από τήν θεολογία και έγιναν έπισκοποι: 1) Αρτέμιος Ραντοσάβιεβιτς, Μητροπολίτης Ράσκας και Πρίζ-ρένης, 2) Αθανάσιος Γεφίτης, πρώην Ερζεγοβίνης, 3) Αμφιλόχιος Ράντοβιτς, Μητροπολίτης Μαυροβουνίου και Παραθαλασσίας 4) Ειρηναίος Μπούλοβιτς Μητροπολίτης Μπάτσκα. Στό τέλος μεταξύ άλλων σημειώνει: «Από τά 4 αυτά πνευματικά παιδιά του Αγίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Η προσφορά τής Εκκλησίας

Του πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ τήν εποχή μας αντιμετώπιζον πολλά προβλήματα, τά όποια έχουν ως τραγικό αποτέλεσμα ή δυστυχία μας. Γι' αυτό χρειάζονται διπλή συμπάρσταση. Πρώτα από τούς άρχοντες τής κοσμικής έξουσίας, ό όποίοι πρέπει να μειώνουν τά προβλήματα τών ανθρώπων και να λύνουν τά χρονίζοντα, πάντα με πνεύμα κατανόησης, κοινωνικής εύαισθησίας και δικαιοσύνης. Αυτή είναι ή έπιθυμία και ή εύχη. Η πραγματικότητα όμως είναι δύσκολη, παγιομένη θα έλεγα, και όί έλπίδες για κάτι καλύτερο είναι μικρές, αφού οι πολιτικοί μας ύστεροιν σε πολλά θέματα και δεν μπορούν να δώσουν ένδεδειγμένες λύσεις ούτε και νά πείσουν τό λαό να είναι ψυχραιμους, ύπομονετικούς, εργατικούς, αλλά και άγρυπνος, για νά μή έπιδεικνώνονται τά προβλήματα.

Παράλληλα οι άνθρωποι χρειάζονται και πνευματική συμπάρσταση, τήν όποια μόνο ή Εκκλησία μπορεί να προσφέρει, ύποδεικνύοντας συγχρόνως και τόν τρόπο αναθεώρησης τών λαθεμένων έπιλογών που κάνουν. Βέβαια, τόν πνευματικό ρόλο τής Εκκλησίας δεν τόν δέχονται οι σύγχρονοι άνθρωποι, γιατί δεν έμβαθύνουν στό προβλήματα και τίς αιτίες που τά δημιουργούν. Οι σκέψεις τους είναι κοντές και έπιπόλαιες. Θεωρούν τήν Εκκλησία ακατάλληλη για τήν επίλυση τών διαφόρων προβλημάτων που τούς άπασχολούν. Από τήν Εκκλησία ζητούν μόνο υλικά αγαθά, άφου, κατά τήν έσφαλμένη τους αντίληψη, έχει τεράστια περιουσία και πρέπει να τήν προσφέρει στους φτωχούς και πάσχοντες. Για πνευματικά αγαθά ουδείς λόγος. Ούτε καν τά σκέφτονται, γι' αυτό και δεν άντέχουν τό λόγο τής Εκκλησίας, που και ώφέλιμος είναι και άφυστηστικός.

Η Εκκλησία δεν έχει κοσμική έξουσία, για νά λύνει τά κοινωνικά προβλήματα. Ούτε πρέπει να άσχολεύεται με τήν πολιτική. Ωστόσο, επιβάλλεται να άσχολεύεται με τίς έπιπτώσεις που έχουν στην ζωή τών ανθρώπων και να βοηθεί με αγάπη. Νά άκούει τόν πόνο τους, νά συμπορευείται, νά δίνει φώς αίσιοδοξίας, να τροφοδοτεί τήν έλπίδα, τονίζοντας πρωτίστως τήν πρόνοια του Θεού, ή όποια εκδηλώνεται ιδιαίτερα στους ανθρώπους που πιστεύουν και τήνουν τίς έντολές.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Έξήλωσε τήν καρποφορίαν τής «καταρασθείσης υπό του Κυρίου και ξηρανθείσης συκής» ή συναγωγή πονηρευομένων εις τό Κολυμπάρι τής Κρήτης.

Πολλές και μεγάλες φωτιές άναψε, όπως ήταν άναμενόμε-

ν, ή ψευδοσυνόδος του περασμένου Ιουνίου στο Κολυμπάρι τής Κρήτης. Σχίσμα, βεβαίως, έπίσημο δεν έγινε στην Εκκλησία, αλλά τό πλήρωμά της είναι ακόμη διηρημένο.

Μεταξύ τών πολλών δημοσιευμάτων, εξ άφορμής τής κακοδόξου και διχαστικής εκείνης Συνόδου, με ιδιαίτερο ένδιαφέρον παρακολούθησαμε τόν διάλογο μεταξύ του κ. Αντώνη Ελευθεριάδη (Α.Ε.), θεολόγου, φιλόλογου, και του παν.σ. αρχιμ., ήγουμένου τής Ι. Μονής Ζωοδό. Πηγής Λογγοβάρδας Πάρου, π. Χρυσοστόμου Πήχου (Χ.Π.). Άς μύς έπιπείσουν οι δύο διαλεγόμενοι μία παρέμβασιν στόν δημόσιο αυτό διάλογο τόν, μέρος του όποίου αφορούσε τήν περί κωδικοποίησεως τών Ίερών Κανόνων διδακτορική διατριβή του τότε αρχιμανδρίτου, νύν δέ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, μία διατριβή, τήν όποια έχομε μελετήσει έπισταμένως, πρό πολλών δε έτών αρθρογραφήσαμε γι' αυτήν εκτενώς σε γνωστό και έγκυρο Όρθόδοξο χριστιανικό περιοδικό.

Γράφει ό κ. Α.Ε. σε άρθρο του: «Με έκπληξη πληροφορήθηκε πρόσφατα ή κοινή γνώμη πως ό Πανσοσιολογίστατος Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Πήχου, ήγουμένος τής ιστορικής Ι. Μονής Λογγοβάρδας Πάρου, κατέθεσε, μέσω τής προ-ϊσταμένης του Ι. Μητροπόλεως Παροναζίας στην Αρχιγραμματεία τής Ίεράς Συνόδου τής Ιεραρχίας τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, τήν 7.3.2017, μύησην εναντίον του Οίκουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου για εξ' άριθμήμενες κατηγορίες "έδθεν" έροδοδόσκαλιών, που διαπαρήχθηκαν από τόν Παναγιώτατο στη διάρκεια τής εικοσιπενταετούς πατριαρχίας του».

Έπειδή και ή δική μας ταπεινή γνώμη άποτελεί μέρος τής κοινής γνώμης, δηλώνουμε ότι ουδέποτε έξουσιοδοτήσαμε τόν κ. Α.Ε. να εκφράζη δημοσίως τά

αίσθημάτά μας, καθώς

Του κ. Χρήστου Κ. Λιβανού

Είμαι, όμως, άπορίας άξιο τό ότι εξέπληγαν ό κ. Α.Ε. όχι από τίς κακοδόξες άποφάσεις τής ψευδοσυνόδου, αλλά από τήν μύησην του π. Χ.Π. και, αντί ως θεολόγος να προσυπογράψη τήν μύησην, προτίμησε (έλλειψε) θεολογικών έπιχειρημάτων) νά κάνη χρήση και τής έτέρας ιδιότη- τός του, αυτής του φιλόλογου, και νά παραδώση μαθηματα γραμματικής στόν π. Χ.Π.!

Όμως, τό πολεμούμενον υπό τόν Οίκουμενισμό και κινδυνευόμενον έντιν ή Πίστις, όχι ή ελληνική ήμών γλώσσα. Από τήν θεολογική συμπεριφορά του κ. Α.Ε. τά τελευταία έτη συμπεραίνεται ότι, για άνώνστους σε μάς λόγους, έχει έπιλέξει νά άνήκη στο όικουμενικό άντι του Όρθόδοξου στρατοπέδου. Αυτό, βεβαίως, είναι δικαίωμά του. Αλήθεια, θεωρεί άραγε τίς άποφάσεις τής Κρήτης σύμφωνες με τήν Όρθόδοξη Διδασκαλία που διδάχθηκε, έμαθε και διδάξε στην πολυετή διαδρομή του ως θεολόγος; Τις διδάσκει και ό ίδιος ως Όρθόδοξος στους σπουδαστάς του;

Έπίσης, δεν γνωρίζει ό κ. Α.Ε. ότι ό π. Χ. Π. και ό περισσότεροι πατέρες τής Λογγοβάρδας ήταν πνευματικοπαΐδια του μακαριστού και άγωνιστικότερου έπισκόπου Αιγυυστίνου Καν-

τώτου και πρώην στε- ς ή μύνησι του π. Χ. Π. ούδόλως μάς εξέπληξε, αλλά σφόδρα μάς ικανοποίησε. Διότι μέσα σε μία άποσφαίρα, που όλα τάσκαις ή δεσποτική φοβέρα, ή εκκλησιαστικός φασισμός και ή οίκουμενιστική σκαλιβιά, ή άντιστασιακή φωνή τής Λογγοβάρδας μετέδω- σε τό χαρμόσυνο μήνυμα στους άπανταχού Όρθοδόξους Χριστιανούς, ότι ή ιστορική αυτή Μονή δεν παραδόθηκε άμαχητί στους οίκουμενιστάς λυκοποιμένας, και άν υπήρχουν δει- λοί, και άν συμβιβάστηκαν πολ- λοί (μεταξύ τών όποιων δυστυχώς και οι Αγιορείτικες Μονές), υπάρχουν και άπόρρη- τά κάστρα τής Όρθοδοξίας, που δεν έπεσαν, και με τή χάρι του Θεού δεν θα πέσουν.

Είμαι, όμως, άπορίας άξιο τό ότι εξέπληγαν ό κ. Α.Ε. όχι από τίς κακοδόξες άποφάσεις τής ψευδοσυνόδου, αλλά από τήν ψυχή του κάποια ψήγματα τών χρυσών λόγων του συγχρόνου εκείνου Χρυσοστόμου και πνευματικού του πατρός και έτσι εύρθηκε τό θάρρος νά έλέγξη τίς (όχι «όδθεν» κ. Α.Ε.) έροδοδόσκαλιες υπό του Πατριάρχου. Ήχηρά ήταν, έπίσης, και ή άντίδρασι έτέρου πνευματικού τέκνου του Αιγυυστίνου Καντιώτου, που Ήγουμενος τής Ι. Μονής Αγ. Παρασκευής Μυλοχωρίου Έορδαΐ-σας, π. Μαξίμου Καραβά, ό όποίος έπαυσε τό μνημόσυνο του Μητροπολίτου Φλωρίνης Θεοκλήτου. Αλλά και ό Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας, πνευματικό και αυτός άνάστημα του Αιγυυστίνου Καντιώτου,

άνειναι να συμπορευθί με τούς οίκουμενιστάς. Μόνο χαρά, όποιμένως, και όχι δυσάρεστη έκπληξη μπορεί να προκαλέσει τό γεγονός ότι πνευματικά τέκνα του ηρώικου Αιγυυστίνου Καντιώτου υψώνουν τό άνάστημά τους και δεν έπιτρέπουν στους άπαπολόγους και ύποκρίτας οίκουμενιστάς να αλώσουν τήν τήν Εκκλησία. Δόξα τω Θεώ, δεν συμβαίνει στην Έλλάδα τό τραγικό που συνέβη στην όμόδοξη μας Σερβία, όπου

πολλά πρωτοκλασάτα πνευματικά τέκνα του Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, έπίσκοποι σήμερα, συμμετέχουν ένεργώς και σκανδαλωδώς στην οίκουμενική κίνησι. Στην Πατρίδα μας, όμως, ό λόγος που έσπριε άφειδώς ή μακαριστός Αιγυυστίνος σε όλη σχεδόν τήν Έλλάδα επί πολλές δεκαετίες έπτεσε και σε εύφορη γή και είχε τόσο άπήχησι στις δεικές ψυχές, ώστε σε όποιο μέ- ρος τής Έλλάδος υπάγει κανείς σήμερα θα εύρη συνειδητούς και άγωνιστάς Χριστιανούς, έπιπρε-σμένους θετικά από τά πύρινα κηρύγματα του θρυλικού Αιγυυστίνου, άγωνιζομένους κατά τών αϊρέσεων, τής δεσποτοκρατίας και κάθε άλλου στασι-στικού συστήματος, καταστάσεως και ίδεολογίας. Έτσι κάνουν πάντοτε οι μεγάλες εκκλησιαστικές μορφές, όλοι τά Πατερικά άναστήματα. Πρός μέγιστη απογοήτευσι τών έχθρων τής Εκκλησίας, τών πονηρών, τών φαύλων και προδοτών, άρήγουν μετά τήν κοίμησί τους, άν και άγαμοι, πολλά τέκνα, πολλούς πνευματικούς άπογόνους, οι όποιοι συνεχίζουν, όσο δυνατόν, τό θεάρεστο έργο του πνευματικού των πατρός.

Πρός τί, λοιπόν, ή έκπληξη του κ. Α.Ε.; Μήπως, επίσης, άγνοεί τό ότι σε κάποιο συρτάρι του Πατριαρχείου εύρίσκειται περιφρο-νημένη παρομοία μύνησι, που υπέβαλε κάποτε ό μακαριστός πρ. Φλωρίνης Αιγυυστίνος κατά του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού; Μήπως και ή τήν μύνησι έκείνη ό «Νεοζήλω-σμός» κτυπούσε τήν βάρια θύρα του πατριαρχικού μεγάρου; Πολύ, μάλιστα, φοβόμυθα ότι τήν ίδια ακριβώς τύχη θα έχη και ή μύνησι του π. Χ.Π., με τήν μόνη διαφορά ότι αυτή θα φιλοενείπαι μέχρι τήν Δεύτερη Παρουσία σε συρτάρι όχι πατριαρχικό, αλλά ίεροσυνοδικού γραφείου στην Αθήνα.

Ίσως δέ νά δακτυλογραφείται ήδη από γραμματίες τής Ι. Συνόδου τής Ε.τ.Ε. κάποιο ακριβές αντίγραφο τής άπαντή-τικής έπιστολής που είχε στείλει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

άνθρωπο, όπως λέει ό ίδιος, είχε ανάγκη από διδασκαλία επίκλη και γενναία, νοητή απ' όλα τά στρώματα και διατυπωμένη σε μία γλώσσα, που θα καταλάβαιναν όλοι. Ο πρακτικός και διορατικός νοός του Κοσμά δεν είχε άπαιτηθεί. Γνώριζε σε ποιους έμελλε νά μιλήση, κι' ακόμα πως έπρεπε νά εκφρασθή».

Άν και είχε μαθητεύσει σε φανταστικούς άρχαίους, έν τούτοις τήν άρχαία γλώσσα τήν θεωρούσε ως έντελώς άπρόσφορη, άπλεστοφυή, για τήν διαπαιδewγήσιν του νεοελληνικού κόσμου, στίς συνθήκες που έπικρατούσαν τότε. Έτσι εξηγείται ό μελαγχολικός λόγος που έπτε κάποτε, ύπονοώντας τούς έπί-μονους σχολαστικιστές, ό όποιος ήθελε νά μορφώσουν τούς νέους, σε γλώσσα που δεν κατανοούσαν, ότι: «Τά κακά θάρ-

σουν από τούς διαβασμένους». Ο λόγος αυτός, ως προφητικός, έπιδέχεται και άλλες έρμηνείες, ιδιαίτερα σε σχέση και άναφορά στις ίσοπεδωτικές άντεχνικές, αντίθετορακευτικές και τελικώς άντιπαιδαγωγικές και ψυχοφθόρες άντιλήψεις, θεωρίες, μεθόδους και πρακτικές, που οι κατά καιρούς φιλόδοξοι μεταρρυθμιστές τελικώς άπορρυθμίζουν, μάλλον, τήν πολύπαδη Έλλη-νική παιδεία.

Άρχαι

και προσανατομίσμός

Ποιά ήταν τά ιδιαίτερα, τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα, οι άρχες που κυριαρχούσαν στην παιδευτική προσφορά τού μεγάλου αυτού φωτιστού του Γένους; Ποιά θεωρούσε ως άναγκαία παιδεία, που θα έμπνύουσε άπ' τήν πνευματική νάρκη της ραγιάδες; Πώς θα δυνάμυνε

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Την δην Αύγουστου η Έκκλησία μας εορτάζει την Μεταμόρφωσαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Ανοτέρο ενόν εκ του Ι. Ν. του Προπάτου, Αγίου Όρους, 15ος αιών.

Τό Άγιον Όρος και ή Σύνοδος τής Κρήτης

Παρατηρήσεις εις τό από 17/30.6.2017 «Μήνυμα του Αγίου Όρους περί τής Αγίας και Μεγάλης έν Κρήτη Συνόδου»

Γράφει ό πρωτοπρεσβύτερος π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος,

Έφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών

Δημοσιεύθηκε στίς 17/30.6.17 μετά από πολύμηνη κυοφορία κείμενο τής Έκτακτου Διπλής Ίεράς Συνάξεως του Αγ. Όρους που άναφέρεται στη Σύνοδο τής Κρήτης και έπιγράφεται «Μήνυμα του Αγίου Όρους περί τής Αγίας και Μεγάλης έν Κρήτη Συνόδου»[1]. Τό κείμενο αυτό έτυχε ποικίλης άντιμετωπίσεως. Από θετικά σχόλια, μέχρι άυστηρή και τεκμηριωμένη κριτική, ενώ δεν ήσαν λίγοι που τό προσπέρασαν αδιάφορα, ως μη άνταποκρινόμενο στις απαιτήσεις τής εκκλησιαστικής πραγματικότητας[2].

Α. Νομίζουμε ότι είναι άπαραίτητη μία σύντομη άναφορά στην προϊστορία του κείμενου:

Τό ΙΕΡΟΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ τής 12/25.5.2016

Τό Άγιο Όρος τήν 12/25 Μαΐου 2016 (ένα μήνα πριν τής Συνόδου τής Κρήτης) με έπίσημο Ιεροκοινοτικό Γράμμα Του[3] προς τόν Οίκουμενικό Πατριάρχη κοινοποίηθεν σε όλες τίς Αυτόκετες ή Ορθόδοξες Εκκλησίες, εξέφραζε τίς έντονες άνησυχίες Του για πολλά σημεία του Κανονισμού Λειτουργίας τής Πανορθόδοξης τάς προσπορευόντων καίμενων «Σχέσεις τής Όρθόδοξης Εκκλησίας» και «Η άποστολή τής Εκκλησίας».

Οι άπόψεις και οι άνησυχίες του Αγ. Όρους που διατυπώθηκαν στο Ιεροκοινοτικό Γράμμα δεν έγιναν ούσιαστικά άποδεκτές από τούς τά πρώτα φερόντες τής Κρήτης. Αυτό είναι εμφανές από τό γεγονός ότι εκτός από τήν άναφορά στίς Συνόδους μετά τήν Ζ' Οίκουμενική, κανένα άλλο σημείο από τίς καίριες παρατηρήσεις του Αγ. Όρους που άναφέρονται στο άνωτέρω γράμμα δεν έγινε άποδεκτό από τή Σύνοδο! Ούσιαστικά ή κραυγή άγωνίας του Αγ. Όρους δεν εισακούσθηκε από τή Σύνοδο τής Κρήτης.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΙΕΡΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ τής 13/26.11.2016.

Μετά τήν «Πανορθόδοξη», ή ΕΔΙΣ (Έκτακτος Διπλή Ίερά Σύναξι του Αγίου Όρους) τής 23.9./3.10.2016 άνέθεσε σε πενταμελή Ιεροκοινοτική Επιτροπή τή σύνταξη Εισηγήσεως επί τών ένκριθώντων Καίμενων τής Συνόδου τής Κρήτης. Τά μέλη τής Επιτροπής ήταν: ό Καθηγούμενος Ήεροποτάμου αρχιμ. Ίωσήφ, Σίμωνος Πέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

υγής παιδεία είναι εκείνη που έλευθερώνει και προάγει τόν άνθρωπο, τήν κοινωνία, τόν πολιτισμό. Τονίζει όμως πως τό άντιθετο γίνεται με μία κακή παιδεία. Κι' αυτή είναι εκείνη που διαστρέφει, άπονεκρώνει άποστειρώνει πνευματικά τόν άνθρωπο. Αυτή παράγει τούς ψευτο-μορφωμένους, τούς νεό-πλουτους τής μάθησης, που έξιστώνονται με τήν ψευτική, ύποκριτική ευγένεια τών νεόπλουτων του χρήματος.

Αυτούς, λέγει, τούς θόλο-κουλουριάρηδες και φορείς τής ψευδώνυμης γνώσεως, να τούς φοβάστε. Γιατί άπ' αυτούς θα προέλθει τό κακό. Πόσο, αλήθεια, προφητικά ήσαν τά λόγια αυτά του άγίου! Όσο δικαιώνεται ακόμα και σήμερα με τήν άθλιότητα τών καιροσκόπων και ίδεοληπτικών εκπαιδευτικών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

«Ἐπόπται γεννηθέντες τῆς Ἐκείνου μεγαλειότητος»

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ δεσποτική ἐορτὴ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως εἶναι μία σημαντικὴ πνευματικὴ ἀνάπαυλα πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ στὴν καλοκαιρινὴ ραστώνη. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς νηστείας καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα τοῦ δεκαπενταυοῦστου, μᾶς καλεῖ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία νὰ βιώσουμε τὸ ὑπέρατο καὶ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρους Θαβώρ μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Λυτρωτῇ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅπως εἶναι γνωστό, αὐτὸ ἐλάβε χώρα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ σταυρικό Του Πάθος, γιὰ νὰ δείξει στοὺς τρεῖς κορυφαίους μαθητὲς Του ἕνα μικρὸ καὶ στιγμιαῖο δεῖγμα τῆς θείας Του δόξας. Νὰ γίνουν ἐκεῖνοι οἱ ἀδιάφευστοι μάρτυρες καὶ στοὺς ὑπόλοιπους μαθητὲς καὶ κατ' ἐπέκταση σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς Του, ὅτι Ἐκείνους δὲν ἦταν ἕνας, ἀπλὸς ραββῖνος ἡ ἕνας ἐθνικός ἐπαναστάτης ἡ ἕνας κοινωνικός ἀναμορφωτής,

Ὁ Χιτλερικός καὶ ὁ Παπικός Λαϊκισμός

Ὁ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ἀνθρώπου τῆς Ἐξέας Τάξεως Πραγμάτων», ὁ ὁποῖος ἀνερείσεται τὴ δική του «θεϊκὴ» «Νέα Τάξη Πραγμάτων» εἶναι ὁ θλιβερός ηγετίσκος τοῦ κρατικοῦ δειγματος τοῦ Βατικανοῦ καὶ «κάθ'ητος» καὶ «πρώτος» τῆς «καθολικῆς ἐκκλησίας». Ἐδῶ καὶ κάποιους μῆνες τὰ ἐβαλε μὲ τὸν νέο «Παντάρχη» Ντ. Τράμπ, ὁ ὁποῖος, συντασσόμενος μὲ ὅλες τῖς ἀντιραστικές δυνάμεις, ὅπως τουλάχιστον φάνηκε, ἐναντιώθηκε στὴ σύγχρονη νεοταξικὴ λαίλαπα, ὁπῶς τοὺς διενθίστες, τοὺς ὁμοφιλοφίλους καὶ τοὺς σατανιστές, οἱ ὁποῖοι ἀντιδρῶν δυνاميκὰ ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ισχυροῦ ἀνδρα. Δεῖτε τὸ τελευταῖο «κατόρθωμα» τοῦ «ἀλθθητου»: «Ερωτηθεὶς γιὰ τὴν ἀνάληψη ἀπὸ τὸν Ντόναλντ Τράμπ τῆς προεδρίας τῶν ΗΠΑ, ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἀναβύθηνε ἐκκληύσῃ γιὰ νηφαλιότητα καὶ δηλώων ὅτι «κανεὶς δὲν πρέπει οὕτε νὰ χαιρέται, οὕτε νὰ τρομάζει» μὲ αὐτὰ ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ συμβοῦν. Ἀς δοῦμε πρῶτα τί θὰ κάνει καὶ μετὰ θὰ σχηματίσουμε ἀποψηφὶ» δηλώνει. Προ-εδοποίει πάντως γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἐνέχει ἡ ἀνόδοος τοῦ λαϊκισμοῦ στὴν Εὐρώπη καὶ μάλιστα συγκρίνει ἐμμέσως τὴ σημερινὴ ἐποχὴ μὲ τὴν ἀνοδο τοῦ Χίτλερ στὴ Γερμανία στὶς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1930» (Ιοτ. Tribune.gr).

Ἐπειδὴ ἔκαμε λόγο γιὰ τὸ λαϊκισμό τοῦ Χίτλερ μπορεῖ νὰ μᾶς μιλήσει καὶ γιὰ τὸν худαῖο λαϊκισμό τῶν πιστῶν του, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποθεύουν σὲ κάθε «ξερμύθισμα» του; Μπορεῖ νὰ μᾶς μιλήσει τὰ «νταραβέρια» τοῦ κρατικοῦ του δείγματος μὲ τὸν παράφρονα Φίρερ;

Τὰ σύγχρονα Σόδομα καὶ Γόμορρα πλέουν εἰς τὸ Αἰγαῖον!

Ἡ ΣΥΓΧΡΟΝΗ τεράστια ἐξέτασις τῆς ἀνθηκότητας εἶναι εὐκαιρία γιὰ πλουτισμὸ τῶν ἐπιτηδεύων. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους εἰσπράττει ταξιδίων ὁργάνωσε κρουαζιέρα ἀπολύτης ἀκολασίας, ὀργίων καὶ ἀνταλλαγῆς συζύγων στὸ Αἰγαῖο, ὅπου πῆραν μέρος 350 ζευγάρια πλουσίων ἀμερικανῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν. Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Οἱ 700 ἐπιβάτες τοῦ κρουαζιερόπλοιου «Azamara Quest» εἶναι πᾶμπλουτοι Ἀμερικανοὶ ἰδιοκτῆτες καὶ μεγαλοστειλὴ ἐπιχειρήσεων, πασίγνωστα μοντέλα, τερᾶστια ὀνόματα τῆς ἐξένης showbiz καὶ δεκάδες celebrities, ποὺ δὲν ἔχουν πρόβλημα νὰ βάλουν βαθία τὸ χερί στὴν τσέπη, γιὰ νὰ ζήσουν τὴ μοναδικὴ ἐμπειρία! [...] Τὸ κόστος, σύμφωνα μὲ τὸ сайт sds.com, ἀνέρχεται στὰ 2.349 δολλάρια ἀνὰ άτομο. Ἡ κρουαζιέρα εἶναι ἴδῃ solid old, ἀφοῦ δὲν ἔχει ἀπομεινί οὐτε ἓνα εἰσιτήριο γιὰ ὅποιον σκεφτεῖ τελευταία στιγμὴ νὰ συμμετάσχει στὸ ταξίδι τῶν ὀργίων, ποὺ ἀναμεινέται νὰ κάνει παγκόσμιον ντόρο» (Ιοτ. Μακελειό!). Ἀλλά, «τά... παχία πορτοφόλια τῶν ἐπιβατῶν ἀναμένεται νὰ δώσουν ἀνάσα μέσα στὸ καλοκαίρι, τόσο στὴν οἰκονομία τοῦ κάθε νησιοῦ ὅσο καὶ στὴν ἀγορὰ τῆς Αῆθνας!» Δεῖτε ἀπὸ ποῦ περιμένουμε τὴ σωτηρία μας, ἀπὸ τὴν ἀπόλυτὴ ἀκολασία! Αὕτὴ εἶναι ἡ κατάντια μας!

ὑπέγραψαν κοινὴ ῥήλωση, «καταδικάζοντας κάθε μορφὴ ἀνθρώπινης σκληρίας ὡς τὴν πιὸ ἀποτρόπαια τῶν ἀμαρτιῶν, καθόσον παραβιάζει τὴν ἐλευθερίαν βούλησῃ καὶ τὴν ἀκεραϊστικὰ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ποὺ δημιουργήθηκε κατ' «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.» Ἐπίσης, στὴν κοινὴ δήλωσιν «ἐνθαρρύνουν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κρατῶν νὰ βροῦν κατάλληλους καὶ ἀποτελεσματικούς τρόπους γιὰ τὴ διώχῃ ἐκείνων ποὺ ἐμπλέκονται στὴν ἐμπορία ἀνθρώπων, τὴν πρὸληψιν ὁλων τῶν μορφῶν σύγχρονης δουλείας, καθὼς καὶ τὴν προστασία τῶν θυμάτων τῆς». Τέλος, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Canterbury ἀποφασίσαν νὰ συσταθῇ μία κοινὴ ὁμάδα δράσης γιὰ τὴ σύγχρονη δουλεία» (Ιοτ. Πενταπόσταγμα!). Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ...φοβηθεῖτε δουλέμποροι!!!!

«Προφάσεις ἐν Ἀμαρτίαις» διὰ τὴν προώθησιν τῆς Πανθηρσκείας!

Ἡ ΠΡΩΘΗΝΗ τοῦ πανθηρσκειακοῦ δράματος ἀπὸ τοὺς προσηγνῆτες τοὺ οἰκουμενιστὲς ἀναζητεῖ ποικίλες δικαιολογίες, ὅπως ἡ παγκόσμια εἰρήνη, τὸ προσηφυγικό, ἡ ἀντιμετώπιση τῆς φτώχειας, ἡ διάσωση τοῦ περιβάλλοντος κ.ἄ. Ἐτσι τὸ Φανάρι πρόσφατα, μὲ πρόσχημα τὴ σύγχρονη δουλεία, ἀρχισε σούτρα – φέρτα μὲ τοὺς ἀρετικούς Ἀγγλικανούς. Δεῖτε τὴν εἰδηση, ὅπως τῆ σχο-

Ὁ Μόσχας ἐβράβευσε τὸν σχισματικὸν Πρόεδρον τῶν Σκοτῶν!

ΑΝΙΕΡΑ «παχνίδια» παίζει ὁ «άγιος» Μόσχας. Πρόσφατα βράβευσε τὸν σκοπιανὸ πρό-

ἄλλὰ ὁ σαρκωμένος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καταδέχτηκε νὰ ταπεινωθεῖ καὶ νὰ γίνει ἀνθρώπος γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Νὰ δείξει ὅτι εἶναι ὁ ἀπόλυτος κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, μὲ τὴν ταυτόχρονη ἐμφάνιση δύο ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοῦ Μωυσῆ καὶ τοῦ Ἥλια. Νὰ μᾶς βεβαιώσει πῶς, χάρις τὸν δικῷ Του ἀπολυτρωτικῷ ἔργῳ, ἡ μεταμόρφωση εἶναι καὶ γιὰ μᾶς μία δυνατότητα, φτάνει νὰ πιστέψουμε σὲ Ἐκείνον ποὺ μπορεῖ νὰ μεταμορφωθεῖ ὁ ἴδιος καὶ νὰ μεταμορφώσῃ καὶ ἐμᾶς! Ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, σήμερα στὴν ἐποχὴ τοῦ πρωτοφανοῦς πνευματικοῦ σκοτασμοῦ, ἂς προσεγγίσουμε μὲ πίστη καὶ ταπείνωση τὸν δι' ἡμᾶς μεταμορφωθέντα Κύριό μας καὶ ἂς Τοῦ ζητήσουμε νὰ λάμει στὶς ψυχὲς μας μία ἀχτίδα τοῦ θαυρείου φωτός!

ἔδρο γιὰ τὴν συμβολὴ τοῦ στὶς διορθόδοξες σχέσεις! Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Σὲ μία πρωτοφανῇ πρόκληση πρὸς τὴ Σεβρὶκ Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρὴ τὴν Ὀρθόδοξ Ἐκκλησία προχώρησε τὸ Πατριάρχειο Μόσχας, τὸ ὁποῖο δὲν κρύβει τίς οἰκουμενικὲς τοῦ βλεψίμας καὶ τὴν ἐπιθυμία του νὰ πάρει τὰ πρωτεία ἀπὸ τὸ Πατριάρχειο Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως καὶ νὰ «καταλάβει» τὰ Πατριάρχεια Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας (τὸ Ἀντιόχειας τὸ ἐλέγχει ἱδῆ). Ὁ Σκοπιανὸς Πρόεδρος Γκιόργκι Ἰβάνοφ κατὰ τὴν πρόσφατὴ ἐπίσκεψή του στὴ Μόσχα βραβεύθηκε ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Κυρίλλο μὲ τὴν πλακέτα τοῦ Ἱγιωτάτου Πατριάρχῃ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσίων, Ἀλεξίου Β΄. Ἡ τιμητικὴ αὕτὴ διακρίσις ἔγινε σὲ τελετὴ στὸ Ναὸ τοῦ Χριστοῦ Σελτήρος στὴ Μόσχα. Ἀὐτὸ, τὸ διεθνoῦς κύριος βραβεῖο ἀπονέμεται στὸ πρόεδρο Ἰβάνοφ καὶ εἶναι ἡ ἀναγνώριση τῶν προσπαθειῶν του γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν διορθόδοξων σχέσεων, τὸ ρόλο τῆς θρησκείας στὴν κοινωνία καὶ τὴ δημιουργίᾳ ἡ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἀρχῶν τῆς θρησκευτικῆς ἀνεκτικότητας», ἀναφέρει σὲ ἀνακοίνωσή του τὸ γραφεῖο τοῦ Ἰβάνοφ» (Ιοτ. Τρικλοποδιά!) Διευρωτόμαστε, γιὰ ποιά συμβολὴ τοῦ σκοπιανοῦ ἀξιωματοῦχοι στὶς διορθόδοξες σχέσεις, ἀφοῦ ἡ «ἐκκλησία» τοῦ εἶναι σχισματικὴ καὶ δὲν τὴν ἀναγνωρίζει καμιά Ὀρθόδοξ Ἐκκλησία! Δὲ γνωρίζει ὅτι ἡ «ἐκκλησία τῆς Μακεδονίας» εἶναι ἕνα ἐκτρωματικό «ἔργαλειο» τοῦ ψευδομακεδονικοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, γιὰ νὰ στηριχθεῖ ὁ ἐθνικισμός του; Κρίμα, Μακαριώτατε!

Ἐπεισε καὶ τὸ τελευταῖον προπύργιον τῆς Ὀρθοδοξίας ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ ἦταν γιὰ χίλια χρόνια τὸ προπύργιον τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ ισχυρὸς κυμαλούοντα τὰ κύματα τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν πλανῶν. Σύμπασα ἡ Ὀρθοδοξία προσέβλεπε στοὺς ἁγιορείτες πατέρες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πάσης φύσεως προβλημάτων καὶ ἐπιβέσεων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνοι ἦταν μπροστάρηδες, ἀψηφώντας τὸ ὁποιοδήποτε προσωπικὸ κόστος. Θυμίζουμε τίς ἐκατοντάδες μαρτυρικὲς θυσιεὲς ἐπὶ ἐποχῆς Ἰωάννου Βέκκου, γιὰ νὰ διαφυλαχτεῖ ἡ ζωύσους ὀρθόδοξὴ πίστη. Αὐτὰ συνέβαιναν στὸ παρελθόν, διότι ἀπὸ παρὸν τὰ πράγματα ἀλλάξαν ὀδρῶν. Τὸ ἀνώνυμον Ὅρος, ὅπως τὸ ξέραμε δὲν ὑπάρχει, ἔχει ἀλῶθεῖ καὶ ὑποταχτεῖ ἀπόλυτα στὸ οἰκουμενιστικὸ σχέδιο τοῦ Φαναρίου καὶ τῶν ὅπου γῆς οἰκουμενιστῶν. Τρανὸ παράδειγμα ἡ στάση σιγῆς καὶ ἀνοχής γιὰ τὴν προδοσία τῆς Ὀρθοδοξίας στὴ «Συννóδο» τοῦ Κολυμβαρίου. Ἀκόμα πιὸ τρανὸ παράδειγμα ἡ ἀπαράδεκτη ἀνακοίνωσις τῆς Ἐκτακτῆς Διπλῆς Συνάξεως τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἐ.ἔ., ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴς αὐθαίρεσις καὶ τὰ ἀντορθόδοξα κείμενα τῆς «Συννóδος» τῆς Κρήτης, νὰ «κουκουλώσει» μὲ τὸν πλεόν ἀναίδιτ πρόπο τῆς τεράστιες καὶ ἱστορικῆς εὐθύνες τῶν ἱθυνόντων τῆς καὶ χειρότερο νὰ «ἀποκοιμίσαι» τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι δῆθεν ὅλα βαίνουν καλῶς καὶ δὲ δικαιολογεῖται καμιά ἀντίδρασις! Ἐφ'τασε δὲ στὴν κατάντια νὰ ψευδολογεῖ κιάλας, γιὰ νὰ γίνει πιστευτός ὁ προτεινόμενος ἐφρυσχασμός τῆς ἀνακοίνωσις! Λυποῦμαστε βαθύτατα καὶ ἀνησυχοῦμε, διότι ἔπτεσε καὶ τὸ τελευταῖο «προπύργιον» τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τώρα δὲν ἔχουμε παρά νὰ ἀναμεινουμε τὸ μοιραῖο! Κάνουμε μία ὑστατὴ ἐκκλήσιον, μὲ κλῆμα ψυχῆς καὶ ὁδυμους ἀδάσταχτου πόνου καρδίας! Ἀγιορεῖτες Πατέρες, συνέλθετε!

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ἡ ΑΓΙΑ ΕΥΔΟΚΙΑ Ἡ ΜΑΡΤΥΣ

ΣΤΙΣ 4 Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐδοκίας καὶ τὴν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆς. Ἡ ἁγία Εὐδοκία καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, ὅταν τὴν αἰχμαλωτεύσαν οἱ Πέρσες καὶ τὴν ὄδηγησαν στὴν Περσία, ἐπειδὴ ἤξερε νὰ ἐρμηνεύτῃ τὴν Ἁγία Γραφή, δίδασκε τὰ ἱερὰ γράμματα στοὺς αἰχμαλώτους καὶ μάλιστα δόδηγσε πολλοὺς Πέρσες στὴν πίστη, ἐπειδὴ εἶχε γίνει φίλη τῶν γυναικῶν τους. Γιὰ αὐτὸ συνεληφθήκε ἀπ' αφοῦ τὴν κτύπησαν μὲ βούλευμα τὴν φυλάκισαν. Ὅταν τὴν ἐλευθέρωσαν, ἐπειδὴ ὁμολόγησε καὶ πάλι πίστη στὸν Χριστὸ, τὴν κτύπησαν ἀνελέητα μὲ ραβδία ἀκανθωτὰ ἀπὸ τριανταφυλλίς, ὥστε οἱ σάρκες τῆς διαλύθη-

τὸ ὁποῖο ἦταν πηγὴ ἱαμάτων σὲ αὐτοὺς ποὺ προσέτρεχαν μὲ πίστη πρὸς αὐτὸ.

Ὁ πατρο-Κοσμάς: Διὰ μίαν Ἑλληνορθόδοξον Παιδεῖαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μεταρρυθμίσεων , ποὺ οἱ περιστάσαιοι-συχὰ ἀσχετοί-πολιτικοὶ προϊστάμενοι τοῦ ἀρμόδιου ὑποურῶντος προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν!

Τὸ παιδευτικὸ δράμα τοῦ πατρο-Κοσμᾶ εἶχε πρῶτα ἀνθρωποπλαστικὸ καὶ φρονηματιστικὸ χαρακτήρα. Μὲ πόνο ψυχρῆς κραυγῆς: «Δὲν βλέπετε ὅτι ἀγρίεμε τὸ ἔνος μας ἀπὸ τὴν ἀμάθεια καὶ γίναμεν ὡσάν θηρία». Μὲ ἀνάλογο πόνο καὶ πικρὰ γράφει ἀργότερα κ' ὁ μαρτυρικὸς Μακρυγιάννης, πῶς ἡ πατρίδα μας: «Ζημιώθη, διατηρήθη, καὶ ὅλο αὐτὸ κατανταίνει, ὅτι μᾶς ἤβρε ὅλους θηρία θηρσκειτικούς καὶ πολιτικούς καὶ μᾶς τοὺς στρατιωτικούς».

Κουβαλώντας δὲ στοὺς πληγωμένους ὤμους τοῦ τὸ βαρὺ φορτίο ὁδυνῶντων ἐμπειριῶν του, θυμάται καὶ κλαίγοντας σημειώνει: «Ἐκεῖ ποὺ καθόμουν εἰς τὸ περιβόλι μου ἔτρωγα ψωμί, πονώντας ἀπὸ τίς πληγές, ὅπου ἔλαβα εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ περισσότερο πονώντας διὰ τίς μέσα πληγές ὅπου δέχομαι διὰ τὰ σημερινὰ δεινὰ τῆς πατρίδας, ἤλδαν δύο ἐπιτηδεῖοι, ἀνθρώποι τῶν γραμμάτων, μισομαθείς καὶ ἄθρησκοι καὶ μοῦ ζηγνώσαντες ὡς ἔξης: «Πουλὰς Ἑλλάδα Μακρυγιάννη». Ἐγὼ στὴν ἄθλια κατστάσή μου λέγω: «Ἀδερφοί, μὲ δόικειτε. Ἑλλάδα δὲν πουλᾶ, νοικοκυραίῳ μου. Τέτοιον ἀγαθὸν πολῦτιμον δὲν ἔχω εἰς τὴν πράματιόν μου. Μὰ καὶ νὰ τὸ χα, δὲν τὸ δυνά κανεῶς. Κ' ἂν πουλιέται δὲν ἀγοράζεται σήμερις, διότι κάνουν τὸν κόπον σεῖς λογιάτεις, νὰ μὴν θέλῃ νὰ ἀγοράσῃ κατὶ τέτοια». Ἐφ'ἂν αὐτοί. Κ' ἔκστασε σὲ μίαν πέτρα μόνος καὶ ἔκλαιγα. Μισὸς ἀνθρώπος καταστάθηκε ἀπὸ τὸ ντουφεκὶ τοῦ Τούρκου, τασκίστηκε ἀπὸ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀγῶνα καὶ κυνηγιέται καὶ σήμερον. Κυνηγιόνται καὶ ἄλλοι ἄγωνιστές. Πολλοὶ καλύτεροί μου, διότι ἐγὼ εἰμαι ὁ τελευταῖος καὶ χειρότερος. Καὶ οἱ πιὸ καλύτεροὶ ἀφανίστηκαν».

Ἀλήθεια, ἂν ζοῦσαν σήμερα ἀνάμεσά μας ὁ ἅγιος ἐθνομάρτυρας Κοσμάς καὶ ὁ πληγωμένος γενναῖος στρατηγός, κ' ἔβλεπαν τὸ σημερινὸ κατάντημα τῆς πατρίδας καὶ τὴν ἐχθρότητα ἀπέναντι στὴν «τὴν πίστη τὴν ἁγία», καὶ ὅλα ὅσα θλιβερά συμβαίνουν στὸν μαρτυρικὸ τοῦτο λαὸ καὶ τόπο, ποιά λόγια θὰ ἔβρισκαν νὰ περιγραφῶν τὸν πόνο τῆς ψυχῆς τους; Πόσα καὶ τί μαντήλια θὰ χρειάζονταν νὰ σκουρίσουν τὸν ποταμὸ τῶν δακρῶν ποὺ θὰ πῆγαζε ἀπ' τὰ μάτια τους;

Ἄς γυρίσουμε, ὁμως, στὸ παιδευτικὸ δράμα τοῦ ἁγίου μας. Μιλώντας γιὰ τὰ ἀγράμματα παιδιά, ζητεῖ ἀπ' τοὺς ἄπλοους χωρικούς, ποὺ ρουφοῦν τὸ λόγο του, νὰ τοὺ τὰ χαρίσουν καὶ νὰ τὰ ἔχουν μαζί, κοινά, ὡς ἀνταπόδοση τῶν κόπων του γι' αὐτοὺς. Κ' ὅταν ἐκείνοι ἀπαντοῦσαν καταφατικά, αὐτὸς τοὺς ἔλεγε: «Τέτοια παιδιά ἀγράμματα μοῦ χαρίσατε; Γιὰ τὰ θελῶ; Χάρισμά σας. Παιδιά ὡσάν γουρουνόπουλα νὰ ἔχω δὲν τὰ καταδέχομαι, διαπὶ εἶμαι υπερήφανος. Χάρισμά σας. Ὡσάν θέλετε χαρίσατέ μου καὶ ἕνα ἀγγελιοῦν ἐδῶ εἰς τὴν χώραν σας, νὰ μανθάνουν τὰ παιδιά σας γράμματα, νὰ ἡξέιρον ποὺ περπατοῦνε καὶ τότε νὰ τὰ εὐχῶμαι νὰ ζήσουν, νὰ προκόβουν». Τὰ ἔλεγε αὐτὰ, γιὰτὶ πίστευε πῶς τὸ σχολεῖο πρέπει νὰ εἶναι φωτῖριον ἥθους, ἀρετῆς καὶ θερμοκήπιον ἀνθρωπιάς. Τὸ θεωροῦσε δὲ πῶς ἀναγκαῖο καὶ ὠφέλιμο ἀπὸ τίς βρύσεις, τίς γέφυρες καὶ τοὺς δρόμους, ποὺ κ' αὐτὰ εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Χριστοκεντρικὴ παιδεῖα

Ὁ πατρο -Κοσμάς ἔδινε ἀκόμη στὴν παιδευτικὴ τοῦ προσφορά Χριστὸ-κεντρικὸ προσανατολισμό. Πίστευε πῶς τὸ σχολεῖο εἶναι ἡ δευτέρη ἐκκλησία, καὶ πῶς σκοπὸς τοῦ εἶναι νὰ ἐξυψώσιν πνευματικά τοὺς ἀνθρώπους, ὀδηγώντας τοὺς στὴ γνῶσι: τοῦ Θεοῦ, τοῦ κόσμου καὶ στὴν ὀδολοποίηση μεταξὺ τους. Ἐβ'τασε τὴν παιδεῖα ὡς ἀπαραίτητο ἐργαλεῖο καὶ μέσο γιὰ τὴν κατανόηση τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὴν ἀναπαύσις τῆς πλημυρῆδας τοῦ ἐξισλαμισμοῦ τῶν υποδοχῶν Ἑλλήνων. Ὀρθοδοξία καὶ παιδεῖα, στὴν πραγματικὰ καὶ σωστὴ μορφὴ καὶ προσφορά, δὲν συνυπαρchoύν ἀπλῶς, ἀλλὰ ἀλληλοπαραχωρῶνται. Κ' αὐτὸ φαίνεται ἐξάκθαρα σὲ ὅλες τίς δυσκόλες στιγμὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶναι χαρακτηριστικοὶ οἱ λόγοι του: «Ἀπὸ τὸ σχολεῖο μανθάνομεν τὸ κατὰ δυνάμιν τί εἶναι Θεός, τί εἶναι ἁγία Τριάς, τί εἶναι ἀγγελοί...τί δαίμονες, παράδεισος, κόλσις, ἁμαρτία, ἀρετή...Ἡ πίστις μας δὲν ἐστερεώθη ἀπὸ ἀμαθείας ἀγίους, ἀλλὰ ἀπὸ σοφοῦς καὶ πεπαιδευμένους ἁγίους, ὁπτις καὶ τὰς ἁγίας Γραφὰς ἀκριβῶς μᾶς ἐξηγήσαν...Σήμερον ὁμως...λείπουσιν, ἡ τουλάχιστον εἰσι ὁπαντιώματα τοῖοῦτο σοφοὶ καὶ ἐνάρτεοι ἄνδρες, ὅπως διατηρήσωσιν ἀνεπηρέδστους τοὺς ὀρθόδοξους ὁμοεθνεῖς μας. Πῶς δύναται νὰ διατηρήθῃ ἄλλαβές τὸ ἔθος μας καὶ ἐλευθερίαν κατὰ τὴν θρησκείαν...»;

Ἀποκαλυπτικός καὶ προφητικός ὁ λόγος του γιὰ τὸ τότε καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ τώρα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ ὅτι ἱσχύουν καὶ στὴ σημερινὴ εκπαιδευτικὴ πραγματικότητα; Μιλοῦσε ἀκόμα ὁ ἅγιος μὲ πᾶθος γιὰ τὴν ἀνάγκη παροχῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι γενικὴ ἀπενευθύνουμένη σὲ ὅλους ὁδισκώριτες, καὶ νὰ προσφέρεται δωρεάν. «Πρέπει νὰ μανθάνετε ὅλοι σας γράμματα, διὰ νὰ καταλαμβάνετε ποὺ περπατεῖτε...Νὰ κάμετε

ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» γράφοντάς ἐνα νέο συνδρομητή.

Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» Μάχηται -Διαφωνεῖζει - Ἐννημερώνει.

Ἀγωνίζεται διὰ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὸ Ἔνος.

Γράψτε ἕνα νέο συνδρομητή, γιὰ νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ τοῦ πῶ μακριὰ καὶ νὰ γίνῃ πῶς δυνατὴ.

καν, οἱ δὲ βασανιστές τῆς κοκίνισαν ἀπὸ τὰ αἵματα· κατόπιν τὴν ξαναφυλάκισαν. Ἀφοῦ πέρασαν ἔξι μῆνες τὴν ἐλευθέρωσαν καὶ τὴν ὑλίσαν σφιχτὰ μὲ σχισμένα καλῆμια, τὰ ὁποῖα εἰσῆλθαν μέσα στὶς σάρκες τῆς. Μετὰ τραβοῦσαν ἀπότομα τὰ καλῆμια, τὰ ὁποῖα ἐξεκόλλαγαν μαζί μὲ σάρκες, προκαλώντας ἔτσι δυνατοὺς καὶ ἀφόρητους πόνους. Τέλος, ἀφοῦ συνέτριψαν τὰ κόκαλα τοῦ σώματος τῆς καὶ βλέποντάς τὴν ἡμιθανὴ τὴν ἀποκεφάλισαν καὶ ἔτσι ἀξιώθηκε ἡ ἁγία Εὐδοκία τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος. Μετὰ ἀπὸ μέρες οἱ χριστιανὸι ἀνακόμισαν τὸ τίμιο λείψανὸ τῆς, τὸ ὁποῖο ἦταν πηγὴ ἱαμάτων σὲ αὐτοὺς ποὺ προσέτρεχαν μὲ πίστη πρὸς αὐτὸ.

τρόπον ἐδῶ εἰς τὴν χώραν σας διὰ σχολεῖον, νὰ βρῆτε ἕνα δάσκαλον καὶ νὰ τὸν πληρώνετε νὰ σᾶς μαθαίνει τὰ παιδιά σας...Νὰ βλέπετε ἐπιτρόπους νὰ τὸ κυβερνοῦν τὸ σχολεῖον, νὰ βάνουν δάσκαλον νὰ μανθάνουν ὅλα τὰ παιδιά, πλοῦσια καὶ πτωχὰ, χωρὶς νὰ πληρώνουν...». Τὸ σχολεῖο καὶ ἡ μόρφωση ποὺ προσφέρεται σ' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ὑπόθεση ὁλων τῶν κατοίκων. Γι' αὐτὸ συνιστᾷ: «Ἐδῶ εἰς τὴν χώραν σας βλεπόντας ὅπου δὲν ἔχετε σχολεῖον, νὰ διαβάζουν καὶ νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιά σας γράμματα, χωρὶς πληρωμὴν, ἐπαρκαλέσα τοὺς χριστιανούς καὶ ἔδωσαν τὸ κατὰ δυνάμιν καὶ προαίρεσιν διὰ τὸ σχολεῖον. Πρέπει ὁμως καὶ ἡ εὐγένεια σας νὰ βοηθήσετε ὅλοι οἱ χριστιανὸι τὸ σχολεῖο σας, ἐξ ἰδίων πόρων ἡ καὶ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας, διὰ νὰ λάβετε παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸν μισθὸν σας καὶ τὴν τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου». Ὅλος ὁ ἀγῶνας τοῦ πατρο-Κοσμᾶ γιὰ μία σωστὴ Ἑλληνοχριστιανικὴ παιδεῖα συμπετυκνώνεται στὸν ἐπιγραμματικὸν λόγο του: «Ἄν δὲν μπορεῖτε νὰ βλέπετε δάσκαλον ἰδιότερον εἰς τὸ χωρίον, νὰ διδάσκῃ παιδιά σας ὁ παπάς τοῦ χωριοῦ. Τὰ γράμματα εἶναι στολίδι τοῦ ἀνθρώπου καὶ μόνον μὲ τὸν γραμμάτων τὴν βοήθειαν θὰ μπορέσετε νὰ καλυτερέμετε τὴν τύχην σας...».

Ἡ ἐξορία τῶν διδαχῶν του

Ὁ εὐθύδοξος, καὶ ἀποκαλυπτικός λόγος τοῦ πατρο-Κοσμᾶ ἀποτελεῖ ἔλεγκο τῆς ἀλλοτρώσας ἑκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, καὶ τῶν συνεχῶν προβληματικῶν πειραματισμῶν ποὺ ἀσκούνται στὴ χώρα μας, τίς τελευταῖες δεκαετίες. Μέσα ἀπ' τὴ συγκεκριμένο καὶ νεφελάδες ἐκπαιδευτικὸ δράμα, τῶν κατὰ καιροὺς φιλοδόξων μεταρρυθμιστῶν, οἱ διδαχὲς τοῦ καλόγερο Κοσμᾶ ἀναδεικνύονται σὲ ὁλόφωτο, ἐξάκθαρα, ἀνόθευτο ὁδηγό, ἀλλὰ καὶ ἐγγυητὴ, γιὰ οὐσιαστικὸ ἐκπαιδευτικὸ προσανατολισμό. Γιατὶ, σὲ τελευταία ἀνάλυση, μόνον μία ὕγις Ἑλληνορθόδοξὴ παιδεῖα μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ μὲ ἀσφάλεια στὴν πνευματικὴ, καὶ ὀχι μόνον, ἀναγέννηση τοῦ πολὺμορφα σήμερα σκλαβωμένου Γένους.

Μέχρι τώρα δοκιμαστέχων πάμπολλα μέσα, δῆθεν γιὰ τὴ μόρφωση

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Έμπρὸς διὰ μίαν ζωηφόρον Ἑλληνορθόδοξον Παιδεῖαν

- Ἀντίκρουσις ἀνυποστάτων κατηγοριῶν ἐναντίον τῶν δικαίων ἀγώνων τῆς ΠΕΘ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας - Προβολὴ ἐνὸς ζωηφόρου ὁράματος διὰ τὸ Γένος καὶ τὴν Παιδεῖαν του

Τοῦ κ. Παναγιώτου Τσαγκάρη, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (ΠΕΘ)

2ον

Ἡ διαπίστωση αὐτῇ, ἴσως, σὲ κάποιους νὰ φαντάζει ὑπερβολικὴ, δυστυχῶς ὅμως, ὁ ποιοσοδηπότες καλοπαιστές μελετήτης, μελετώντας ἐπισταμένους τὰ Προγράμματα αὐτά, θὰ διαπιστώσει ὅτι δὲν ἀφίσταται τῆς πραγματικότητας. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀποδεικνύουν πλὴτον τὰ πορίσματα πολλῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων¹⁴ ποὺ ἔχουν πραγματοποιηθεῖ γιὰ τὸ ἐν λόγω θέμα, οἱ πολλοὶ τόμοι¹⁵ ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ γιὰ τὸ ἐπίμαχο ζήτημα ἀλλὰ καὶ τὰ ἀμέτρητα ἄρθρα ποὺ ἐδῶ καὶ μὴ ἐξαετία ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὰ νέα Προγράμματα τοῦ μαθηματος τῶν Θρησκευτικῶν, ὅντ' ἐκατοντάδες Θεολόγους, πανεπιστημιακοὺς, κληρικούς, λαϊκοὺς καὶ ἐπιστήμονες διαφόρων εἰδικότητων.

Κύριος στόχος, λοιπόν, τῶν νέων Προγραμμάτων εἶναι τὸ μάθημα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια ἀποκλειστικῶν τῶν Θεολόγων καὶ νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὸν ὅποιον-δήποτε, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει στὸν ἐξωτερικόν, ὅπου τὸ μάθημα τὸ διδάσκουν καὶ ἄλλοι¹⁶.

Τὸ σύνθημα δηλαδὴ Θρησκευτικὰ γιὰ ὅλους στὴν πραγματικότητα μεταφράζεται σὲ Θρησκευτικὰ ἀπὸ ὅλους.

Κι ἂν ἀκόμῃ δεχοῦμε τὸν ἰσχυρισμό ὅτι τὰ προτεινόμενα θέματα ποὺ θὰ ἀπαρτίζουν τὸν λεγόμενον φάκελο ποὺ θὰ παραδοθεῖ ἐν εἰδὲι βιβλίου στὸν μαθητῇ, θὰ εἶναι κατὰ τὴν πλειονότητά τους ὀρθόδοξοι, τίποτε δὲν ἐγγυάται ὅτι δὲν θὰ ἀλλάζουν τὴν ἐπόμενη ὥρα τὰ θέματα αὐτά, ἀνάλογα μὲ τὸ ποῖός θὰ βρισκται στὴν θέσθ εὐθύνης τῆς σύνταξης αὐτῶν τῶν φακέλων, καθὼς, ἡ δομὴ τῶν Προγραμμάτων αὐτῶν, δίνει τὴν εὐχέρεια νὰ τροποποιεῖνται κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ θέματα τοῦ φακέλου τοῦ μαθητῇ.

Μάλιστα, αὐτῇ ἡ δυνατότητα προβάλλεται ὡς μεγάλῃ παιδαγωγικῇ καινοτομία¹⁷ ποὺ θὰ διευκολύνει τὸν Θεολόγον στὸ διδακτικὸν του ἔργο. Στὴν πράξῃ ὅμως, αὐτὸ θὰ λειτουργήσῃ ἀπουντονοιστικὰ καὶ διαλυτικὰ στὴ διδακτικὴ καὶ μαθησιακὴ διαδικασίᾳ, καθὼς θὰ καταστῇ βρόγχος στὸν λαϊμό τοῦ εκπαι-

ζητῇαι ἡ πολιτεία, ἐνεργώντας ὡς νέοι κρυπτοχριστιανοί;

Πῶς μπορεῖ ἐξάλλου, νὰ λειτουργήσῃ εὐρυσθὰ ὁ Θεολόγος καθηγητὴν καὶ νὰ παράβῃ ἀποδοτικὸ καὶ ἀποτελεσματικὸ εκπαιδευτικὸ ἔργο, ὅταν ἡ πολιτεία ἐργεταὶ καὶ νομοθετεῖ ἐναντὶ στὸν ὄρκο ποὺ ἔδωσε, ὅταν πήρῃ τὸ πτυχίον του¹⁸;

Ἐπίσης, παρατηροῦμε στὰ νέα Προγράμματα, μίᾳ διάθεσθ ἀποφυγῆς τῆς πίστες, δηλαδὴ διαπιστώνουμε ὅτι προάγειται ἐνα ἐκκοσμικευμένον σχολεῖο, στὸ ὁποῖο ἡ πίσθ δὲν ἔχει χωρὸ καὶ ἡ θρησκεία ἀντιμετωπίζεται ὡς πολιτισμικὸ μέγεθος καὶ λησμονιέναι ἡ σύνδεσῃ τῆς μὲ τὴν πίσθ, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ γενεσιουργὸς αἰτία αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὀλοφάνερῃ ἡ ἀποφυγὴ τῆς ὁμολογίας τῆς ὀρθόδοξης πίστες ποὺ ὀδηγεῖ τελικὰ, στὴν ἀποσύνδεσθ τοῦ σχολείου καὶ τοῦ μαθητῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα, ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωῇ, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ μαθητῇς καλεῖται πλέον, νὰ δημιουργήσῃ τὴ δικὴ του ἀτομικὴ θρησκείᾳ παίροντας στοιχεῖα ἀπὸ διαφορετικὰς θρησκείας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄθρησκες κοσμικὰς ἀντιλήψεις²¹. Κατάληξθ τελικὰ αὐτὸν τοῦ ἀκραίου ἀτομικισμοῦ εἶναι ἡ σταδιακὴ ἐπικράτησθ τοῦ μνηδνισμοῦ τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν.

Ὁ μνηδνισμός καὶ ἡ ἀτομικὴ θρησκείᾳ οὐσιαστικὰ προωθουνται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐμφερονῶνται ἀπὸ οὐδετερό-θρησκες, ἐκκοσμικευμένες ἡ ἄθρησκες πολιτικοκρατικὰς ἀντιλήψεις, καθὼς θεωροῦνται ὡς τὰ πῶτ κατὰλῃνα ἐργαλεῖᾳ, γιὰ νὰ προωθηθῶν τὰ σχέδια τους, ποὺ περιέργως φαίνεται νὰ συμπίπτουν μὲ τὰ σχέδια ἐκείνων ποὺ οἰκοδομοῦν τὴ Νέα Τάξθ Πραγμάτων καὶ τὴ Νέα Ἐποχὴ²².

Νὰ σημειωθεῖ ἐδῶ, ὅτι μέλθ τῆς ΠΕΘ μὲ πολὺ προσωπικὸ κόπο, ἀνέδειξαν καὶ τὴ σχέση τῶν συζήτητομένων Προγραμμάτων, μὲ τὰ νεοταϊκὰ καὶ νεοπογκητικὴ ἀντιλήψεις ἐκπαιδευτικὰ Προγράμματα τῆς νεοβουδιστικῆς ὀργανώσεως Ἀρίστας, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσῃ ὡς ὀργανωσθ ποὺ οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ ἀποφεύγουν, διότι εἶναι ἀσυμβίβαστῃ μὲ τὴν ὀρθόδοξθ πίσθ²³.

Ἡ δομικολογί, ἐπιτρέψτε μου νὰ πῶ, ἐπιμονὴ στὴν ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτήρα τοῦ μαθηματος μέσω τῶν νέων Προγραμμάτων ἐπιβεβαιώνει ὅλους τοὺς παραπάνω ἰσχυρισμούς. Διότἡ διατυμπανιζόμενῃ ἀνανέωσθ τοῦ μαθηματος τῶν Θρησκευτικῶν καλύτερα θὰ μποροῦσε νὰ προκύβῃ μέσω ἀπὸ τὴν ἀνανέωσθ μεθόδων καὶ μέσων τῆς διδακτικῆς πράξεως καθὼς καὶ τῆς συνεχούς ἐπιμόρφωσης καὶ ὀχι μὲ τὴν ἀλλοίωσθ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ μαθηματος καὶ τελικὰ τὴν ἀποδόμησθ τῆς πίστες.

Υποσημειώσεις:

14. Ἡμεριδές καὶ Συνεδρία γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν:

α) Ἡμεριδὰ τῆς ΠΕΘ στὶς Σέρρες μὲ θέμα: Ἡ διατήρησθ τοῦ ὀρθόδοξου χαρακτήρα στο Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, στὶς 4 Φεβρουαρίου 2017.

β) Ἡμεριδὰ τῆς ΠΕΘ στὴ Θεσσαλονίκῃ μὲ θέμα: Ἡ θέσθ τῆς Ὀρθόδοξης Θεολογίας στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, στὶς 14 Ἰανουαρίου 2017.

γ) Ἡμεριδὰ τῆς ΠΕΘ στὴ Δράμα μὲ θέμα: Τὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν στὴ Θρησκευτικὰ καὶ οἱ ἐπιπτώσεις τους γιὰ τοὺς μαθητῇς, στὶς 23 Ὀκτωβρίου 2016.

δ) Ἡμεριδὰ τῆς ΠΕΘ στὴ Μυτιλήνῃ μὲ θέμα: Ἐκκλησίᾳ – Πολιτεία καὶ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν : Προσέγγισθ στὴν ὀρθόδοξθ παράδοσθ ἡ κατήχησθ τὸν μαθητῇν στὴν πολυθεΐᾳ; στὶς 8 Ὀκτωβρίου 2016.

ε) Ἡμεριδὰ τῆς ΠΕΘ στὴ Βέροια μὲ θέμα: Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν σὲ κρίσθ, στὶς 24

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

ΘΡΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

Απόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16

Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ' 14-23

Ήχος: α΄.- Ἐωθινόν: Γ'

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπίπαυλοι»
Ποῖοι ἦσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι;

Ὅλοι γνωρίζουμε τοὺς δώδεκα Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ Μαθητὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζουμε ὅτι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ συνοδοιπόροι τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν τριετὴ ἐπίσημον παρουσίᾳν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον πλησίον τῶν ἀνθρώπων. Γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπέλεξαν νὰ ζήσουν κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν, θυσιάζοντες, ἄλλως, τὴν μετὰ τὸν γονεὺν αὐτοῦ συνοικησὶν καὶ συνεργασίαν, ἄλλως, τὴν μετ' αὐτῆς ἀκόμῃ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων, συμβίωσιν καὶ συγκατοικησὶν, ἄλλος, τέλος, τὴν προσοδοφόρον ἐπαγγελματικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν. Πρὸς τοῦτους γνωρίζομεν ὅτι οἱ δώδεκα οὗτοι μαθηταί, ἠκολούθησαν τὸν Κύριον, συμβιβάζομενοι μὲ τὸν τρόπον ζωῆς τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν, μὴ ἔχοντες ποὺ τὴν κεφαλὴν κλίνωσι, μὴ διαθετοὺς ἀκόμῃ καὶ τὰς στοιχειώδεις βιοτικὰς ἀνάσεις καὶ γενικῶς, ταλαιπωροῦμενοι κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς Ἀνάληψιν τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιφάνισθν τοῦ Παναγίου Πνεύματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, διασκορπίσθησαν εἰς ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον, διὰ τὰ φέρουν ***«τοὺς καθήμενους ἐν χώρᾳ καὶ σκιά θανάτου»***, τὸ φύος τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, ***«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδασκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν»*** (Ματθ. ΚΗ' 19-20).

Υπῆρξαν, δὲ ἔλεγε κάποιος, ἐκείνοι ποὺ ἡγάπησαν μὲ πάθος τὸν Κύριον – πληρὴ τῆς γνωστῆς ἐκείνης δεΐλιας ποὺ ἐπέδειξαν κατὰ τὰς φρικτὰς ἐκείνας ὥρας τοῦ Πάθους καὶ τοῦ θανάτου Του – καὶ μετὰ αὐταπαρνήσεως ἔζησαν τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἡ «ἐπιβράβευσις»

Κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀφελὴ λογικὴν, ἀναμενόμενον θὰ ἦτο, ὁ Κύριος νὰ ἐπιδείξῃ εἰς αὐτοὺς μίαν «εἰδικὴν μεταχείρισιν» καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ καθὲ ἐμπόδιον ποὺ θὰ ἐπαρουσιάζετο εἰς τὴν, πρὸς τὸν κόσμον, πορείαν των. Τονάντιον ὅμως ἄκουόντες τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν σημερινὴν ἀποστολικὴν πρικοπήν, θὰ ἐνόμιζε κάποιος ὅτι ὁ Θεὸς ἔκανε ἀκόμῃ περισσότερον δυσκόλον τὸ ἔργον των μαθητῶν Του. Ἀντὶ τῆς ἐξομάλυνσεως τῶν ἐμποδίων, μᾶλλον περισσότερον ἐπικίνδυνον καὶ ὀλισθηρότερον αἰσθάνονταί τὸ ἔργον των. ***«Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ... ἡμεῖς ἄσθενεῖς, ... ἡμεῖς δὲ ἄημοι. Ἀκρι τῆς ἄρπῃ ὥρας καὶ πινεύμεν καὶ διώμεν καὶ γυμνητούμεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἰστατούμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι τοὺς ἰδίαις χερσὶ· λοιδοροῦμενοι εὐλογοῦντες, δικαίμενοι ἀνεχόμεθα, βαλσαφούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιήρημα ἕως ἄρτι»*** (Α' Κοριν. Δ' 10-13).

Αὐτῇ, λοιπόν, ἦτο ἡ «ἐπιβράβευσις» διὰ τὰ ὅσα ἔκαναν ἐκείνοι διὰ τὸν Χριστόν; Ὁ Κύριος, βεβαίως, τοὺς ἔχει ἤδη προειδοποιήσῃ καὶ προετοιμάσῃ διὰ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας θὰ ἀντιμετώπιζον κατὰ τὰς περιεδοχὰς εἰς τὸν κόσμον. Γνωρίζουν τὰς συνθηκὰς μέσω τῶν ὁποίων πρέπει νὰ διέλθουν, προκειμένου νὰ διεκπεραιώσουν τὴν ἀποστολήν των. ***«ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ἑμὰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διδώσιν, παραδίδοντες εἰς συναγώνους καὶ φιλάκας, ἀγομένοισι ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου· ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον ... Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατωσόμεν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐσσεθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου»*** (Λουκ. ΚΑ' 12-17). Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὄντως τοὺς παρηγορεῖ, εἶναι ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Διδασκάλου των ἐπαληθεύονται· καὶ τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὄντως ὁ Ἀληθινὸς Θεός.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Διδασκάλου

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον τοὺς ὠθεῖ εἰς τὴν ἐπιμονὴν ἀλλὰ καὶ ὑπομονὴν εἰς τὸ ἔργον των, εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ Διδασκάλου των. Δὲν τοὺς προειδοποίησε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐβάδισε τὸν σκληρὸν αὐτὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου ὁ ἴδιος. Ὑπέφερε τόσα, ὅσα ὁ ἀνθρώπινος νοὺς δὲν δύναται νὰ συλλογισθῇ. Ἐδούκμασε τοσοῦτους καὶ τοιοῦτους πόνους, ὅσους δὲν θὰ ἤδυνάτο νὰ ὑποφέρῃ ὁ οἰοδότης ἀνθρώπος. Ταῦτα δὲ πάντα, ὑπέφερεν ἀναμάρτητος καὶ ἀπὸ ἀγάπην διὰ τὸν ἄνθρωπον. Μὲ τὸν νοὺν καὶ τὴν καρδίαν συνεπῶς ἐστραμμένῃν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, βαδίζον ἐπὶ τὰ ἱγνὴ Του καὶ αἰσθάνονται ὅτι ὁ Κύριος τοὺς ἀκολουθεῖ καὶ παρακολουθεῖ τοὺς ἁγῶνας των καὶ τὰς ἀγωνίας των ***«καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»*** (Ματθ. ΚΗ' 20).

Ἡ ζωὴ καὶ πορεία τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ

Ἀκοῦνται πολλοὶ, καὶ κηρύττεται δυστυχῶς ὑπὸ ἀνοήτωντων καὶ ἀφελῶν ὅτι, δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ζοῦν, εἰ δυνατόν, κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς τοὺς ἐπιβραβεῖ, ἐξασφαλίζων δι' αὐτοὺς ζωὴν ἀνέσχεως καὶ ἀκοπῶν. Ζωὴν χαρὰς καὶ διαρκούς εὐτυχίας, μακρὰν θλίψεων καὶ ὀδυνῶν καὶ πᾶσης στεναχωρίας. Κάποιους ἐξ αὐτῶν, τοὺς ἔχομεν ἀκούσει νὰ διαμαρτύρωνται, ὅταν συμβαίνουν καὶ εἰς αὐτοὺς κάποια θλίψεις καὶ ὀδύναι προερχόμεναι ἐξ ἄσθενειν ἡ ἐκ θανάτων, καὶ νὰ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν Θεόν τὰ δικαιωμάτῃ των (sic). Θεωροῦν οἱ τοιοῦτοι - ὡς ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆς παραβολῆς τοῦ Αὐτοῦ - ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ὀφείλει ζωὴν εὐτυχὴ καὶ μακροήμερευσιν. Αἱ ὀδύναι, κατ' αὐτοὺς, ὑπάρχουν διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἁσεβεῖς.

Ἄν ριχθῶμεν ὅμως δι' ὀλίγον τὸ βλέμμα εἰς τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας – μὴδὲ ἔξαιρουμένης καὶ αὐτῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου – θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Οἱ δικαιοὶ καὶ ἐνάρετοι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος βλέπομεν τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ὑποφέρουν καὶ ὀδυνῶνται ἐν ἀντίθεσθ πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἁσεβεῖς. ***«τί οὖν ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοκίᾳ, ἐγενήθησαν πάντες οἱ ἀθεοῦντες ἀθετήματα»*** (Ἰερεμ. ΙΒ' 1), ἐρωτᾷ τὸν Θεόν ὁ Προφήτης. Αἰσθάνεται καὶ αὐτὸς νὰ συμβαίνει κάποια «ἀδικία». Ὅμως δὲν εἶναι τῆς παρούσης νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ διεργηγεύσωμεν τὸ ἐρώτημα τοῦτο. Αρκεύμεθα καὶ ἐπαναπαυόμεθα εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Χριστοῦ ***«Ὡς τὸν κόσμῳ θλίβην ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»*** (Ἰωάν. ΙΣΤ' 33).

Ὁ ἔπαινος καὶ ἡ δικαιοσύις

Ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι ἡ προετοιμασία διὰ τὴν μέλλουσιν. Εἰς τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὁ Κύριος ἐπιφυλάσσει αἰώνιον χαρὸν καὶ εὐτυχίαν. Ὁ λόγος τοῦ Ἀβραάμ πρὸς τὸν πλοῦσιον τῆς γνωστῆς Παραβολῆς εἶναι καθέτος, σαφὴς καὶ κατηγορηματικὸς ***«τέκνον, μνηστῇθ ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ αγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ λάτзарος ὁμοίως τὰ κακά· νὺν δὲ ὠδὲ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνάσαι»*** (Λουκ. ΙΣΤ' 25). Εἰς ἐκεῖνον τὸν ἔπαινον προσδodκνουν, ***«πρέχονεν τὸν προκείμενον ἥμῖν ἄγωνα»***. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου
Ἱεροκήρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΑΝΤΙΛΕΤΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τί δὲν κατανοοῦν οἱ Παπικοὶ ἀπὸ τὴν Ὁρδοδοξίαν

78ον

Τὸ Ἀλάθητον τοῦ Πάπα

Θέλουμε νὰ κλείσουμε τὴν σειρά τῶν ἀρθρων μας μὲ λίγες σκέψεις γιὰ τὸ Ἀλάθητο τοῦ Πάπα. Τὸ Παπικὸ Ἀλάθητο, τὸ ὁποῖο ὀρίστηκε στὴν Α' Σύνοδο τοῦ Βατικανοῦ (1869-1870), στὴν οὐσία ἀποτελεῖ τὴν ἐπίσημθ ἔκφασθ τῆς ἰσοθεΐας τοῦ ἀνθρώπου. Ασφαλῶς δὲ ἐμφανίζεται ξαφνικὰ ἐκείνῃ τὴν ἐποχῇ τῇ Δύσθ. Ἡ βαθέτερθ ἐξήγησθ πρέπει μᾶλλον νὰ ἀναζητηθῇ τὴν προοδευτικῇ ἐξαφάνισθ τῆς βίωσις τῆς αὐθεντίας τοῦ Θεοῦ, τῆς βίωσις τῆς αὐθεντίας τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἁγίων, μέσα στὴν ἱστορία τοῦ δυτικοῦ χριστιανισμοῦ. Αὐτὸ τὸ κενὸ αὐθεντίας ζητᾶει νὰ τὸ ἀναπληρώσῃ ὁ «νέος» ἀνθρώπος τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος στὴν οὐσία οὐτε εἶναι οὔτε κατὶ νέο δημιουργεῖ. Εἶναι ὁ παλαιὸς ἀνθρώπος, ὁ ἀνθρώπος τῆς πτώσεως ποὺ στράφηκε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Τώρα πλέον, ἀφοῦ ὁ παλαιὸς ἀνθρώπος καταργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεοἀνθρώπο, ὁ «νέος» ἀνθρώπος τῆς Ρώμης δὲν προσπαθεῖ ἀπλῶς, σύμφωνα μὲ τὶς ἀναλύσεις τοῦ Πατισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰουστίνῳ Πόπρωις, νὰ καταλάβῃ τὴν θέσθ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὴ θέσθ τοῦ Θεανθρώπου. Ἀπλῶτα ἐννοεῖσθῃτα ἐξορίζῃ ὅλο καὶ περισσότερον τὸν Θεοἀνθρώπο ἀπὸ τὴν ἱστορία, γιὰ νὰ τοποθετηθεῖ ἐκεῖνος στὴ θέσθ Του. Αὐτὴ στὴν οὐσία εἶναι ἡ ἐξέλιξθ τοῦ παπικοῦ θεσμοῦ. Προσπαθεῖ νὰ ὑφάρταξῃ γιὰ τὸν αὐτὸ του τὴν «πᾶσαν ἐξουσίαν» τοῦ Χριστοῦ. Χρησιμοποιεῖ μὲ δικὸ του τρόπο τὸ μόνο Νέο ποὺ ὑπάρχει στὴν ἀνθρώπινθ ἱστορία, τὸν Θεοἀνθρώπο Χριστό, τὴν δράσθ Του, τὰ λόγια Του, τὴ δομὴ τῆς νέας κοινωνίας Του, τῆς Ἐκκλησίας, τὰ μυστήρια κ.ά., τὰ ἀλλοιώνει, τὰ μέτρα στὰ δικὰ του μέτρα, στὰ μέτρα τῆς δικῆς του φαντασίωσις γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δομεῖ τὸ δικὸ του ἐξουσιαστικὸ οἰκοδόμημα.

Ομοῖωζ ἀπὸ προηγούμενα ἄρθρα κάποιους Πάπες καὶ κάποια μέσα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν: τὰ Ψευδοκλημντῖνα, πιθανότατα τοῦ 3ου αἰώνα, ὅπου ὁ Ἅγιος Κλήμης ἐπίσκοπος Ρώμης (88-97) ἐμφανίζεται κατὰ τοὺς πλαστογράφους ὡς ὑποστηρικτῇς τοῦ παπικοῦ πρωτεῖου· τὸν Στέφανο Α' (254-257) ποὺ ἐπικαλέσθηκε τὸ συνδυασμὸ δύο μύθων, τοῦ πρωτεῖου τοῦ Ἀτ. Πέτρου ἐναντὶ των ἄλλων Ἀποστόλων καὶ τοῦ πρωτεῖου τῆς ἐπισκοπικῆς ἑδρας τῆς Ρώμης· τὸν Ἰούλιο Α' (337-352) ποὺ διεκδικεῖ τὴν θέσθ τοῦ ὑπεράτατου δικαστοῦ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς· τὸν Δαμασο Α' (366-384) ποὺ πέτυχε τὴν ἀναγνώρισθ του ὡς ἀνώτατου δικαστῇ πάσης τῆς Δύσεως· τὸν Βονιφάτιο Α' (418-422) ποὺ προέβαλε τὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης ὡς κεφαλὴ τῆς Οἰκουμηνικῆς Ἐκκλησίας· τὸν Στέφανο Β (752-757) ποὺ ταῖσθε τὸ πρόσωπό του μὲ τὸν Ἀπὸστολό Πέτρω· τῇς πὸ ἐπιτυχμένους πλαστογραφίες τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, τὴν Ψευδοκωνσταντίνου Δωρεὰ καὶ τῆς Ψευδοῖσιδώριε Διατάξεως, στὶς ὁποῖες ὁ Πάπας ἐμφανίζεται ὡς κεφαλὴ ὅλης τῆς οἰκουμένης (caput totius orbis)· τὸν Γρηγόριο Ζ', ὁ ὁποῖος τὸ 1075 μὲ τὸ Dictatus Papae διακήρυξε ὅτι ἡ κοσμικὴ καὶ πνευματικὴ ἐξουσία ἀνήκουν ἀποκλειστικὰ στὸν Πάπα, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφασθ του δὲν ἀναιρεῖται ἀπὸ κανένα καὶ ὅτι ὁ Πάπας δὲν κρίνεται ἀπὸ κανένα· τὸν Βονιφάτιο Η', ὁ ὁποῖος

Παιδοκτονία 450.000 Ἑλληνοπαίδων ἐτησίως!

Γράφει ὁ κ. Δημήτριος Κ. Σιώζος, τ. εκπαιδευτικὸς - συγγραφεὺς

Ὅλοι οἱ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας (πλὴν ἐνίων κατὰ συρροήν "μεφιστοφελίζοντων"...), ὅλοι οἱ ὀρθοφρονοῦντες Ἀρχιερανομήτες, ὅλοι οἱ παπάδες καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ποὺ κάθε Κυριακὴ καὶ γιορτῇ γεμίζετε τοὺς Ναοὺς μὲ τὴν πίσθ σας, ξεσηκώνεθε κατὰ τῆς ἐθνικοτήτης γενεοκτονίας μὲ τὴν μαζικὴ δολοφονία ἐτησίως μι-σοῦ ἑκατομυρίου Ἑλληνοπα

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

'Η Δύσις δὲν ὑπολογίζει τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν

10ν

Παρότι στὸ προηγούμενο φύλλο δεσμευθήκαμε νὰ παρουσιάσουμε τὴν "Belt and Road", ποὺ εἶναι μίς ἐνδιαφέρουσα προσέγγιση τῆς σύγχρονης Κινεζικῆς πολιτικῆς, θὰ μεταθέσουμε τὴν ἀνάλυσή μας –σὺν Θεῷ– γιὰ τὸ πρῶτο ἄρθρο τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἀναβολῆς ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι κάποιες πολὺ πρόσφατες **σοβαρὲς ἀποκαλύψεις** εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ ἀφορούν στὴν διαβόητη ὑπόθεση "τρομοκρατίας" **τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2017**. Τὰ στοιχεῖα εἶναι πολλὰ καὶ προκειμένου νὰ ἀναπτύξουμε ἐπαρκῶς τὸ θέμα, θὰ χρειασθοῦν καὶ οἱ δύο ἐβδομάδες, ποὺ ἀπομένουν μέχρι ἡ ἐφημερίδα νὰ διακόψει τὴν κυκλοφορία τῆς γιὰ τὸ καλοκαίρι.

Δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία πῶς ἡ 11η Σεπτεμβρίου αποτέλεσε **ὁρόσημο μίας νέας ἐποχῆς στὴν διεθνὴ διπλωματία**. Μὲ πρόχημία τὴν ἀντιμετώπιση τῆς τρομοκρατίας, οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου τοῦτο ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ μετὰ **μποροῦν ἀνεξέλεγκτα καὶ χωρὶς αἰτιολόγηση νὰ ἐπιμερινοῦν σὲ οποιοδήποτε σημεῖο τοῦ πλανῆτῃ, μὲ ὅποιον τρόπο τοὺς ἐξυπηρετεῖ, ἀνατρέποντας κυβερνήσεις, σκοτώνοντας πολῖτες (ἀδῶους καὶ "ἐπανάστατες"), βομβαρδίζοντας πόλεις, καταστρέφοντας χωριά, διολύοντας πολιτισμοῦ!**

Πρὶν τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἡ οποιαδῆθτε παρ-έμβαση στὸ ἐσωτερικὸ ἐνὸς κράτους ἦταν **ἀνήκουστη καὶ ἀδιανόητη**. Χρειάζεσθαι, λοιπὸν, ἓνα γεγονός ποὺ θὰ προένοιouse σὸς τὴν ἀνθρωπότη-τα καὶ μὲ τὸν κατάλληλο χειρισμὸ τοῦ **συναισθηματισμοῦ** τῶν ἀνθρώπων, θὰ οδηγούσε στὴν **ἀνεξέλεγκτη** –καὶ συνάμα **ἐπικίνδυνη**– σημερινή κατάσταση τῆς **ἀσυδοσίας τῶν ὑπερδυνάμεων καὶ τῶν Μυστικών Ὑπηρεσιῶν** τους.

Τὸ χτύπημα στὸ ἑδαφος τῶν ΗΠΑ, καὶ μάλιστα στὴν καρδιά τῆς Νέας Ὑόρκης, προέβλεψε παγκό-σμιο δόcs, γιὰτὶ μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμὴ δολόκληρος ὁ πλανήτης πίστευε πῶς ἐπρόκειτο γιὰ τὸ πῖο ἀσφαλὲς μέρος τῆς γῆς. Ὁ καλὰ σχεδιασμένος καὶ προσεκτικὰ μελετημένος τρόπος παρουσιάσε-τος ἀπὸ τὰ Μέσα Ἐνημερώσεως φόρτισε συναισθηματικὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ ἔαφνικα "ῖση-σε" τὴν "τρομοκρατία" καὶ ἤθελε ἀπεγνωσμένα ἐκδίκηση. Τὸ σχέδιο τοῦ "'Ἐνα τοῖς ἑκατὸ" εἶχε πε-τύχει. **Ἡ κοινὴ γυνάμη ἔδωσε τὴν ἐγκρίση καὶ τὴν "λευκὴ ἐπιταγή"** προκειμένου νὰ διεξάγονται ἐπιχειρήσεις σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα, μὲ μόν-**η πρόφαση** τὴν πάταξη τῆς τρομοκρατίας.

Ἀπὸ τῆς πρῶτης στιγμῆς τῶν γεγονότων, ὑπῆρξαν κάποιες φωνὲς ποὺ ἀμφισβήτησαν αὐτὸ ποὺ παρουσιαζόταν τὰ Δυτικὰ Μέσα Ἐνημερώσεως. Μᾶλλον σήμερα ἔχουν ἀκουσθεῖ καὶ ἔχουν γραφεῖ πολλά, ἀλλὰ ἓνα εἶναι τὸ βέβαιον: **Δὲν ὑπάρχει ποθενὰ στὸν πλανῆτῃ τρομοκρατικὴ ὀργά-νωση χωρὶς τὴν συμμετοχὴ τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν.**

Ἄν μελετήσουμε προσεκτικὰ τὴν πορεία ποὺ κα-τέγραψαν οἱ πῖο "ἐπιτυχημένες" τρομοκρατικὲς ὀργανώσεις, ὅπως εἶναι ἡ Baader-Meinhof (ἡ "Κόκκινη Στρατιὰ" στὴν Γερ-μανία, οἱ "Ερυθρὲς Ταξιαρχεῖς" στὴν Ἰταλία, οἱ Βάσκοι αὐτονο-μιστὲς τῆς ETA, οἱ Πα-λαιστινιοὶ τῆς Fatah (PLO) καὶ οἱ 'p'la νδoὶ τοῦ IRA, θὰ παρατηρή-σουμε πῶς ὅλες ἔχουν μία κοινὴ κατάληξ: **ἐξαθρῶθηκαν πλήρως, παρὰ τὸ πολὺ καλὰ ὀργανωμένο καὶ προστατευμένο δίκτυό τους.**

Ἀντιθέτως, βλέπουμε "τρομοκρατικὲς" ὀργανώ-σεις "φαντάσματα", ὅπως ἡ Al Qaeda, τὸ ISIS, ἡ Αἰγυπτιακὴ Ἰσλαμικὴ Jihad, ἡ Hamas, ἡ Hezbollah, παλαιότερα ἡ δικὴ μας "17 Νοέμβρη" καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλες "ἑθιρίνες" τῶν διεθνῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν, νὰ **παραινῶνουν ἐνεργῶς** καὶ νὰ δοροῦν μὲ τρόπο, ποὺ **διευκολύνει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς Δυτικῆς ἐπεταικτικῆς πολιτικῆς.**

Τὸ "χτύπημα" τῆς 11ης Σεπτεμβρίου ἦταν ἀναμ-φιβολὰ σχεδιασμένο ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Μυσ-τικῆς Ὑπηρεσίας. Ἡ θεωρία περὶ "κατάρρευσης" τριῶν κτιρίων τῶν WTC ἐξαιτίας τῶν πυρκαγιῶν, ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ τὴν πτώση τῶν ἀεροπλάν-ων, **καταρτίπτονται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη. Τὸ ἔγκυρο ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ "Europhysics"** δημοσίευσε στὰ τέλη τοῦ 2016 μία μελέτῃ! τεσσάρων φυσικῶν, ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι **τὰ κτίρια ἔπεσαν ἀπὸ "ἐλεγχόμηνη κατεδάφιση".**

Ἡ μελέτῃ εἶναι ἔργο τοῦ Steven Jones, πρώην καθηγητοῦ τῆς φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιο Brigham Young, τοῦ Robert Korol, ὁμήτορος καθηγητοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ στὸ Πανεπιστήμιο McMaster τοῦ Καναδοῦ, τοῦ Anthony Szamboti, μηχανικοῦ σχεδιαστοῦ μὲ ἐμπειρία πάνω ἀπὸ 25 χρόνια στὸν δομικὸ σχεδιασμὸ, στὸν κλάδῳ τῆς αεροδιαστη-μικῆς καὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν, καὶ, τοῦ Ted Walter, διευθυντοῦ στρατηγικῆς καὶ ἀνάπτυξης τῆς "Arch-itects & Engineers" for 9/11 Truth" (ἀρχιτέκτονες & μηχανικοὶ γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς 11ης Σεπτεμβρίου), μίας μὲν κερδοσκοπικῆς ὀργάνωσης, ποὺ σήμερα ἀντιπροσωπεύει περισσότερους ἀπὸ 2.500 ἀρχι-τέκτονες καὶ μηχανικοὺς.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτῃς ἀξίζει νὰ προσέ-ξουμε τὰ ἐξῆς σηµαντικὰ:

• Οἱ πυρκαγιὲς τυπικὰ **δὲν εἶναι ἀρκετὰ ζεστὲς καὶ δὲν διαρκοῦν ἀρκετὸ διάστημα** σὲ οποια-δήποτε περιοχὴ ἐστὶ ὥστε νὰ παράγουν ἐνέρ-γεια ἱκανὴ νὰ θερμάνει τὰ μεγάλὰ δομικὰ μὲλῃ στὸ σημεῖο ὅπου ἀποτυγχάνουν" (ἡ θερμοκρα-σία ὅπου ὁ δομικὸς χάλυβας γάνει ἀρκετὴ δύνα-μη γιὰ νὰ ἀποτύχει ἐξαργάτι ἀπὸ τὸν συντελε-στῇ. Στὴν περίπτωσή τοῦ 7WTC, γιὰ παράδειγ-μα, ὁ παράγοντας ἀσφάλειας ἦταν γενικὰ 3 ἢ ὑψηλότερος. Αὐτὸ σηµαίνει πῶς, γιὰ νὰ χαθεῖ τὸ 67% τῆς δύναμης τοῦ χάλυβα καὶ νὰ καταλῆξει σὲ ἀστοχία, **θὰ ἔπρεπε νὰ θερµαίνεται περίπου στοὺς 660 °C).**

• Οἱ περισσότεροὶ σταθμοὶ ἔχουν **συστήµατα καταστολῆς πυρκαγιᾶς** (ψεκαστήρες νεροῦ), ποὺ ἀποτρέπουν τὴν φωτιά νὰ ἀπελευθερώσει πε-ραιτέρω ἐνέργεια ἱκανὴ νὰ θερμάνει τὸν χάλυβα φέρνοντάς τὴν στὴν κρίσιμη κατάσταση ἀστοχίας.

• Τὰ δομικὰ στοιχεῖα **προστατεύονται ἀπὸ πυ-ρίμαχα υλικά**, ποὺ ἔχουν σχεδιασθεῖ εἰδικὰ στὸ νὰ ἀποτρέπουν τὴν ἐπίτευξῃ θερμοκρασιῶν ἀστοχίας ἐντὸς συγκεκριμένων χρονικῶν περιόδων.

• Τὰ ψηλὰ κτίρια μὲ σκελετὸ ἀπὸ χάλυβα ἔχουν σχεδιασθεῖ, γιὰ νὰ εἶναι **ἐξαιρετικὰ πλεονάζοντα**

δομικὰ συστήµατα. Ἐπομένως, ἐὰν παρουσια-στεῖ μία τοπικὴ ἀστοχία, δὲν θὰ οδηγήσει σὲ δυσ-ανάλογη κατάρρευση ὁλόκληρης τῆς δομῆς. Στὴν σύγχρονη Ἱστορία, ἔχουν καταγραφεῖ τρεῖς μεγά-λες χαλύβιδινες κατασκευὲς ποὺ ἔχουν ὑποστεῖ με-ρικὲς καταρρεῦσεις λόγω πυρκαγιῶν. Καμία ἀπὸ αὐτὲς δὲν ὀδήγησε σὲ πλήρη κατάρρευση. Ἀμέ-τρητοὶ ἄλλοι οὐρανοξύστες ἀπὸ χάλυβα ἔχουν ὑποστεῖ μεγάλες, δηλαδὴ μακρὰς διάρκειας, πυρ-καγιὲς χωρὶς νὰ υποφέρουν, εἴτε ἀπὸ μερικὴ ἢ ἀπὸ πλήρη κατάρρευση. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντίσταση σὲ συνεχῶς ὑπάρχοντα φορτία βαρύτητας καὶ περι-στασιακὲς πυρκαγιές, τὰ ψηλὰ κτίρια πρέπει νὰ σχεδιάζονται ἔτσι ὥστε νὰ ἀντιστέκονται στὰ φορ-τία, ποὺ παρὰγονται κατὰ τὴν διάρκεια ἄλλων ἀκραίων γεγονότων, ὅπως οἱ ἰσχυροὶ ἄνεμοι καὶ οἱ σεισμοί.

Οἱ τέσσερις φυσικοὶ καταλήγουν λέγοντας πῶς «μὲ δεδομένες τῆς ἐκτεταμένες συνέπειες, εἶναι **ἠθικὰ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη** νὰ ἀποτελέσει ἡ ὑπό-θεση αὐτὴ ἀντικείμενο μίας **πραγματικῆς ἐπιστη-μονικῆς καὶ ἀμερόληπτης ἔρευνας ἀπὸ τῆς ἀρμόδιες Ἀρχές**». Ἀλλὰ πῶς θὰ διατάξουν ἐπι-στημονικὴ καὶ ἀμερόληπτῃ ἔρευνα οἱ Ἀρχές, τὴν στιγμὴ ποὺ εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ μόνοι καὶ ἀποκλειστικοὶ ὑπεύθυνοι αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήµατος κατὰ τῆς ἀνθρω-πότητος;

Γιὰ νὰ καταλάβουμε καλύτερα τὰ γεγονότα καὶ τῆς ἀφηγήσεως τῶν πρωταγωνιστῶν ἐπισυνάπτου-με τὸ σχεδιάγραμμα τῆς περιοχῆς τοῦ WTC, πρὶν καὶ μετὰ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2001.

Ἡ περιοχὴ τοῦ World Trade Center (Παγκόσμι-ο Κέντρον Ἐμπορίου) εἶναι μία ἐκταση 14,6 (ἢ 16 σύμφωνα μὲ ἄλλες πηγές) στρεµάτων στὸ Κάτω Μανχάταν τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν ΗΠΑ, ἐνῶ μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου ὀνοµάστηκε καὶ "Ground Zero" (σημεῖο μηδέν). Ὁ χώρος τοῦ WTC εἶναι ὀριοθετηµένος ἀπὸ τὴν Vesey Street στὰ βό-ρεια, τὴνWest Side Highway πρὸς τὰ δυτικά, τὴν Liberty Street στὰ νότια καὶ τὴν Church Street στὰ ἀνατολικά.

Παρότῃ ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Νιού ΤζέρσεϿ (ΠΑΝΥΝ) θεωρεῖται ὡς ἡ ἰδιο-κτήτρια τοῦ WTC, στὴν πραγματικότητά τὸ ἰδιο-κτησιακὸ καθεστῶς τῆς περιοχῆς εἶναι πολὺπλο-κο. Ἡ ΠΑΝΥΝΠράγματι κατέχει ἓνα σηµαντικὸ τµῆμα τοῦ χώρου τῆς συνολικῆς ἐκτάσεως, ὥστό-σο ἀναγνώρισε κάποιες «κάσφαεις σχετικὰ μὲ τὴν ἰδιοκτησία διάφορων λωρίδων ἰδιοκτησίας στὸν χώρο τοῦ Παγκόσμιου Κέντρου Ἐμπορίου», ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1960. Πάν-τως δὲν εἶναι σαφὲς ποιοὺς κατέχει 2,5 στρέµµατα τοῦ χώρου, δηλαδὴ τὴν γῆ ὅπου ὑπῆρχαν δρόμοι πρὶν ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τοῦ Παγκόσμιου Κέντρου Ἐμπορίου.

Τὰ ἐπιστημονικὰ εὐρήµατα ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαι-ῶσει ἡ μαρτυρία τοῦ ἠλκιµωμένου πρώην μηχανι-κοῦ τῆς CIA, Malcolm Howard. Ἡ μαρτυρία του, παρότῃ βασίζεται **ἐνὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τοὺς ἐπιστήµονες** ποὺ ἔρευνοῦν τὸ ζήτηµα, ἀμφισβήτηθηκε ἀπὸ τοὺς "εἰδηθῆτες" τοῦ ἰστοποτίου Snopes.com, ποὺ θεω-ροῦνται ὡς "αὐθεντιές" στὸ ἐὰν μία εἰδηση εἶναι ἀληθινή ἢ ὀχι.

Ἡ ἀλή-θεια, ὥστό-σο, εἶναι ἐντελὲς δια-φωρετικῇ. Πράγματι α Snopes.com ἐξεκίνησαν τὸ 1994 μὲ σκοπὸ νὰ ἐρευνῶν τὴν ἀλήθεια σχετικὰ μὲ τῆς εἰδησιῆς τοῦ διδι-δίου. Σύν-τοµα, οἱ δημιουργοὶ τοὺς δέχθηκαν τὴν ἐπίσκεψη τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν, ποὺ τοὺς βόηθησαν νὰ ἐξαπλωθοῦν καὶ νὰ γίνουν ἐνδρῆς γνωστοί, γε-γονὸς ποὺ τοὺς καθιέρωσε ὡς "αὐθεντιές στὴν ἀλήθεια".

Γιὰ νὰ κλείσουν τὸ στόµα ὁλῶν αὐτῶν ποὺ ἀμφι-σβήνουν τὴν ἀμερόληψία τῶν ἐρευνῶν τους, οἱ ἰθύνοντες τῶν Snopes.com ἰσχυρίστηκαν πρόσ-φατα πῶς ἀντιμετώπιζον σοβαρὸ οἰκονομικὸ πρόβληµα καὶ πῶς ἀδυνάτου νὰ συνεχίσουν τὴν λειτουργίᾳ τοῦ ἰστοποτίου, καθὼς καὶ τὴν πληρωμὴ τῶν υπαλλήλων τους. Ἀνέφεραν, μάλιστα, ὡς αἰτία αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, τὸν ἀπο-κλεισµὸ τῶν ἠλεκτρονικῶν διαφηµισέων μίας δια-φημιστικῆς ἐταιρείας, μὲ τὴν ὁποία συνεργάζονταν κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ τώρα εἶναι σὲ δικαστικὴ διαμάχῃ!

Ὡς ἀποτέλεσµα τῆς ἐπὶ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου ἡ ἀντι-στοχία τοῦ Snopes ζήτησε τὴν βοήθεια τῶν χρηστῶν τοῦ διαδικτύου" μὲ στόχο νὰ συγκεντρώ-σει **500.000 δολλάρια**. Ὡ! τοῦ ἀκόµα μεγαλύτερο ὑαῖματος! **Τὸ πέτυχε µέσα σὲ μία µέρα!** Μᾶλλον σήμερα τὸ ποσό ποὺ ἔχει συγκεντρωθεῖ **ἔπερνε πρὸς τὰ 650.000 δολλάρια** καὶ οἱ δωρεῖς συνεχί-ζονται! Ποιὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας; Ὅπως ἡ Google, τὸ Facebook καὶ ὁ Twitter, ἔτσι καὶ τὰ Snopes εἶναι **ἀπολύτως ἐλεγχόµενα** ἀπὸ τῆς διε-θνείς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ ἀρθρογράφος δὲν ἔχει κανένα λόγο νὰ μὴ δεχθεῖ ὡς ἀληθινὴ τὴν μαρτυρία τοῦ πρώην πρ-άκτορα τῆς CIA. Ἄν διαβάσθε προσεκτικὰ τὸ τὶ ἀποκαλύπτει, θὰ διαπιστώσετε πῶς **δὲν ὑπάρ-χει ἡ παραμικρὴ ὑπερβολὴ ἢ ἀνακρίβεια**. Ὅλα βασίζονται σὲ πραγματικὰ γεγονότα, ποὺ συνέ-βησαν καὶ καταγράφθηκαν, ἐνῶ οἱ λεπτοµερίες ποὺ ἀναφέρονται εἶναι ἀδύνατον νὰ ἦταν γνωστέες σὲ κάποιον ποὺ δὲν συμμετεῖχε στὸ "ἐγγεῖρηµα".

Ὁ ἡλικίας 79 ἐτῶν συνταξιούχος πράκτορας CIA, Malcolm Howard, ἔκανε μία σειρά ἐκπληκτικῶν ἀποκαλύψεων, ὅταν πῆρε ἐξήτηρη ἀπὸ τὸ νοσοκοµεῖο στὸ New Jersey, στὶς ἀρχὲς Ὑουλίου. Οἱ γιατροὶ ἀνακοίνωσαν πῶς τοὺ ἀπο-μένουν μόλις κάποιες ἐβδομάδες ζωῆς. Ὁ κ. Ho-ward ἰσχυρίζεται ὅτι συμμετεῖχε στὴν "ἐλεγχόµε-νῃ κατεδάφισῃ" τοῦ 7WTC, ἐνὸς ἐκ τῶν τριῶν κτι-ρίων ποὺ καταστράφηκαν τὴν 11η Σεπτεμβρίου τοῦ 2001.

Ὁ κ. Howard, ποὺ ἐργάστηκε στὴν CIA γιὰ 36 χρόνια ὡς μηχανικός, ἰσχυρίζεται ὅτι εἶχε λάβεῖ ἐντολὲς ἀπὸ **ἀνωτεροὺς πράκτορες**, γιὰ νὰ ἐργα-στῇ στὸ "ἔργο", λόγω τῶν σπουδῶν του στὴν Μη-χανικὴ, ἀλλὰ καὶ τῆς **προηγούμενης ἐμπειρίας τοῦ σὺς κατεδαφίσεις κτιρίων.**

(συνεχίζεται στὸ ἐπόμενο φύλλο)

ὁρθόδοξος τύπος

Τὴν 8ην Αὐγούστου ἡ Ἐκκλῆσία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀπολογητικαὶ Ψηφίδες

Ὅπου ἡ λογικὴ καταστρατηγεῖται

47. «Τὸ ἡμερικανικὸ περιοδικὸ Electronics Weekly δημοσίευσε τελευταίαν τὴν ἐξῆς ἱστορία: Ἐνας βιομηχανός, εἰδικευμένος στὴν ἡλεκτρονικὴ, φοβᾶται τὰ ἀεροπορικὰ ταξίδια. Πόσες φορὲς δὲν συμβαίνει ἓνας ἐπιβάτης νὰ βάζῃ μία βόμβα μέσα στὸ αεροσκά-φος; Ὁ βιομηχανὸς θέλει νὰ μθεῖ ἀκριβῶς τί κινδύνους διατρέχει καὶ κάνει τὴν ἐρώτησι σ' ἓνα ἡλεκτρονικὸ ὑπολογιστῇ: Μία πιθανό-τητα στὸ ἑκατομῆμριο. «Καὶ πῶς μποροῦμε νὰ ἐλαττώσουμε ἀκό-μα αὐτὴ τὴν πιθανότητα»;», ρωτᾷ ὁ βιομηχανός. Ἡ μηχανὴ ὑπολογί-ζει ὅτι οἱ πιθανότητες θὰ ἐλαττωθοῦν σὲ μία στά χίλια δισεκατομ-μύρια, ἂν υποθεσοῦμε ὅτι δύο ἐπιβάτες βάζουν ἀπὸ μία βόμβα ὁ καθένας. Τότε, ὁ βιομηχανός πού πιστεύει τυφλὰ στοὺς υπολογι-στὲς λέει: «Ἄφου εἶναι ἐτσι, εἶναι ἀπλό! Θὰ κουβαλῶ πάντα μία βόμβα μαζί μου!».

Σοφίε!

48. «Ὁ Νασραντὶν περπατοῦσε μαζί μὲ τὸ παιδί του καὶ τὸ παιδί εἶδε ἓνα παράξενο αὐγὸ στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου καὶ ρώτησε τὸν πατέρα του:

—Πάντοτε ἀναρωτιοῦμαι πῶς μπορεῖ ἓνα πουλὶ νὰ μπη μέσα σ' ἓνα αὐγό.

—Ὁ Νασραντὶν εἶπε:

—Κι ἐγὼ ἀναρωπείμαι. Ἐγώ, ὅμως, ἀναρωπείμαι πῶς βγαίνει ἔξω. Καὶ δὲν ξέρω τὴν ἀπάντη. Ὅλη μου τὴ ζωὴ ἀναρωπείμαι καὶ τώρα ἔβαλα καὶ μὰ καινούργια ἐρώτησι. Ἐγώ δὲν ἔχω βρεῖ ἀπάν-τησι στὸ πῶς βγαίνει ἔξω καὶ τώρα δημιουργῆγες καινούργιο πρό-βλημα: Πῶς μπαίνει μέσα».

Σωστό!

49. «Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς, δίσσμος στὸ Φράνκ Κορτοῦ, προσκλή-θηκε μὲ εἰδικὸ ἀπεσταλμένο ἀπ' τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ ὁ ἀλχημιστὴς ἀρνήθηκε καὶ ἀπέριψε ὅλες τῆς προτάσεις τοῦ αὐτοκράτορα ἀπαντώντας μόνο:

“Ἐάν μὲν εἶμαι ἀληθινὸς ἀλχημιστὴς, δὲν ἔχω ἀνάγκη κανενὸς αὐτοκράτορα, ἂν δὲ δὲν εἶμαι πραγματικὸς ἀλχημιστὴς, τότε δὲν μὲ ἔχει ἀνάγκη ὁ αὐτοκράτορας!”.

Χρειάζεται βοήθεια

50. «Ἀπ' τὴ διαπίστωσι “αὐτὸ τὸ παιδί ἔχει ἓνα Δ.Ν. μέτριο” νὰ βγάλωμὸς τὸ συμπέρασμα ὅτ’ “δὲν πρέπει νὰ τοῦ δώσουμε τὴν ευκαιρία νὰ κἀνὰ σπουδές”, εἶναι σάν τὸ συλλογιζομὸς τοῦ οδηγοῦ αὐτοκινήτου ποῦ, βλέποντας νὰ ἀναβοσβήνῃ τὸ φωτάκι τῆς ποσὸ-τήτος βενζίνης, θὰ συμπεράνει: “τὸ αὐτοκίνητο θὰ σταματήσει σὲ λίγο, τὸ ἀφῆνω, λοιπὸν, στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου”. Τὸ ὅτι μὲς εἰδο-ποιεῖ ὅτ’ ὑπάρχει μία δυσκολία (κι αὐτὸ εἶναι ὁ μόνος ρόλος, τὸν ὁποῖο μποροῦμε νὰ δώσουμε πραγματικὰ στὸ Δ.Ν.) δὲν πρέπει νὰ μᾶς παρoσῶρ νὰ ἐγκαταλείψουμε κάθε ἐλπίδα, ἀλλὰ, ἀντίθετα, νὰ ἀναζητήσουμε τὰ μέσα ποῦ θὰ ἐπιτρέψουν νὰ τὴν ξεπεράσου-με».

Ὑψηλὰ ἰδανικά

51. «Ὁ πολιτικός μὲ τὴν κοσμηθεμένη ἀνένεξι τοῦ Αἰώνιο, γιὰ νὰ πάρῃ προσανατολισμὸ, ἀλλὰ συγχρόνως ἔχει τὸ βλέμμα καὶ στὴ γῆ, γιὰ νὰ ξέρῃ τί ἔχει μπροστά του. Ὁ φιλόσοφος, ὁ στοχαστής, μπορεῖ νὰ ἀνεῖνξτὶ τὸ Αἰώνιο καὶ μόνο. Ὁ πολιτικός πρέπει νὰ ἀνε-ῖνξῃ καὶ τὰ δύο, καὶ τὸν Οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ, ὅπως ὁ διευθυντὴς μίας ὀρχήστρας πρέπει ταυτόχρονα νὰ παρακολουθεῖ καὶ τὴν "παρτι-τούρα" καὶ τοὺς μουσικοὺς τοῦ. Ἄν ἓνας πολιτικός δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἓνα παράμοιο συντονισμὸ δὲν εἶναι, ἀπλούστατα, γεννη-μένος γιὰ νὰ ἀσκή μεγάλη πολιτικῇ».

Γράφει ὁ Ἀρχιμ. Ἰωάννης Κωσῳφ

Ὁρθοδοξία σημαίνει ἀγάπη

Χιλιεδοασμένο νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ποὺ ποὺ μᾶς ἀξίω-σε νὰ γεννηθῶμε Ὁρθόδοξοι.Δὲν ὑπάρχει πῖὸ ὁμορφο πρᾶγμα ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία.Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ μονὴ ἀλήθεια. Εἶναι ὅτι πῖὸ ἀληθινὸ καὶ γνήσιο ὑπάρχει.Τὴν Ὁρθοδοξία μᾶς τὴν χάρισε ὁ γλυκύτατος Χριστὸς,κινούμενος ἀπὸ ἀπέραντη ἀγάπη.Ἡ Ὁρθοδο-ξία εἶναι ἀγάπη, καμμία ἄλλη πίστη δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἀπέραντη ἀγάπη,κατανόηση καὶ στοργή, ποὺ προσ-φέρει ἡ Ὁρθοδοξία.

Ἐνῷ ἡ πίστη μας εἶναι τόσο Ἄγια, δυστυχῶς οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ ἑμᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους, δὲν γνωρίζομε τί εἶναι Ὁρθοδοξία. Διότι μὲ τὴν φαιριστικὴ ζωὴ μᾶς διώχνουμε τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὀχι μόνο αὐτὸ,ἀλλὰ κάνουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πι-στεύουν ὅτι ἡ πίστη μας εἶναι σὰν καὶ ἐμᾶς,δηλαδὴ σκληρὴ,βάνου-ση καὶ ἀπωθητικὴ.

Εὐτυχῶς ποὺ ὑπάρχουν οἱ ἀληθινὰ ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ,οἱ ἀληθινὰ Ὁρθόδοξοι,οἱ Ἄγιοι μας,οἱ ὁποῖοι εἶναι Φῶτα,φάροι ἀλήθειας καὶ ἀγάπης.Ἀνθρώποι σὰν καὶ ἐμεῖς ποὺ ἔδωσαν ὅλο τους τὸ εἶναι στὸν Χριστό,ὁ ὁποῖος μὲ τὴν σειρά του,τοὺς ὁμόρφυνε,τοὺς ἐλάμπρυνε,τοὺς κατακόσμησε,τοὺς πλημύρισε μὲ τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνγία.Ἐτσι καὶ αὐτοὶ διδάξαν τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ,προσέλευ-σαν χιλιάδες ἀνθρώπους κοντὰ στὴν Ὁρθοδοξία, προσέφεραν στοὺς ἑτεροδόξους καὶ ἑτεροθρήσκους τὸ καλύτερο κήρυγμα,τὸ κή-ρυγμα τῆς ἀγάπης καὶ ἐτσι τοὺς ἔφεραν στὴν Ὁρθοδοξία.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη ἱεραποστολή. Ὁ σύγχρονος πονεμένος ἄνθρωπος δὲν θέλει μόνο ἐπιχειρήματα δογματικά, οὔτε πολλὰ λό-για, αὐτὸ ποὺ πρὸ πάντων ποθεῖ εἶναι ἡ ἀγάπη, συμπόνια, κατα-νόηση, ἐλπίδα. Ἄς σταματήσουμε λοιπὸν συνεχῶς νὰ κατηγοροῦ-με καὶ νὰ ψεύγομε τὰ κακὰ τῶν ἄλλων καὶ ἄς τοὺς ἀκούσουμε μὲ ἀγάπη,ἄς προσευχηθῶμε ἕμματα γιὰ αὐτούς,ἄς τοὺς δείξουμε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἀδελφός,ὁ φίλος,ὁ πατέρας μας καὶ ὀχι κάποιος πτωρός.

Α. Μ.

πτυχιούχος Θεολογικῆς σχολῆς Α.Π.Θ

Νεανικά Ζητήματα

Αὐτὰ ε

Κριτική αξιολόγησις τών προγραμμάτων Δημοτικού - Γυμνασίου τοῦ ἔτους 2016 εἰς τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Γράφει ὁ κ. Εὐάγγελος Στ. Πονηρός, Δρ Θ., Μ.Φ., Σχολικός Σύμβουλος ΠΕ01 Πειραιῶς, Δ΄ Ἀθηνῶν, Κυκλῶδων

3ον
στ) Μή διδασκαλία τῆς εὐαγγελικῆς ιστορίας ὡς ἐνιαίου συνόλου, ἀλλά κατὰτμησίς τῆς εἰς διαφόρους ἑλλειπτεῖς ἐνότητας μεριζομένης μέ τυχάνον καί ἄτακτον τρόπον εἰς διαφόρους τάξεις δημοτικῆ καὶ γυμνασίου
 Ἡ ὕλη αὐτῇ κατακερματισμένη ἄτακτα καί εἰς βάρος τῆς σειράς τῶν ὁποῖα τό ἴδιο τό Εὐαγγέλιον ἐπιβάλλει, σέ διάφορος θεματικές ἐνότητες ἀπό τρίτη δημοτικοῦ μέχρι καί τρίτῃ γυμνασίου. Ἐνῶ μέ τό παλαιό πρόγραμμα, γνώριζε τό παιδί, ὅτι στή δευτέρα γυμνασίου θά διδαχθεῖ τήν εὐαγγελική ιστορία μέ τή σωστή σειρά ἀπό τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου μέχρι καί τήν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τό τύπου religious literacy πρόγραμμα οὐδέποτε ἔχει αὐτή τήν εὐκαιρία, ἀλλά διδασκεται διάφορα περιστατικά ἄτακτα, χωρίς τή σωστή ιστορική σειρά, ἀσυνδέτα, ἀποκεκομμένα ἀπό τή συνάφειά τους, δηλαδή ἀπό τά προηγούμενα καί τά ἐπόμενα.

Γιά τό δημοτικό δειγματοληπτικῶς καί μόνον ἀναφέρουμε, ὅτι:

Στὴν Δ΄ δημοτικῆ πρώτη διδάσκεται μία διδακτική ἐνότητα γιά τὴν Θεοτόκο, ἢ ὑπ’ ἄριθμόν 2 μέ τίτλο «Ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ» (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30884-5, ὅπου σημειώτουν περὶ λαμβάνεται καί τό θέμα «Ἡ Μητέρα τοῦ Ἰησοῦ στό Κορδάνιον» καί κατόπιν, στή διδακτική ἐνότητα ὑπ’ ἄριθμόν 3 μέ τίτλο «Σπουδαῖα παιδιά» διδάσκεται ἡ ιστορία τοῦ Μωυσῆ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Δαβίδ, τοῦ Δα-νιήλ, τοῦ Ἀνανία, τοῦ Ἀζαρία, τοῦ Μισαήλ καί καταλήγει στόν Ἰωάννην τόν Βαπτιστή. Τί μένει στό ἐννιάχρονο παιδί ἀπό ὅλα αὐτά; Ὅτι ἡ Παγαγία ὑπῆρξε σαφούς πολύ ἀρχαιότερη ἀπὸ ὅλα αὐτά τά παλαιο-διαθετικά πρόσωπα, ἀκόμη καί ἀπὸ τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή, τὸν ὁποῖο ἐγνώρισε ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς μητέρας του.

Στὴν Ε΄ δημοτικῆ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸ ἐπίμαχο πρόγραμμα, θά διδαχθεῖ πρῶτα ἡ Πεντηκοστὴ καί ἡ ζωὴ στίς πρῶτες χριστιανικές κοινότητες (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30905), ἀμέσως κατόπιν ἡ Ἀνάσταση (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30906) καί ἀμέσως κατόπιν τό ποιοί ἦταν οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισ-τές, πότε καί γιά πούσιος ἐγγράμην τὰ Εὐαγγέλια (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30907). Ἀπὸ τοῦ τοῦ εἰδους ἡ σειρά διδασκαλίας δύναται νὰ προεξηγήσι ἀνυπερβλήτῃ σύγχυση ἀπὸ δεκάχρονο παιδί. Ἀφροῦ σέ καμμία ἄλλη σχολική τάξη δέν ἔχει διδαχθεῖ καί δέν πρόκειται ποτε νὰ διδαχθεῖ τὰ γεγονότα αὐτά κα-τὰ τὴ σωστή ιστορική σειρά, τότε ἡ θά θεωρησίει ὅτι κατ’ αὐτὴ αὐτὴ σειρά συνέβησαν. Ἐάν μάλιστα διδα-χθεῖ ἐκτός σχολείου τὴν ἀληθινὴ εὐαγγελική ιστορία μέ τὴ σωστή τῆς σειρά καί χωρίς περικοπές καί ἀλλοτρίους προσεγγίσεις, τότε τό σχολεῖο θά κινδυνεύσει νὰ περιάσῃ στή συνειδηση τοῦ μικροῦ παι-διοῦ σέ πλήρη ἀνυποληψία.

Γιά δὲ τό γυμνάσιο πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε, ὅτι περιορίσθηκε ἡ διδασκαλία τῆς εὐαγγελικῆς ιστο-ρίας ὡς συνόλου σέ μία καί μόνῃ Θεματικῇ Ἐνότη-τι, τὴν ὑπ’ ἄριθμόν 2 τῆς Β΄ Γυμνασίου, ὑπὸ τὸν τίτ-λο «Ποῖός εἶναι ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν; Τίνα με λέ-γουνσι οἱ ἄνθρωποι εἶναι;» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30943-30945), ἡ ὁποία διδάσεται σέ ὅκτω μόλις ὥρες καί περιλαμβάνει ἐπίσης τό θέμα «Ὁ Ἰησοῦς στό Κορδάνιο καί στίς Χαννίθ». Κατ’ αὐτόν τὸν τρό-πο οὐδέποτε θά ἀποκτήσῃ τό βεβαπισμένο ὀρθό-δοξο παιδί τὴν εἰκόνα τοῦ συνόλου τῆς εὐαγγελικῆς ιστορίας, πράγμα τό ὁποῖο θά ἔχει δυσμενὴ ἐπί-πωση στήν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς τοῦ συνει-δήσεως.

Παρ’ ὅλα αὐτά, προσδοκοῦν τὰ προγράμματα ἀπὸ τούς μικροὺς μαθητῆς νὰ ἀφηγητοῦν δι-βλικές ιστορίες, νὰ κατανοοῦν, νὰ συναισθά-νονται καί νὰ ἐξηγοῦν τό νόημά τους (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30894 καί σ. 30920). Πῶς θά γίνει αὐτό μέ ἐπιτυχία, ἀφροῦ τῖς διδασκονται χω-ρὶς συνδεση μέ τὰ προηγούμενα, μέ τὰ ἐπόμε-να καί ἐν γένει μέ τὴν ἐποχή;

ζ) Μή διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας ὡς ἐνιαίου συνόλου, ἀλλά κατὰτμησίς τῆς εἰς διαφόρους ἑλλειπτεῖς ἐνότητες μεριζομένης μέ τυχάνον καί ἄτακτον τρόπον εἰς διαφόρους τάξεις δημοτικῆ καὶ γυμνασίου

Κατεκερματισμένα ἄτακτα καί χωρὶς νὰ λαμβάνε-ται ὑπ’ ὄψη ἡ ιστορική σειρά, σέ διάφορες θεματι-κές ἐνότητες κατανεμμένες ἀπὸ τρίτῃ δημοτικῆ μέχρι καί τρίτῃ γυμνασίου, ταυτοχρόνως ὅμως ἀφαί-ρεθηκαν καί σημαντικά θέματα ἀπαράιτητα γιά τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ ὀρθό-δοξο παιδιοῦ.

Ἐτοί τό ὀρθόδοξο παιδί δέν θά ἔχει πλέον τὴ δυ-νατότητα νὰ τὴν διδαχθεῖ ὡς σύνολο στήν τρίτῃ γυ-μνασίου, ὅπως μέ τό παλαιό πρόγραμμα (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) ἀλλά θά λαμβάνει μόνον ἀποσπασμα-τικές γνώσεις ἀποκομμένες ἀπὸ τὴ συνάφειά τους, δηλαδή ἀπὸ τὰ προγενέστερα καί τὰ μεταγενέστε-ρα γεγονότα. Αὐτό ἰσχύει γιά τίς ἐξῆς Θεματικές Ἐνότητες τῆς Α΄ γυμνασίου: 1. «Μεγαλύνουμε καί ἀλαῶζουμε» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30925), ἡ ὁποία δέν εἶναι καθ’ αὐτό ιστορική, καί μεταξὺ ἄλλων ὁμιλεῖ γιά τὸν ἀπὸστόλο Παῦλο, τοὺς διωγ-μούς καί τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, καί 4. «Πῶς παίρνονται οἱ ἀποφάσεις» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30931) Ἡ ὁποία ὁμιλεῖ γιά τὴν Ἀποστολικὴ Σύνο-δο, τῖς Οἰκουμενικές Συνόδους πλὴν τῆς Ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τέσσαρες μεγάλους πα-τέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἰσχύει καί γιά τίς ἐξῆς ἐνότητες τῆς Β΄ γυμνασίου: 1. «Μποροῦν οἱ ἄνθρω-ποι νὰ ἐκινούν τὸν Θεό;», ἡ ὁποία ἀφορᾷ στήν πηλεδραση, στίς ἐκαστικές τέχνες, στήν εἰδωλολα-τρία, στήν εἰκονομαχία, στήν Σ΄ Οἰκουμενική Σύνο-δο ἀλλά καί στίς εἰκονογραφικές συνθέσεις τῶν θρη-σκευμάτων (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30941), καί 6. «Ὁρθοδοξία καί Νέος Ἑλληνισμός» ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζωὴ τῶν Ἑλλήνων ὀρθόδοξων, καί στίς ἐθνικές Ἐκκλη-σίες κατὰ τὴν νεότερη ἐποχὴ.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τό πρόγραμμα τοῦ δημοτικῆ, ἀναφέρουμε ὅτι στήν Σ΄ δημοτικῆ τοῦ πρόγρμματος ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῶν χριστιανικῶν κοινο-τήτων στόν κόσμῳ (Θεματικὴ Ἐνότητα 1), συνεχίζει στήν ἐπόμενη Θεματικὴ Ἐνότητα μέ τοὺς εἰς βάρος τῶν χριστιανῶν διωγμούς, καί καταλήγει στήν Ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὅμως ἀμέσως κατό-ν τῶν ὧων αὐτῶν, δέν συνεχίζει σέ κάποιο ὅλο ἀνο-αφές ιστορικό θέμα, ἀλλά ἀπαιτεῖ νὰ διδαχθεῖ γιά ὅκτω ὁλόκληρες ὥρες τό θέμα «Ἡ Ἁγία Γραφή, ἓνα ιστορικό καί διαχρονικό βιβλίον» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30912), ἐνῶ εἰς ἡδὴ ἀσχολη-θεῖ στήν Δ΄ δημοτικῆ στή Θεματικὴ Ἐνότητα 7, ἡ ὁποία πηλοφορεῖται «Ἱερά βιβλία» καί κατὰ 10

ὥρες διδασκαλίας μαζί μέ πολλά ἄλλα βιβλία ἄλλων θρησκειῶν (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30893) καί στήν Ε΄ δημοτικῆ στή Θεματικὴ Ἐνότητα 7, ἡ ὁποία πηλοφορεῖται «Ἀνακαλύπτοντας τὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης», καί καλύπτει ὅκτω ὥρες διδα-σκαλίας (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30907-30908). Αφιερώνει δηλαδή εικοσιτέσσερες ὥρες σέ τρεῖς τά-ξεις τοῦ δημοτικῆ σχολείου, γιά νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς μικροὺς μαθητῆς στήν Ἁγία Γραφή, ἐνῶ θά ἀρκού-σαν τό πολύ τέσσερις καί μάλιστα ταυτοχρόνως, στή Δ΄ δημοτικῆ πελαγοδρομεῖ σέ πλείστα ὅσα ἱερά βιβλία θρησκείων. Ὅλα αὐτά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴ προχωρήσῃ σὲν δημοτικό σχολεῖο στή διδα-σκαλία κανενὸς ἄλλου ιστορικοῦ θέματος πέραν τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντινίου.

Ἐπομένως σέ καμμία τάξη δημοτικῆ ἢ γυ-μνασίου, ἀλλά καί σέ καμμία τάξη τοῦ λυκείου, δέν θά λαμβάνει τό παιδί τὴν εἰκόνα τῆς ἀδιά-σπαστης συνέχειας τῆς ζωῆς καί τῆς διδασκα-λίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὴν ἰδρυσὴ τῆς μέ-χρι σήμερα, διότι τίς σχετικές μέ τὴν ἐκκλησια-στικὴν ιστορία θεματικές ἐνότητες, οἱ ὁποῖες δέν εἶναι πάντοτε καί ἀμειγυές, διαδέχονται θεματικές ἐνότητες ιστορίας θρησκευμάτων, ἢ ἐνότητες εὐαγγελικῆς ιστορίας, οἱ ὁποῖες ἐπίσης δέν εἶναι ἀμειγυές, ἀλλά συνοδεύονται ἀπὸ θρησκευτικοῦ-κά θέματα, ὅπως καί οἱ προηγούμενες.

η) Ἀπολύτως καμμία ιστορική σειρά εἰς τὴν διδασκομένην ὕλην, ἀκόμη καί μέσα εἰς τὴν ἰδίαν θεματικὴν ἐνότητα!

Ἐπὶ παραδειγματι, στήν ἐνότητα 4 τῆς Δ΄ δημοτι-κοῦ, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «Ὅλοι ἴσοι ὅλοι διαφορε-τικοί», πρῶτα διδασκονται οἱ ἅγιοι Γεώργιος καί Δη-μήτριος, κατόπιν ἡ παραβολὴ τῶν ταλάντων (Μτ 25, 14-30) καί ἔπειτα τὰ Θεοφάνεια!

Στὴν δὲ ἐνότητα ὑπ’ ἄριθμόν 3 τῆς Β΄ γυμνασίου διδασκεται πρῶτα ὁ ἅγιος Λουκάς ὁ ἱατρός (1877-1961) καί κατόπιν ἡ ἁγία Φιλοθέη (1522-1589). Κατ’ αὐτόν τὸν τρόπο χορηγεῖται στό παιδί ἓνα ἀξεδίαιλο-τό κουβάρι ἀποτελούμενο ἀπὸ πολλά καί διάφορα θέματα καί ζητήματα, τό ὁποῖο κουβάρι ἀντὶ νὰ τό ὀδηγῇ στή μάθηση, τό ὀδηγῇ στήν παντελεῖ ἀμά-θεια.

Πρέπει ἐδῶ νὰ τονίσουμε ὅτι μία συστηματική, κα-τὰ τομεῖς καί θέματα διδασκαλία, θά ταίριαζε, κατέ-πιν σωστόν σχεδιασμόν καί προγραμματισμό, σέ μεγαλύντες ἡλικίας ἀφοῦ ὅμως ἦδη τὰ παιδιά θά εἶχαν διδαχθεῖ καί θά εἶχαν ἀφομοιώσι σέ μικρότε-ρες ἡλικίες τὴ σωστή ιστορική σειρά καί ἀλληλουχία τῶν γεγονότων, τὴν ἐποχὴ καί τὰ βασικά τῆς προ-βλήματα καί ρεύματα. Ὅμως καί τέτοιο μέ τὰ ποῦ ἐξέταση προγράμματα δέν συμβαίνει καί δέν πρό-κειται νὰ συμβεῖ ποτέ. Ἐάν τὰ παιδιά διδαχθοῦν τὰ ἐν λόγῳ προγράμματα, ἀκριβῶς ὅπως αὐτά ἔχουν, τότε δέν θά εἶναι σέ θέση νὰ γνωρίσουν, ἐάν προ-ηγήθηκε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἢ ἑπὶ τοῦ ὁρους ὁμιλία, ἡ Ἀνάληψη ἢ ἡ Πεντηκοστή.

θ) Ἡ θεολογία τῶν προγραμμάτων δημοτικῆ-γυμνασίου δέν εἶναι ὀρθόδοξος

Ἐπανελημμένως χαρακτηρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τρόπον ἀνοίκειο. Ἀναφέρει τό πρόγραμμα: «ἐρμηνεύοντας τὴν πρό-ταση ζωῆς τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30929), «Ὁ σκοπός καί τό νόη-μα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ βιβλικὴ πρόταση καί ἡ θεολογικὴ ἐρμηνεία» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30946), «νὰ ἐπεξεργαστοῦν τὴν χριστιανικὴ πρότα-ση γιά θεμελιώδη ὑπαρξιακά, ἠθικά καί κοινωνικὰ ζητήματα» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30958), «νὰ ἐμβάθυνουν στή χριστιανικὴ πρόταση γιά τὴ μετα-μόρφωση τῆς ζωῆς καί τῆ σωτηρία τοῦ κόσμου» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30958).

Πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι γιά τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς μαθητῆς, οἱ ὁποῖοι κατὰ τό ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος ἀποτελεῖουν τὴν πλειοψηφία τῶν μα-θητῶν τῶν σχολείων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἡ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παρα-δόσεως δέν εἶναι ἀπλῶς καί μόνον μία πρόταση. Ἐάν δεχθῶμε κατὶ τέτοιο, ἀφ’ ἐνός τὴν υποβιβά-ζουμε σέ ἐντάλμα ἀνθρώπων, ἀφ’ ἑτέρου τὴν ἀπο-ξενώνουμε ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά τὰ ἦδη βεβαπισμέ-να καί ἦδη ἔχοντα ὀρθόδοξή χριστιανική συνείδηση, διότι μία πρόταση ἴσως ἔχει γίνε ἀποδεκτή, ἴσως δέν ἔχει γίνε ἀκόμη ἀποδεκτή. Ἡ διδασκαλία ὅμως τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως εἶναι λό-γος Κυρίου καί ἔχει γίνε ἦδη ζωὴ τῶν παιδιῶν αὐτῶν, διότι αὐτὴ τὴν ἀγωγή ἔχουν λαβεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τους καί τὴν οἰκογένειά τους, τὴν ὁποία ἀγωγή δέν δικαιούται τό σχολεῖο νὰ καταστρέφει.

Ἀκόμη, θέτει τό πρόγραμμα τό ἐξῆς ἐρώτημα: «Δέχονται ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τό Σύμβολο τῆς Πίστε-ως;» (Α΄ Γυμνασίου, Θεματικὴ Ἐνότητα 4, Πῶς παίρνονται οἱ ἀποφάσεις, ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30932). Δέν χρειάζεται νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως διαφοροποιεῖ τὸν χρι-στιανό ἀπὸ τὸν μὴ χριστιανό. Ἡ ἄν ὥς ἄνω ὅμως δια-τύπωση τοῦ προγράμματος ἀρνήγει τὴν ὑπόνοιαν, εἰ δύναται κάποιος νὰ εἶναι χριστιανός χωρὶς νὰ δεχε-ται τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, πράγμα ἀπαράδεκτο.

Ἀκόμη περιλαμβάνει τό πρόγραμμα στή Θεματικὴ Ἐνότητα 5 τῆς Σ΄ δημοτικῆ «Ἀπὸ τούς Χριστι-ανούς τῆς χώρας μας στοὺς Χριστιανούς τοῦ κό-σμου» μεταξύ ἄλλων καί τὴς βασικό θέμα διδασκα-λίας τὸ ἐξῆς: «Διαφορετικές παραδόσεις, κοινὴ συν-είδηση» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30916). Κατὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μία εἶναι ἡ ἱερά παράδοση, τὴν ὁποία ὀφείλει νὰ βιώσῃ ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι χριστιανός. Διαφορετικές «παραδό-σεις» διαφοροποιοῦν τὴν κοινὴ χριστιανική συνεί-δηση.

Ἐπίσης ὁ Φραγκίσκος τῆς Ἀσσίζης, χαρακτηρί-ζεται ὡς «Ἅγιος Φραγκίσκος τῆς Ἀσσίζης» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30880), πράγμα τό ὁποῖο δέν ἰσχύει γιά τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, παρὰ μόνον γιά τὴν ρωμαιοκαθολική.

Ἐπίσης ὁ Βούδας χαρακτηρίζεται «ὁ φωτισμένος δάσκαλος» (ΦΕΚ 2920/13/9/2016, σ. 30892), πράγμα τό ὁποῖο ὅμοιος θά ἦταν δυνατόν νὰ ἀπο-προσανατολίσῃ τὴ θρησκευτική συνείδηση ἀπὸ τοῦ προσανατολίσῃ τὴ θρησκευτική συνείδηση ὁποιοῦ-δήποτε μὴ μουσουλμάνου μαθητῆ, διότι εἶναι ἀνί-λογο καί ἐνδεχεται νὰ ὑποκρίται σέ ἐπηρεασμούς.

Στό πρόγραμμα τοῦ δημοτικῆ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός δέν χαρακτηρίζεται «Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως μὲς διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή (Ἐφεσ. 5,23), ἀλλά «κέντρο τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλη-σίας» (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30898). Σς γνω-στόν, («κέντρον» χαρακτηρίζετ ἡ Ἁγία Γραφή εἰτε τό καρφί (Μτ 26, 14), εἰτε ἀπλῶς τό κεντρί (Α΄ Κορ. 15,55) εἰτε τό δηλητηριώδες κεντρί τῶν σκορπιῶν (Αποκ. 9,10).

Ὁρθόδοξος Τύπος

Τί συνδέει τὸν Σεβ. Ὑδρας μὲ τὸν κ. Μιχ. Καρλοῦτσον;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τῆς Intrakat Κατασκευῆ καί ἐμπιστον πρόσωπον τοῦ γνωστοῦ ἐπι-χειρηματίου κ. Σωκράτη Κόκκαλη.

Οἱ κίνδυνοι

Ὁ Μακαριώτατος γνωρίζον ὅτι ἐνγεηρήματα ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἐποφθαλμινοῦνται ἀπὸ τό Κράτος, μέ ἀπο-τέλεσμα νὰ ἀναστροφῶνται νομικά καί ἄλλα κυλιώματα, ἀλλά καί δι ἐξαι-τίας τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τίς μεγάλες ἐπεν-δύσεις, διὰ νὰ μὴ ρίσκον εἰς τὰ βράχια τὰ ταμεῖα, ὡς συνέβη κατὸτε μέ ἐπένδυσιν τῆς ΕΚΥΟ εἰς μετοχές, ὥριον τὴν Πολιτεῖαν συνείπαιον καί μάλιστα μέ ἰσοσποσάστουσι! Ὡς ἐγράφη ἀπὸ τὸν κ. Κ. Κυριακό-πουλον εἰς ἐπιστολῇν 2015 τὴν 13ην Ἀπριλίου («Ποῖός εἶπε δὲ ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία διαφυλάχθηκε σὸ βάθος τῶν αἰώνων, γιά νὰ τὴν ἐκχωρήσετε ἐξείς σήμερα σὲν περιουσιολόγιῳ τῆς μαφίας τῶν ἐκβιαστών», ἀναφερόμενος εἰς τό γεγονός ὅτι ἡ ἀρχική πρότασις ἦταν νὰ διατιθενταί τὰ χρήματα διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους. Ἐμεῖς ἀπλῶς ἐρωτῶμεν: Περιοῖσια, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, **δια-τί θὰ πρέπει νὰ «ἐκχωρήθῃ» κατὰ τό ἥμισυ εἰς τό Κράτος;**

Μίαν ἄλλην πτυχὴν ἐπεσήμανεν ὁ Ὁμ. Καθηγητῆς ΕΚΠΑ κ. Ἰωάν-νης Κονιδάρις, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρθρογραφῆσαι εἰς τό tonima.gr τῆς 4ης Μαΐου 2015. Μεταξὺ ἄλλων ὑπενθυμίζει τὰ προβλήματα τοῦ πα-ρελθόντος. «*Στὴν πείραμον ἀντίστασις τῆς Ἱεραρχίας (ἐπὶ Ἀντ. Τρίτην) πρωταγωνιστικὸ ρόλο διαδραμάτισαν δύο μητροπολῖτις ποὺ ἐπέ-πρωτο νὰ γίνονιν ἀρχιεπισκοπῇ, ὁ προηγούμενος Χριστόδουλος [Πα-ρασκευαΐδης] καί ὁ νῦν Ἱερώνυμος [Λιάπης]. Καί ἐνῶ ψηφίζοντ ὁ Ν. 1700/1987 (Νόμος Τρίτην), ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐφθανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητήσῃ ἐπανεπαγγελίη σὲν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρ-χεῖο, γιά νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐπιμύθεσιν τοῦ Καίσαρος...». Ὁρίουμενοι ἀπὸ αὐτό, **ἂν καί οἱ καιροὶ δέν εἶναι καθόλου οἱ ἴδιοι**, προειδοποιούμεν ὅτι εἰς περιπτώσιν ὁποιασδήποτε περαιτέρω πίεσεως δέν θὰ πρέπει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπανάβητ ἓνα τέτοιο σφάλμα. Ἄς μὴ εὐρεθῇ ὡς ἀφορμὴ ἡ γενική ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, καὶ ὅχι μόνον αὐτὴ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ νὰ πρέσουν κάποιοι πρὸς τὴν ἀντι-θυσιν τοῦ Πατριαρχείου, διότι θὰ ἦταν τρομερὰ ἐπὶ κλίτημον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Διότι, φρονοῦμεν εἰς τὴν ἐπανεκκίνησιν τοῦ ζητήματος τῆς περιουσίας, εὐκόλως δύναται νὰ ἀνοίξουν καί οἱ ἀσκόι τοῦ Αἰόλου...*

Αἱ οἰκουμενιστικαὶ θέσεις τοῦ Σεβ. Μητρ. Νέας Ἰωνίας

Ὁ Σεβ. Μητρ. Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ ὑπῆρξε πνευματικὸν τέκνον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστο-δούλου καί ἀρχότερα μὲς καί σήμερα στενὸς συνεργητῆς τοῦ Ἀρχ. Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου. Ἡ σχέσις του μέ τὰ οικονομικὰ εἶναι διαφι-σβήτητος, ἀφοῦ φέρεται ὡς κάτοχος διδακτορικοῦ σῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης τοῦ διεθνούς Ἐμπορίου (WTC). **Διαθετὲς πλούσιον οἰκου-μενιστικὸν βιογραφικόν** καθὼς ἠκολούθησε μεταπτυχιακὸς σπουδὲς εἰς τό Κέντρον τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως εἰς Γενεῦνην – Σαρπετζὺ τῆς Ἑλβετίας, διετέλεσε ὡς συνεργητῆς τῆς Συνδικτικῆς Επι-τροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνό-δου, μετέγεν εἰς τὴν ἀντιπροσωπίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς συνελεύ-σεις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ΝΣΕ καί εἶχε συμβάλει εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μὲ τό Βατικανόν. Ἐλαβε δὲ μέρος καί εἰς τό Κολυμβάριον.

Τὴν 9ην Ἰουνίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωκε συνέντευξιν εἰς τό τότε αἰγιόπηκτονima.gr, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνέφερε καί τὰ ἀκόλουθα: «*Δυσ-τυχῶς λόγιῳ τοῦ σχίσματος καί λοιπῶν διαφορῶν ἰστορικῶν συγκυ-ριῶν οἱ χριστιανοὶ δέν εἶναι πλέον ἐνωμένοι ἐν Χριστῷ. Τόσο ἡ Ρω-μαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ὅσο καί ὁ προτεσταντικὸς κόσμος δέν ἐπι-τρέτουν τὴν συνοδικὴν ἐκφραση αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν ἐν συν-ὄδῳ ἀπεικόνισιν τῆς συνειδήσεως καδὲ τοπικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλη-σίας... Ὁ ἀραμιστικὴ Πατριάρχης Ἀθηνῶνἀόρας κατέβαλε μέγιστη προσπάθεια πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Ὁ σημερινὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἀνώνυται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ λεγό-μενη Ἁγία καί Μεγάλῃ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν προκει-μένου νὰ ἐκφραστῇ ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας καί νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ σύγχρονες ἱστορικές καί πολιτικοκοινωνικές προκλήσεις. Ἡ Ἐκκλη-σία τῆς Ἑλλάδος συμμερίζεται τὸν ἀγῶνα αὐτόν καί προσπαθεῖ νὰ συμβάλει σὲν μέτρο τῶν δυνάμεων τῆς ... Ὅπως σὰς εἶπα καί παρα-πάνω ὁ χριστιανικὸς κόσμος βιώνει τὸν διχασμό. Κάθε προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἐντολή τοῦ Χριστοῦ μας νὰ παραμείνουμε ἐνωμένοι. Ὁ συντονι-στικὸς ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐμπεριέχει καί τὴν δια-κονία αὐτῇ».*

Ὁ Σεβασμιώτατος ὀνομάζει τὸν Πατισμόν «Ἐκκλησίαν» καί μάλι-στα δεχεται τὴν θεωρίαν τῆς διηρημένης Ἐκκλησίας! Μάλιστα, θεωρεῖ ὅτι ἡ Συνοδικὴ ἐκφρασις τῆς Ὁρθοδοξίας ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν διαί-ρεσιν αὐτήν! Ἐπικροτεῖ τὸν μασόον Πατριάρχην Ἀθηνῶνγόραν καί τὰς ἐνερνεγίας του, ὅπως καί τοῦ νῦν Πατριάρχου! Ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συμμερίζεται τὰ ἐνγεηρήματα αὐτά, ὡς καί ἂν ἡ 1. Σύνοδος νὰ τὸν εἰχεν ὀρίσει ἐπισημῶς ἐκπρόσωπόν! Τέλος, ἀποδίδει εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ρόλον συντονιστοῦ! Ἀπὸ ποῦ προκύ-πτουν ὅλα αὐτά; **Ἀπὸ ποῦ ἀπορρέει ὅτι τό Πατριαρχεῖον ἔχει ρό-λον συντονιστοῦ; Ποίος ἄλλας διακονίας, ὑπονοεῖ ὁ Σεβασμιώ-τατος, εἰς τῆς τοῦ Πατριαρχείου πέραν τῆς διαπομιμάνσεως τοῦ ποιμνίου τοῦ καί τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας του, τὴν ὁποι-αν ποτε δέν σγκα**

Τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τρας ἄρχιμ. Ἐλισσαῖος, Σταυρονικήτα ἄρχιμ. Τύχων, ὁ ὁποῖος καὶ συμμετεῖχε ὡς σύμβουλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης καὶ οἱ ιερομόναχοι Χρυσόστομος Κουτλουμουσιανὸς καὶ Λουκάς Γρηγοριάδης.

Ἡ Εἰσήγησις τῆς Ἱεροκοινικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ δημοσιεύθηκε στὴς 13/26.11.2016[Δ], παρὰ τὴν εὐγενική καὶ μὲ σεβασμὸ ἐκφρασθεῖσα ἀναφορά τῆς πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ τοὺς λοιποὺς Προκαθημένους, διακρίνεται γιὰ τὴν **αὐστηρότητα τοῦ λόγου καὶ τὴν ἀκρίβεια καὶ σαφήνεια τῶν θεολογικῶν τῆς θέσεων καὶ τῆς κριτικῆς τῶν συνοδικῶν κειμένων τῆς Κρήτης.**

Ἡ Ἱεροκοινικὴ Ἐπιτροπὴ στὴν Εἰσήγησή τῆς ἀναφέρειτα μετὰξὺ ἄλλων στὸ ἀπὸ 12/25 Μαΐου 2016 Γράμμα ἐπιμαρτυρήσαντος ἡμῶσιος πλὴν σαφὸς ὅτι ἐν αὐτῷ **παρηγορήσεις τοῦ Ἀγ. Ὅρους** δὲν ἐλήφθησαν ὑπ’ ὄψιν ἀπὸ τὴ **Σύνοδο τῆς Κρήτης**.

Καὶ μόνον ἡ τελευταία φράση τῆς Εἰσηγήσεως, μὲ τὴν ὁποία κατακαίεται ἡ Εἰσήγησις τῆς Ἱεροκοινικῆς Ἐπιτροπῆς, **ἀποτελεῖ κόλαφος καὶ οὐσιαστικὰ τὴ θεολογικὴ ἀκύρωσις τῆς «Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου»**. Γράφει τὸ Ἅγ. Ὅρος: «*Προσβλέπομεν μετ’ ἐλπίδος εἰς τὴν περαιτέρω θεολογικὴν ἐξεργασίαν καὶ πλὴν αὐθεντικῆν διατύπωσιν τῶν συνοδικῶν κειμένων, ὥστε αὐτὰ νὰ ἀνταποκρίνωται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριῶδους ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, συμφώνως πρὸς τὸν Ὅρον τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ’ Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδασκαλοὶ ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἐλαμψεν· ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται...*».

Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ Ἀγιορείτες δηλώνουν ὅτι τὰ τελικὰ κείμενα τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, ὅπως εἶναι διατυπωμένα **δὲν ἀνταποκρίνονται «εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριῶδους ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον!»** Εἶναι ὁμως ἐντελὼς ἀδιάνοητι μὴ Ὁρθόδοξῃ Σύνοδός ποὺ θέλει νὰ αὐτοπροσδιορίζεται ὡς «Ἁγία καὶ Μεγάλη» καὶ μὴ ἀπαιτήσῃ οἱ ἀποφάσεις τῆς νύχουον «πανορθόδοξο ἀποδοχῆς», τὰ κείμενα τῆς νὰ μὴ ἀνταποκρίνεται *«εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριῶδους ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον!*». Σὲ τί ἐγκείται, λοιπόν, τὸ «Ἁγία καὶ Μεγάλη»;

Ἀκόμα σοβαρότερη εἶναι ἡ ἐπόμενη φράση-καταγγελία τοῦ Ἀγ. Ὅρους γιὰ τὴν Κρήτη: Οἱ Ἀγιορείτες διακρίνουν ὅτι, τὰ τελικὰ κείμενα τῆς Κρήτης, ὡς ἔχουν, **δὲν εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸν Ὅρον τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ’ Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδασκαλοὶ ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἐλαμψεν· ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται...**». Τί σημαίνει ἡ φράση αὕτῃ γιὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης; Ὅτι **ἡ Σύνοδος ἐλέγχεται ὡς κακὸδοξῃ, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ σήμερα ὡς ἔχει νὰ στοιχηθεῖ στὴν ἀποστολική, πατερικὴ καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴ παράδοσι!**

Οἱ Ἀγιορείτες, βέβαια, ἔχοντες «καλὸ λογισμὸ» δηλώνουν ὅτι «*προσβλέπομεν μετ’ ἐλπίδος*» στὴ διόρθωσιν τῶν κειμένων. Φοβῶμαι ὅμως ὅτι – κατ’ ἀνθρώπου – εἶναι μάταιη ἡ ἐλπίδα τοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ οἱ ἀρμόδιοι τῆς Συνόδου **ἐπέλεξαν συνειδητὰ καὶ μεθοδεύσαν** τὴ διατύπωση καὶ τὶς συγκεκριμένες ἀποφάσεις. Αὕτῃ τῇ θεολογίᾳ πιστεύουν, αὕτῃ τῇ θεολογίᾳ θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν στὴν Ἐκκλησία μας.

Εἶναι, λοιπόν, πολὺ δικαιολογημένη ἡ **σφοδρὴ δυσἀρεσκεία τοῦ Φαναρίου** γιὰ τὴν Εἰσήγησι τῆς Ἱεροκοινικῆς Ἐπιτροπῆς παρὰ τὶς εὐγενεῖς καὶ φιλόφρονες ἀναφορὲς τῆς Ἐπιτροπῆς στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, διότι οὐσιαστικὰ τὸ Ἅγ. Ὅρος ἀποδόμησε θεολογικὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης!

Τὸ «ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ»
τῆς 17/30.6.2017

"Ἐτσι, σὲ μία προσπάθεια νὰ “ξεπεραστῇ” ἡ ἐντόνη **δυσἀρεσκεία τοῦ Φαναρίου** στὴν ΕΔΙΣ τῆς 18.4/1.5.2017, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρως ἄρχιμ. Ἐλισσαῖος πρότεινε τὸν λόγιον Προηγούμενο τῆς Ἱ. Μ. Ἰβήρων ἄρχιμ. Βασίλειο (Γοντικᾶκης), νὰ συντάξῃ ἄλλο κείμενο, ποὺ θὰ κυκλοφοροῦσε ὡς «Μήνυμα τοῦ Ἀγ. Ὅρους περὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ἐν Κρήτῃ Συνόδου».

Τὸ κείμενο τοῦ ἄρχιμ. Βασιλείου συζητήθηκε στὴν συνεδρίασις τῆς ΕΔΙΣ τῆς 17/30.6.2016 καὶ **ἐγίνε ἀποδεκτὸ κατὰ πλειοψηφία. Μειοψήφησαν οἱ Καθηγούμενοι καὶ ἀντιπροσωπεῖται πέντε 1. Μονῶν:** Ζηροποτάμιος, Γρηγορίου, Καρακάλλου, Φιλοθέου καὶ Κωνσταντινίου. Γιὰ τὴν ἱστορίᾳ ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ συνήθης ἀγιορείτικὴ πρακτικὴ εἶναι τὰ σχέδια κειμένων τοῦ Ἀγ. Ὅρους νὰ υποβάλλονται πρῶτα στὴς 1. Μονές, γιὰ νὰ ἀποφασίσουν οἱ Γερωνικές τους Συνάξεις τί γνώμη θὰ ἐκφέρουν οἱ Ἀντιπροσωπεῖτοί τους στὴν ΕΔΙΣ. Κάτι τέτοιο δὲν ἐγίνε μὲ τὸ κείμενο τοῦ π. Βασιλείου, ἀλλὰ ἥρθε κατ’ εὐθείαν στὴν ΕΔΙΣ.

Θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ἐπὶ ἐκτός τῶν ἀνωτέρω κειμένων τῶν «θεσμικῶν» ὀργάνων τοῦ Ἀγ. Ὅρους τὸσο κατὰ τὴν προσυνοδικὴ περίοδο ἀλλὰ κυρίως κατὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης, εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας πολλὰ σημαντικὰ κείμενα ἀπὸ τὸ Ἅγ. Ὅρος (ἀπὸ 1. Μονές[Σ] ἡ Κελιωτικές[Δ] μοναχούς), ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα ποὺ αὐστηρὰ καὶ ἄλλα μὲ λεπτότητα διατυπώσεως, πάντως στὸ σύνολό τους ἐξέφραζαν τὴν **ἀνησυχία**, ἀρχικά, καὶ κατόπιν τὴν **ἐντόνη διαμαρτυρία** γιὰ τὶς θεολογικὰς θέσεις τῆς Κρήτης.

Τονίμως μὲ ἰδιαίτερη ἐμφαση ὅτι **κανένα ἀγιορείτικο κείμενο δὲν μίλησε μὲ ἐνθουσιασμὸ ἢ ἐστὼ μὲ ἀπλή ἱκανοποίησιν γιὰ τὴν Κρήτη**. Ἄν οἱ Προκαθημένοι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ποὺ συμμετείχαν στὴν Κρήτῃ σέβονταν πράγματι τὸν ἀγιορείτικο μοναχισμό, ὅπως καὶ ἐπανάληψιν δηλώνουν, καλὸ εἶναι νὰ προβληματιστοῦν πολὺ ἀπὸ τὴ στάση τοῦ Ἀγ. Ὅρους ἐναντὶ τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἐλάβαν στὴν Κρήτῃ! Νομίζουμε εἶναι μοναδικὸ πῆγν συνοδικῆ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ γεννῶνς ὅτι μία τέτοια Σύνοδος, ἡ ὁποῖα προετοιμαζόταν ἐπὶ δεκαετίες, μὲ δεκάδες συσκέψεις, συνεδρίων, διασκέψεις σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο, ἡ ὁποῖα «λανοσάρεται» ὡς τὸ μέγιστο συνοδικὸ γεγονός[Σ] γι’ ἡλιετίας, νὰ τύχει τοιαύτης καὶ τοιαύτης ἀπαξίωσης ἀπὸ τὸ Ἀγιάννυμ Ὅρος! Οἱ πρωτεργάτες τῆς Συνόδου **δὲν μποροῦν νὰ εἶναι υπερήφανοι γιὰ τὸ κατόρθωμά τους αὐτό...**

Τέλος, δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι τὰ λόγῳ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κρήτης ὑπάρχει **σοβαρὴ ἀναταραχὴ στὸ Ἅγ. Ὅρος** ποὺ ἐκὼ ἐκδηλωθεῖ μὲ τὴ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, ὅλῃ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου (ἐπίσημα γνωστοποιημένη ἢ ὄχι) καὶ τὴν ἐπιβλὴ ἀστήρων ποιόνων σὲ πολλοὺς Κοινοβιατές καὶ Κελιωτὲς μοναχοὺς – γεγονὸς μοναδικὸ τῆς τελευταίας δεκαετίας στὸ Ἅγ. Ὅρος

Β. Ἄς ἐρθομεν τώρα στὸ «Μήνυμα τοῦ Ἀγ. Ὅρους περὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ἐν Κρήτῃ Συνόδου». Ἐπιγραμματικὰ ἂν μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἐμφανὲς ὅτι εἶναι καρπὸς συμβιβασμοῦ τῶν τάσεων ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὸ Ἅγ. Ὅρος καὶ πὶὸ συγκεκριμένα στὴν 1. Κοινότητα.

Θεωροῦμε ἰδιαίτερα σημαντικό ὅτι μνημονεύονται στὴν ἀρχὴ τοῦ «Μηνύματος» τὰ δύο παλαιότερα Ἱεροκοινικὰ κείμενα: Ἡ **ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη** (12/25 Μαΐου 2016) καὶ ἡ Εἰσήγησις τῆς **Ἱεροκοινικῆς πενταμελούς Ἐπιτροπῆς** (13/26.11.2016). Μάλιστα τὸ «Μήνυμα» αὐτο-

προσδιορίζεται ὡς ἀπόφασις τοῦ Ἀγ. Ὅρους «***ἐν συνεχείᾳ τῶν ᾗδην γνωστοποιηθέντων κατὰ τὸ τελευταῖον διάστημα ἐπισημῶν κειμένων τοῦ Ἁγίου Ὅρους – τόσον τῶν θέσεων αὐτοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ὅσον καὶ τῆς απομνημύσεως τῶν τελικῶν κειμένων τῆς Συνόδου***». Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ΕΔΙΣ ἀνανεώνει καὶ ἐπαναβεβαίωνει τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺ τῶν προηγουμένων δύο ἀγιορείτικῶν κειμένων. **Καὶ τὰ τρία λοιπόν, αὐτὰ κείμενα ἀποτελοῦν ἓνα ἐνιαῖο σύνολο ἐκφράσεως τοῦ «θεσμικοῦ» φορέα τοῦ Ἀγ. Ὅρους γιὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης.**

Μελετώντας κάποιος μὲ προσοχὴ τὸ «Μήνυμα» ἀντιλαμβάνεται ὅτι οἱ Ἀγιορείτες **δὲν ἀναφέρονται μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀλλὰ οὐτεὶ κἂν μὲ θετικά λόγια καὶ ἱκανοποίησιν γιὰ τὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης, γιὰ ἐνα τέτοιο «μείζον ἐκκλησιαστικὸ γεγονός»**. Μάλιστα, διαβάζοντας πῶς ἀπὸ τὶς γραμμές διακρίναι κανεὶς ὅτι οἱ συντάκτες τοῦ «Μηνύματος» θεωρεῖ μὲν τὰ ὅσα ἐγίναν στὴν Κρήτῃ ὡς ἐκκλησιολογικῶς μάλλον ἀπαράδεκτα, ἐν τούτοις δὲν τολμᾷ αὐτὰ νὰ τὸ πεί expresis verbis, ἀλλὰ πολὺ συγκεκρικαλυμμένα. Ἐτσι συμβαίνει τὸ ἐξῆς παράδοξο: Τὸ κείμενο νὰ πιλοφορεῖται «Μήνυμα τοῦ Ἀγ. Ὅρους περὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ἐν Κρήτῃ Συνόδου» ἀλλὰ **δὲν ὑπάρχει καμία σαφὴς ἀποτίμηση τῆς Συνόδου, καμία σαφὴς ἀναφορά οὔτε θετικὴ οὔτε ἀρνητικὴ γιὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς!**

Μήπως, ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου δὲν ἔχει τὴ θεολογικὴ δυνατότητα γιὰ μία τέτοια ἀποτίμηση; Ἀσφαλὺς ὄχι! Ο π. Βασίλειος καὶ θεολογία καὶ γράμματα πολὺ καλὰ γνωρίζει. Συνεπῶς, ἐπέλεξε νὰ μὴ μιλήσῃ μὲ σαφήνεια γιὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς Κρήτης· οὔτε θετικὰ οὔτε ἀρνητικὰ!

Τὸ «Μήνυμα τοῦ Ἁγίου Ὅρους περὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ἐν Κρήτῃ Συνόδου» ἀντὶ νὰ ἀναφερθεῖ στὴ Σύνοδο κάνει ἐκτενέστατῃ ἀναφορά – ἐκ πρώτης ὁψεως περिटῇ – στὴν περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία τῆς πίστεώς μας ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ τῇ νίκῃ κατὰ τὸν θάνατόν. Γιὰ ποῖο λόγῳ, ἄραγε; Προφανῶς, ἐπειδὴ ἐπιλέγοντας νὰ μὴ ἀναφερθεῖ τῇ Συνόδῳ καθ’ ἐαυτὴ σχολάζει τὴ σοβαρὰς ἀρνητικὰς συνενέσεις τῆς Συνόδου γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας! Ακριβῶς γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴ σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τῆς Συνόδου μόνον προσφεύγοντας στὴν περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία καὶ στὴ νίκη τοῦ Κυρίου κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου μπορεῖ νὰ τὸ κάνει! Τόσο σοβαρὰ πρέπει νὰ ἀξιολογεῖ τὶς συνενέσεις τῆς Κρήτης...

Προσδιορίζεται ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὁ σκοπὸς συγγραφῆς τοῦ «Μηνύματος». Γράφουν οἱ Ἀγιορείτες: «*Διαρκῶς παρατηρεῖται μίᾱ **υποδόσκουσα ταραχὴ** προκαλούμενὴ ἀπὸ ἀντιδόσεις κατὰ ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου (Κρήτη, 2016). Προτεινόνται ἀποτειχεῖσαι καὶ διακοπαὶ τοῦ μνημοσύνου τῶν οικείων ἐπισκόπων. Ἐπειδὴ εἴμεθα ἀποδέκται αὐτῶν τῶν ἀνησυχιών, καὶ εὐρισκόμενοι ἐνὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀπευθυνόμεν πρὸς ὅλους τὸν χειριστὸν τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ: Εἰρήνῃ ἡμῖν. **Δὲν ὑπάρχει λόγος ταραχῆς, ἐφ’ ὅσον εὐρίσκεται μεθ’ ἡμῶν ὁ Ἀναστάς Κύριος!***»

Εἶναι τραγικὸ: Ἡ Σύνοδος ποὺ συνεκλήθῃ γιὰ νὰ διατηρῶσι – τάχα – τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἔξω **γίνεται αἰτία τῆς διασπασέως** Τῆς καὶ **δημιουργίας «ταραχῶν» καὶ «σχισμάτων!**» Ἀλήθεια, καὶ τί δὲν κρύβει ἡ φράση «**Δὲν ὑπάρχει λόγος ταραχῆς, ἐφ’ ὅσον εὐρίσκεται μεθ’ ἡμῶν ὁ Ἀναστάς Κύριος!**» Δὲν λέει τὸ κείμενο ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ταραχῆς, διότι ἄρα καλῶς ἐξεληίχθηκαν στὴν Κρήτῃ, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι μαζὶ μας ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ πανσθενουργίᾳ τοῦ δυνάμει μπορεῖ καὶ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἐκκλησίᾳ. Τὸ αὐτὸ πνεῦμα πλάνη! Στὸ ἴδιο πνεῦμα σὲ ἄλλο σημεῖο τὸ «Μήνυμα» τονίζει ὅτι οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῶν, διότι ἡ Ἐκκλησία τῆς Σῶμα Χριστοῦ μπορεῖ καὶ **ἀποβάλλει ὅσα αὐτὸ θεωρεῖ ἔξω**», ἐνῷ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα «*τὰ σάθενῃ θερρατεῖται καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ!*» Δι’ αὐτὸ κάθε φόβος εἶναι περιττός, *ὡς φανερώσις ἀληθοπιστίας!*

Μὲ ἄλλα λόγια τὸ Ἅγ. Ὅρος στὸ μὲνῦμά του ἐμμέσιος πλὴν σαφῶς ἐκφράζει τὴ δυσφορία του γιὰ τὴν ἐκβίασι τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καθησυχάζει τὸ λαὸ, διότι «*Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον “χεῖραίται, ἀλλ’ οὐ καταπνίγνεται· κλυδωνίζεται, ἀλλ’ οὐ γίνεται υποβρύχιος· δέχεται βέλη, ἀλλ’ οὐ δέχεται τραύματα!”*. Ποιὸς ὅμως εἶναι στὴν παρούσα περίπτωση αὐτὸς ποὺ ἐξ ἀπίας του «***χεῖραίται***», «***κλυδωνίζεται***», καὶ «***δέχεται βέλη!***» ἡ Ἐκκλησία; Ποιὸς ἄλλος παρὰ ἡ ἴδια ἡ Σύνοδος!

Ἀξίζει νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι οἱ Ἀγιορείτες γιὰ τὴν ὅλη ταραχὴ καὶ τὴν κρίσι ἐνότητάς ἐνὸς τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν μὲνφονται τοὺς ἀντιρῶντες στὶς ἀποφάσεις τῆς Κρήτης ὡς «οὐ κατ’ ἐπὶγνώσιν ζῆλωτες» ἢ φανατικούς· καὶ οὐτεὶ ζητοῦν τὴν τιμωρίᾳ τους. Μάλιστα ἐπαναβεβαίωνοντάς τὸ κύρος τῆς Εἰσηγήσεως τῆς Ἱεροκοινικῆς Ἐπιτροπῆς (13/26.11.16) ὁ «θεσμικὸς» φορὲς τοῦ Ἀγ. Ὅρους **ἐγκαλεῖ σαφῶς τὴν ἴδια τὴ Σύνοδο γιὰ τὴν ταραχὴ καὶ τὴν κρίσιν ἐνότητος** ποὺ ὑπάρχει στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Γράφει ἡ Εἰσήγησις τῆς Ἱεροκοινικῆς Ἐπιτροπῆς: «*Δ. Σήμερον ἡ διατήρησις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐν δυνονῇ αἵτημα. Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει καὶ ἀλλὰχοῦ ἀκούονται διαμαρτυρίαι καὶ διασυχῶς ἀναπτύσσονται ἔως καὶ σχισματικαὶ τάσεις. Ἀναμφιβόλως εἰς αὐτὸ συμβάλλουν καὶ αἱ ἀμφισβηταὶ εἰς τὰ συνοδικὰ κείμενα, ἡ ἀσάφεια τῶν ὁποίων **δημοιουργεῖ προϋποθέσεις δι’ οἰκουμενικὴν ἐρημνίαν τῶν καὶ ἐπομένως ὀθνεῖ εἰς κρίσιν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας**, καθὼς εἰς τοὺς ἐν ἐξελίξει θεολογικοὺς διαλόγους εἶναι δύσκολον νὰ παραμειρσθoῦν τὰ «εκτεμνήματα» τῶν παρελθόντων δεκαετιῶν. Τὰ κείμενα τῆς Συνόδου πρέπει νὰ ὑπερβῶν τὴν **μονομερείαν**, ἡ ὁποία σφρατίζεται εἰς τὸ ὅτι **αὐτὰ ἡνθύνουν τὴν ἰσχυράν θεολογικὴν παράδοσιν ποὺ ἐκάρσαν σύγχρονοι θεοφόροι Πατέρες καὶ ἐγκρίτοι θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι διεδίον τὴν πορείαν τῶν οἰκουμενικῶν διαλόγων ὡς μίαν οἰκουμενιστικὴν παρέκκλινιν**. Ὅχι μόνον «ζῆλωτικαί», ὡς λέγεται, **ἀλλὰ καὶ ἡγιεῖς φωναὶ ἀναζητοῦν λόγον ἀληθείας διὰ νὰ πεισθοῦν καὶ νὰ ἀναπαυθοῦν!***

Τὸ Ἅγ. Ὅρος εἶναι στὸ σημεῖο αὐτὸ σαφέστατο!

α) Ἀποτελεῖ θετικὸ σημεῖο τοῦ «Μηνύματος» μὲ εὐθείαν ἀναφορά στὴν Κρήτῃ ἡ φράση ὅτι «*Μὲ τὴν ἀπομακρυνσὶν τῆς Ρωμῆς ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἀκολουθοῦν αἱ γνωσταὶ ἀλλοιώσεις εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον*». Τὸ Ἅγ. Ὅρος δὲν χαρακτηρίζει τὴν Ρώμῃ ὡς «Ἐκκλησίαν», ἀλλὰ σημειώνει ὅτι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾱ! Ἡ φράση αὕτῃ τὸ ἀγιορείτικὸ κείμενον εἶναι σαφέστατῃ αἰχμητὴ κατὰ τὸν ἀποφάσεων τῆς Κρήτης καὶ τῆς οἰκουμενιστικῆς ἐκκλησιολογίας.

β) Εὐθεῖα ἀναφορά κατὰ τὸ κείμενον «Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας» (§23) ἀποτελεῖ καὶ ἡ παράγραφος τοῦ ἀγιορείτικοῦ Μηνύματος «*Αὐτοὶ ποὺ ἐνὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλουν, διότι τὸ ζοῦν: Ὅσαντοῦ εὐοτάζομεν νεκρῶσιν, Ἀδoὺ τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοπῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχὴν καὶ ακριτώντας ὑμνοῦμεν τὸν ἀπιοῦν, δὲν ἄντιπροσπεύωμεν μίαν θρησκευτικὴν ἀποψιν, οὐτε εἶναι **δυνάτον νὰ προτρέψωμεν νὰ ἀποφεύγουν τὸν προσλήλυτον, διότι θυσιάζον τὴν ζωὴν των, διὰ νὰ ἀναγγελοῦν εἰς τὸν κόσμον ὅτι “ἐάλω ὁ θάνατος θανάτῳ”. Τὸ πολὺτιμον ποὺ ἔχει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία – καὶ τὴν τρέφει – εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως. Καὶ δὲν ἔχει ἄλλον τρόπον νὰ προσφέρῃ τὴν ἀγάπην τῆς ἐκτός τὴν πασχάλοιν πρόσκλησιν: “Δεῦτε πάντες ἀπολαύσατε τοῦ***

συμποσίου τῆς πίστεως”»).

Συνεπῶς, τὸ Ἅγ. Ὅρος **γνήσια ἀγάπῃ** τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐκφράζει μόνον ἡ **ιεραποστολικὴ πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους νὰ ἐπιστρέψουν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως** καὶ ὄχι ἡ οἰκουμενιστικὴ ἀγαπολογία, ἡ ὁποία πλεονάζει στὰ κείμενα τῆς Κρήτης καὶ γενικότερα στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι!

Πόσο θὰ εἴμαστε ὡς Ὁρθόδοξοι ἀναπαυμένοι, ἐὰν στὰ κείμενα τῆς Κρήτης ὑπῆρχε ἀναφορά ὡσάν αὕτῃ τοῦ ἀγιορείτικο Μηνύματος: “*Θεωροῦμεν δὲ ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἔλλειψιν ἀγάπης πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς — τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν — ἐὰν δὲν **τονίζωμεν μετὰ πάσης παρηγορίας καὶ σαφηνέως τὸν πλοῦτον τῆς Χάριτος ποὺ ἀπολαμβάνομεν ζῶντες ἐνὸς τῆς Μᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Αποστολικῆς Ἐκκλησίας!***” Ἀλλὰ, τὸ πνεῦμα τῆς Κρήτης εἶναι, δυστυχῶς, ξένο πρὸς αὐτὸ τοῦ Ἀγιωνύμου Ὅρους ...

Ο π. Β. Γοντικᾶκης συμμετεῖχεν εἰς πολλὰς ἡμερίδας ὑπερασπείσεως τοῦ Κολυμβαρίου, ὅπως καὶ ὁ Σεβ. Μεσοηνίας

γ) Μὲ λεπτότητα καὶ πολὺ συγκεκρικαλυμμένα ὁ συντάκτης τοῦ Μηνύματος ἀναφέρει στὸ κείμενο τῆς Κρήτης μὲ τίτλο «Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας» - τὸ ὁποῖο βλέπει τὴν ἀποστολὴ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας χωρὶς ἐχθολογικὸ προσανατολισμὸ, ἀλλὰ τὴν περιορίζει σὲ ἐγκόσμια πλαίσια - καὶ σημειώνει: «*Θὰ ἔπρεπε τότε νὰ ἐξεληθωμεν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς ῥύμας **συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων κατοίκων εἰς τὴν χωρὰν τῆς σκιάς τοῦ θανάτου ἐπιτήδειους βελτιώσιν τῶν συνθηκῶν τῆς συμφορᾶς. Ἀλλὰ ἄπαγε τῆς βλασηρίας!***” Νῦν πάντα πεπληρωτὰ φῶς!». Καὶ ὅλοι ἀναμένουν βοήθειαν ἐκ τῶν τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν Εἰληφότων...

δ) Δὲν εἶναι ἀνευ σημασίας ὅτι οἱ Ἀγιορείτες ἀναφερόμενοι στὴ Σύνοδο τῆς Κρήτης αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ τονίσουν πολλὰς φορὲς καὶ μὲ ἐνταση τὴν ἰδιαίτερη σπουδαιότητα ποὺ ἔχει ἡ **ὀρθότητα τῆς πίστεως καὶ ἡ διαφυλάξις τῆς ἀπαρχαράκτου ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ**: «Ὁλῃ ἡ ζωσα οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐδράζεται εἰς τὸ θεμελίον τῆς πίστεως. Κάθε ἀλλοιώσις εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ δόγματος προκαλεῖ ρωμῆας καὶ ἀλλοιώσεις εἰς τὸν χωρὸν τῆς ζωῆς». Ποιὸς δὲν κατανοεῖ τὴ σπουδαιότητα τῆς ἀναφορᾶς αὕτης σὲ σχέση μὲ ὅσα ἔχει ἀποφασίσει ἡ Κρήτῃ;

ε) Ο συντάκτης τοῦ Μηνύματος τονίζει ὅτι «*τὸ Ἅγιον Ὅρος ἐπὶ αἰερὰν ἐτὶον μετὰ σαφηνείας διετύπωσε τὰς ἀποφάσεις τοῦ διὰ τοὺς γινόμενους διαλόγους μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Χριστιανῶν*». Ἀποσιωπᾷ ὅμως τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σύνοδος περιφρόνησε τελείως καὶ ἀποφάσεις ἐντελῶς ἀντιθετὰ πρὸς τὶς πηγὲς θέσεις τοῦ Ἀγ. Ὅρους γιὰ τοὺς διαλόγους μ

Τò μέγα ψέμα τῶν νέων θρησκευτικῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ζουν οι ίδιοι, δὲν ἐδμιουργήθησαν οι νέοι φάκε-λοι διὰ τὰ παιδιά;

Ἡκούσθη μάλιστα καὶ τὸ πείχηρίημα ὅτι «αὐτὰ ὅλα τὰ ἐπίτασκει ἡ νέα παιδαγωγικὴ μέθοδος», δηλ. νὰ διδάσκωνται ἀπὸ 8 ἐτῶν ὅλες τῖς θρη-σκείες! Ὑποστηρίχουν λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ὀρίζη ἡ Ἐκκλησία τὸ περιεχόμενον τῶν θρησκευτικῶν, ἀλλὰ ἡ παιδαγωγικὴ μέθοδος, δηλαδή μία μέθο-δος θὰ ὀρίζη τὸ περιεχόμενον! Δὲν ἀντιβαίνει αὐτὸ πρὸς τὴν λογικὴν; Καὶ ἂν εἰς τὸ μέλλον ἡ μέθοδος ἐπιτάσῃ κάτι παράλογον; Πάλιν τότε θὰ προμηθῇ ἡ «νέα μέθοδος»; Ἡ ἱεραρχία συ-τωχῶς δὲν κατενόησε ὅτι ἐνέκρινε διὰ τῆς σωπτικῆς τῆς ὀπ μίᾳ μεθόδου, τὴν ὅποιαν ἐπέλεξε ἡ ὁμὰς «ΚΑΙΡΟΣ», θὰ ὀρίζη τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν! Διὰ τοῦτο ὅταν ἐξήτησε ἡ ἐξ Ἀρχιερέων ἐπιτροπὴ ἀφαιρέσιν τῶν θρησκευιο-γικῶν στοιχείων ἀπὸ τὰς τάξεις Γ΄ καὶ Δ΄ Δημοτι-κῶν, ἡ Ὑπουργικὴ ὁμὰς «ΚΑΙΡΟΣ» ἀπέριψε κατ' οὐσίαν αὐτὸ, κρατοῦσα τὸν Ἰουδαϊσμόν καὶ τὸ Ἰσλάμ, διότι ἀντιβαίνει εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ μέθοδον τοῦ νέου προγράμματος.

Ἡ νέα μέθοδος, ὑποστηρίχουν ὅτι ἐπιβάλλει τὸ μάθημα ὡς ὑποχρεωτικόν. Εἶναι παράδοξον ὅτι αὐτοὶ ποὺ κόπτονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν παι-διῶν θέλουν νὰ τὰ υποχρεώσουν εἰς παρακολού-θησιν καὶ εἶναι διατεθειμένοι νὰ δώσουν ὅποιαν-δήποτε μορφήν καὶ περιεχόμενον εἰς τὸ μάθημα, ἀρκεῖ αὐτὸ νὰ μείνῃ πάσης θυσίᾳ ὑποχρεωτικόν. Ἀναρωτῶμεθα ὅμως: Τὸ περιεχόμενον εἶναι ἐκείνο ποὺ καθιστᾷ ἓνα μάθημα ὑποχρεωτικόν; Ἄν ἡ Ἐκκλησία θελῇ νὰ διδάξῃ τὴν πίστιν τῆς, δὲν τῆς ἐπιτρέτεται, διότι μόνον ἡ διδασκαλία ὧν τῶν θρησκείων μπορεῖ νὰ εἶναι ὑποχρεωτι-κῇ; Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἐπιβάλλει ἡ Πολι-τεία ἐμμέσως τὸ περιεχόμενον τῶν θρησκευ-τικῶν; Ὑποχρεωτικὸν εἰς τελικὴν ἀνάλυσιν εἶναι ὁ,τιδήποτε ἀρέσει εἰς τὴν Πολιτείαν, ὅπως οἱ «ἐμφυλὲς ταυτότητες» (κατ' οὐσίαν τὸ προκα-λύμματα διὰ νὰ διδαγθῇ ἡ ὁμοφυλοφιλία ὡς φυσιο-λογικὴ εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἀντέ-δρασε ἡ Ἐκκλησία); Καὶ ἐν τέλει διατὶ ἡ ὑποχρε-ωτικότης τοῦ μαθήματος ἔχει καταστῇ δόγμα; Διὰτὶ πρέπει τὸ μάθημα νὰ εἶναι ὑποχρεωτικόν, ἂν δὲν διδάσκῃ τὴν ἀλήθειαν; Πρέπει νὰ εἶναι ὑποχρεωτικόν, προκειμένου νὰ μὴ μωρὴ ἡ Ἐκκλησία νὰ διδάξῃ αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ! Νὰ σύ-ρεται ἡ Ἐκκλησία σιδηροδόχημος διὰ τὴν «μέθο-δον» (τὸ «καμουφλάζ» τῆς Πολιτείας, διὰ νὰ ἐλέγχῃ τὸ μάθημα)! Ἀντιθέτως, ὅλα τὰ ἄλλα μα-θήματα εἶναι ὑποχρεωτικά ὄχι λόγῳ περιεχο-μένῳ (ἡ μέθοδου), ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ τὸ ἐπιτάσσει ἡ Πολιτεία. Τόσον ἀπᾶν!

Ἡ προκαλύψις τῶν ἰθυνόντων εἶναι ὅτι ἓνα «κατηχητικὸ μάθημα τὸ βρίσκουν βαρετὸ οἱ κα-θηγητὲς καὶ τὰ παιδιά». Γνωρίζουν πολλοὺς μα-θητὲς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐνδοιαφέρον διὰ τὰ μαθη-ματικά; Ὑπάρχουν ἰσως ὀλίγοι. Εἶναι ὅσοι ἀκριβῶς εὐρίσκουν τὸ «κατηχητικὸν μάθημα» ἐνδιαφέρον. Ὅμως τὸ ἓνα, τὰ μαθηματικά, εἶναι ὑποχρεωτικὸν ἐνῶ τὸ ἄλλο, τὰ θρησκευτικά, τί-θεται εἰς ἐκβιασμόν ὅπi «ἂν δὲν ἀλλάξῃ περιεχό-μενον θὰ παύσῃ νὰ εἶναι!» Ὡς ὁμολογῶσαμε ἐπιτέλους τὴν ἀλήθειαν, οἱ ἴδιοι οἱ σχεδιαστὲς τῶν νέων θρησκευτικῶν ὑπέσκαψαν τὴν ὑπο-χρεωτικότητα τοῦ μαθήματος, διότι ἂν μὲ τὴν ΠΕΘ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εἶχαν διευκολυνθῇ ἀρραγὲς μέτωπον, δὲν θὰ εἶδimo ζήτημα μὴ ὑποχρεωτικότητος ἀπὸ τὴν Πολιτείαν ἀνεξαρτή-τως τοῦ περιεχομένου.

Μία τελευταία ἐπισημάνσις: διέρρευσε –τὸ ἀναφέρω μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν– ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου εἶπε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας: «Ὁρθοδοξία θὰ διδάξουμε, ἀπλὰ δὲν μπορούμε νὰ τὸ πούμε ὡμὰ πρὸς τὰ ἔξω, διότι θὰ ἀντιδράσει ἡ Πολιτεία». Καὶ οἱ ἱεράρχες μὰ φυσικὰ τοὺς ἐμπιστεύθησαν ἀπολύτως, ἄνευ δευτέρας σκέψεως, ἀφοῦ ἐκείνῳ ὑκρίσθησαν εἰς τὸν λόγον τους...! Τελικὰ, ἀνερωτήθη ὁ Σεβ. Μεθωναῖος, ὁ Σεβ. Ὑδρας καὶ ὁ Σεβ. Μεσσηνίας, τί εἶναι δεσμευτικόν; αἱ «προεκλογικαὶ» ὑποσχέ-σεις ἡ ἐκείνῳ ποὺ εἶναι καταγεγραμμένον εἰς τὸ μνημόνιον;

Οἰκουμενισταὶ καὶ διῶκται

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἰουστίνου Πόπovic μόνον ὁ ὁμολογητῆς Μητρο-πολίτης Ράσκα καὶ Πριζρένης Ἀρτέμιος μένει πιστὸς σὲ ὅσα ἔμαθε καὶ ἐπιστώθη ἀπὸ τὸν γέ-ροντά του ἁγίον Ἰουστίνον. Καὶ ἔφτασε σὸ σημεῖο ἡ σεβρβικὴ ἱεραρχία νὰ καταδιώξῃ καὶ καθαιρέσῃ τὸν ὁμολογητὴ Μητροπολίτη Ἀρτέμιο. Καὶ στὸν διωγμὸν αὐτὸν πρωτοστατοῦν οἱ πνευματικοὶ τοῦ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου πρῶην Ἐρξενοβίνης Αθα-νάσιος, Μαυροβουλίου Ἀμφιλόγιου καὶ Μπάτσας Εἰρηναῖος. Καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ δίκαιες τοὺς συμπερο-εῖχονται μὲ παπικούς καὶ Ἑβραίους! Πῶς ἐξηγῆ-ται αὐτὴ ἡ φοβερὴ ἀλλοίωσις τῶν πρῶην πατε-ρικών, ἀντιπατικῶν καὶ ἀντιοικουμενιστῶν θεολό-γων;».

Στὸ ὑπ. ἀρ. 1821 (26/2/2010) φύλλο τοῦ Ο.Τ. ἔχει δημοσιευθῇ ἡ ἀποσταλείσα ἀπὸ τὴν «Πανελ-ληνιον Ὁρθόδοξον Ἐνωσην» ἐπιστολὴ διαμαρτυ-ρίας γιὰ τὴν διώξῃ τοῦ Μητροπολίτου Ράσκα καὶ Πριζρένης Ἀρτεμίου:

«Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Σεβρβικῆς Ἐκκλη-σίας, διὰ τοῦ Προέδρου Αὐτῆς κ.κ. Εἰρηναῖου, εἰς Βελιγράδιον.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι.

Διαμαρτυρῶμεθα ἐντόνως διὰ τὴν ἀντικανο-νικὴν καὶ ἀνέλπιστον ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὀνομα-στοῦ διὰ τὴν ἀγνότητα τοῦ βίου καὶ τὴν μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, Ἐπισκόπου Ράσκα καὶ Πριζρένης κ.κ. Ἀρτεμίου.

Δὲν ἀνεμίνομεν ἀπὸ τοῦς παραδελφούς του Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας νὰ μὴ τοῦ συμ-παρσταθοῦν.

Διῶκεται, διότι παραμένει πιστὸς εἰς τὴν διδα-σκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ διότι εἶναι σύγχρονος ὁμολογητῆς τῆς Ὁρθο-δόξου Πίστεως, ἀξίον πνευματικὸν τέκνον τοῦ

Μὴ πτοῖσθε

Κύριε Διευθυντά,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ,

Σὰς συγχαίρω καὶ σὰς θαυμάζω μαζί μὲ τοὺς φίλους μου παρακολουθώντας τοὺς ἀγώνες σας καὶ σὰς παρακολούω συνεχεῖς με τῖς εὐχὲς τῶν μακαριστῶν Γερόντων καὶ πρωτερωντῶν τοῦ ἀντι-αιρετικοῦ ἀγώνος π. Φιλοθέου Ζερβάκου, π. Γα-βριὴλ Διονυσίου, π. Χαραλάμπους Βασιλοπού-λου, π. Ἐπιφάνειου Θεοδώροπουλου, π. Μάρκου Μανώλη καὶ τῶν καϊκῶν Φωτίου Κόντογλου, Κων-σταντίνου Μουρατίδου, Νεάρχου Μαρτάκου, Κωνσταντίνου Καβρονοῦ καὶ λοιπῶν, διὰ νὰ ἀνα-φέρω μόνον αὐτούς.

Μὴ πτοῖσθε, διότι τὰ ἐλατήριά σας εἶναι ἀγνὰ καὶ καθαρά καὶ μόνον διὰ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, καὶ ὁ Θεὸς θὰ εὐλογῇ-σῃ τοὺς ἀγῶνας σας.

Μὴ δίνετε σημασία σὲ ἀνθρωπάρια ποὺ φανα-

Ὁρθόδοξος Τύπος

ΔΙΗΡΕΞΑΝ ΤΟ ΠΟΙΜΝΙΟΝ ΠΥΡΠΟΛΟΥΝΤΕΣ Ι. ΚΑΝΟΝΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ὁ κ. Βαρθολομαῖος στὸν τότε Μητροπολίτη Φλωρίνης Αὐγουστίνῳ, διὰ τῆς ὁποίας εὐχαρίστούσε τὸν μνηντῇ, συγχαίροντας αὐτὸν θερμῶς γιὰ τὴν εἰς τὰ θέματα τῆς Πίστεως ἀρχιερατικὴν εὐαισθησίαν του! Εἶπε, ὅμως, στὸ ἀρχεῖο θίβεται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων ρίπτον-ται οἱ μὴνύσεις αὐτές, οἱ συντάκται τοὺς λαμβάνουν μισθὸ οὐράνιον γιὰ τὴν ἐνέργειά τους, ἐνῶ οἱ παραλήπται τοὺς θὰ κληθῶσι νὰ λογοδοτήσουν γιὰ τὴν ἀδιαφορία ποὺ εἶδειξαν «ἐν καιρῷ κινδυνεύουσας πίστεως».

Μήπως, ἐπίσης, ἀνοῖοι ὁ κ. Α.Ε. τῖς ἀντιδράσεις τοῦ προκατόχου τοῦ π. Χ. Π., μακαριστοῦ Γερόντος Φι-λοθέου Ζερβάκου, κατὰ τῶν προκλητικῶν οἰκουμενι-στικῶν ἀνοιγμάτων τοῦ ἀλήστου μνήμης ἐπίσης ἀρχιο-κουμενιστοῦ πατρίάρχου Ἀθηναγόρου; «Νεοζηλωτῆς» τῆς ἐποχῆς του μῆπως ἦταν καὶ ὁ Φιλόθεος Ζερβάκος;

Ἐπομένως, καὶ «Καντιωτικὲς» ριζές, ἂν δὲν εἶχε ὁ π. Χ.Π., ἔχει κληρονομήσει βαρυστάτῃ πνευματικὴν παράκα-ταλήξιν τῆς διδοχῶς τοῦ Ὁσίου Φιλόθεου Ζερβάκου στὴν ἡγουμενία τῆς Μονῆς καὶ αὐτὸ ποὺ ἐπράξε, ἐὰν ἔγκωμε συνειδητοποιήσει τὸ μέγεθος τῆς ἀποστασίας καὶ προσδοσίας ποὺ ἔγινε στὴν Κρήτη, ἦταν τὸ ὀλιγότερο ποὺ μπορούσε νὰ πράξῃ. Ταπεινὰ φρονοῦμε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα μέτρα ἀντιδράσεως καὶ διαμαρτυρίας, ὅπως π.χ. ἐὰν ἐπι-σεκθεῇ τὴν Λογοβόρδια μελλοντικῶς ὁ Πατριάρχης (κατὶ μᾶλλον ἀπίθανο) νὰ κυττηθῶσιν οἱ καμπάνες τοῦ μοναστηρίου πένθιμα ἀντὶ χαρμίσουνα, ὅπως συνήθως προβλέπει τὸ μοναστικὸ τυπικὸ σὲ περιπτώσι ἐλεύσεως ἀρχιερέως σὲ ἱερὰ Μονή. Αὐτὸ θὰ ἔκανε ὁ μακαριστὸς Αὐγουστίνος Καντιώτης καὶ κάθε ἄλλος ἀληθῆς Ὁρθόδοξος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

Απορούμε, ἐπίσης, καὶ ἐξίσταμεθα πῶς ὁ κ. Α.Ε., πα-λαιὸς συνεργητῆς, ὅπως πρὸ ἑτῶν ἐδόχουμε, τοῦ Αὐγουστίνου Καντιώτου, πῶς, λέγομε, κάθε φορὰ ποὺ πνευματικὰ τέκνα τοῦ μακαριστοῦ ἱεράρχου ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, αὐτὸς ἐκτοξεύει τὰ βέλη του ὄχι κατὰ τὸν παρανοούντων οἰκουμενιστῶν, ἀλλὰ κατ' ἐκείνων ποὺ ἐλέγχουν τῖς ἀσέβειες καὶ παρανομίες μέσα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρον; Εἰς ὅσον ὅμως γνωρίζομε, τοιοῦτο πνεῦμα καὶ φρόνημα δὲν μετέδωσε ὁ Αὐγουστίνος στοὺς συνεργάτας του. Εκφραζόμεθα τοι-ουτοτρόπως, διότι μᾶς εἶναι δόξιατο νὰ ἡμενηώσωμε τὸν πειρίεργο καὶ ὑπόπτο πόλεμο, ποὺ ἐξαπέλυσε ὁ κ. Α.Ε. κατὰ τοῦ ἀειμνήστου θεολόγου Νικολάου Σωτηρο-πούλου, ὅταν ἐκείνως θρησιομαχοῦσε πρὸ ἑτῶν μὲ συγχρόνους τοῦ Καίφαres, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πρωτο-στατήσι στὴν προδοτικὴ Συμφωνία τοῦ Μπάλαμαντ τοῦ Λιβάνου, ἡ ὁποία, ἐλλείψει σοβαρῆς ἀντιστάσεως, ὠδήγησε τελικῶς, στῖς ἡμέρες μας, στὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀρχιερατικῆς ἀποστασίας, μὲ τὴ ζηλωσασα τὴν καρ-ποφορία τῆς «καταρσθεῖσης ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ-ρανθεῖσης συκῆς» συναγωγῇ πονηρουμένων τὸ Κολυμπαρίου! Καὶ ἰδοὺ τώρα, γιὰ μία ἀκόμη φορὰ, ὁ τέως μεθητής(!) τοῦ σφοδρὰ ἀναιρετικοῦ Αὐγουστίνου Καν-τιώτου μεταβάλλεται σὲ θερμὸ ὑπερασπιστὴ καὶ συνήγο-ν τῶν παναιρετικῶν οἰκουμενιστῶν! Θέε μου, τί ἄλλο ἀλλόκοτο θὰ ἰδοῦμε στοὺς χαλεπούς καιροὺς μας; Μήπως τὴν συνοδικὴ ἀνακήρυξί τῆς ἀδελφοποίησως τῆς Ὁρθοδόξης μετὰ τῆς «ἁγίας» Μασωνίας, προστάπ-τος καὶ ἀργῶν πολλοὺν οἰκουμενιστῶν;

Σὲ ὅσους θέλουν νὰ ἀρέσουν στὸν Χριστὸ καὶ οἱ δι-στοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἥλιου φαινομένων τὸ ὅτι οἱ ὀ-δασκαλίες τοῦ κ. Βαρθολομαίου δὲν εἶναι «ῥῆθεν» ἐτε-ροδόσασκαλιές, ὅπως γράφει ὁ κ. Α.Ε., ἀλλὰ ἀπο-δεικνύονται «μετὰ πολλὰς τεκμηρίων» σφοδρὰ ἀνιχηρ-ιστανικὲς ἐτεροδόσασκαλιές, ὄχι ἐπιπόλαια καὶ ἀβασάνι-στα κρινόμενες, ἀλλὰ μὲ σοβαρὰν τὴν θεολογικὴν ἐπιχειρ-ηματολογία ἐλεγχόμενες. Μία ἀπλὴ ἀνάγνωσις μίς θε-ολογικῶς τεκμηριωμένης κριτικῆς - καταγενίας μὲ τίλο «*Ἡ νέα ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου*», ὑπογεγραμμένη ἀπὸ 10.000 περίπου Ὁρθοδόξους κληρικούς (μητροπολίτας κ.ἂ.), μοναχούς, πανεπιστημιακοὺς καθηγητάς, κ.ἂ., ἡ ὁποία πολὺ εὐκο-λα μπορεῖ νὰ εὐρεθῇ στὸ δικαίδικον, ἀρκεῖ νὰ πείθῃ κάθε καλοπροαίρετο Χριστιανὸν ὅτι ὅσοι ἐλέγχουν τὸν Πα-τριάρχην γιὰ ἐτεροδόσασκαλίες δὲν τὸν ἀδικοῦν, ἀλλὰ εἰ-πὶ πράγματι ὁ Παναγιώτατος κηρύττει «ἔτερον ευαγγέλιον», διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκείνο ποὺ ἐκήρυξε ὁ Χριστὸς, συνέγραψαν θεοπνεύματος οἱ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί, εἰδίδαν οἱ Πατέρες καὶ διατήρησε καὶ μᾶς παρέδωκε ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Ἄς προσέξωμε, λοιπὸν, πολὺ ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χρι-στιανοί, κυρίως ὁἱ κληρικοὶ καὶ οἱ θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν ἐπιτηδεῶν περισσότερον τοὺς ἀνθρώπους. «*Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου*», διότι ζοῦμε ἡμέρες Ἀντιχριστοῦ. Βεβαίως, ὁ Ἀντίχριστος ψυ-σικὸς καὶ σωματικὸς δὲν ἔχει ἀκόμη ἐμφανισθῇ. Ὁ Ἀντίχριστος, ὅμως, εἶναι ἐδῶ. Εἶναι παρὸν τὸ ἀνίχηστο πνεῦμα τοῦ, τὸ ὁποῖο, μὲ τὴ βοήθεια ὧν τῶν σκο-τεινῶν Δυνάμεων καὶ διὰ πολλοὺν ἀντιχριστικῶν καὶ σατανικῶν ἰδεολογιῶν καὶ ρευμάτων, ἔχει κυριαρχήσει σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένην.

Ἀρνηταὶ τοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ εἶναι μόνον ἐκείνῳ, ποὺ θὰ λάβουν τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχριστοῦ. Ἀρνηταὶ τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ὅσοι κηρύττουν σήμερα «ἔτερον ευαγγέλιον», καὶ ὅσοι ὑποστηρίχουν τὸν Οἰκου-μενισμόν δὲν προερχέται ἀπὸ τὸν Χριστὸ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Διάβολο, ἀποτελεῖ δὲ ἐτεροδόσασκαλία καὶ «*διδασκαλία δαιμονίων*» (Αἱ Τιμ. 4:1). Ἀς φοβηθῶμε ἐπομένως καὶ κυρίως οἱ οἰκουμενισταὶ ἀρχιερεῖς καὶ τὰ διάφορα ἐξασπρεύματα καὶ φερέφωνα τοὺς τὸν φοβερὸ ἐκείνο λόγο τοῦ Ἀποστόλου «*κἀλλὰ καὶ ἐν ἡμεῖς ἡ ἀγγελος ἐξ οὐρα-νοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὁ εὐαγγελιστάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειρηκαμεν, καὶ ἀρρί πάλιν λέγω εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὁ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω*» (Γαλ. 1:8-9).

Κατηγόρησαν κάποιον τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς Σερραφεῖμ γιὰ τὰ κατὰ τῶν ἀιρετικῶν ἀναθέματα, ποὺ ἀνέγνωσε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδόξιας! Τὸς συμβού-λευομε, ἐὰν τὰ εὐαίσθηται καὶ οἰκουμενιστικὰ αὐτάκια τοὺς σκανδαλίζονται ἀπὸ τὰ ἀναθέματα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐδῶ καὶ πολλοὺς αἰῶνες ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἱερᾶς μας Παραδόσεως, νὰ μὴ μελετοῦν μῆτε τὴν Ἀγ. Γραφή, μῆτε τὸν «φανατικὸν καὶ ἀπάνωρτον» ἐκείνο Παῦλο, ποῦ, ἀντὶ νὰ δεῖξῃ ἀγάπην, ἀναθεμάτιζε τοὺς ἀνθρώπους καὶ (μόνον αὐτὸ) ποὺ καλεῖ μάλιστα ὅλους τοὺς Χριστιανούς νὰ ἰσχυρὸν μιμηταὶ του, μὲ ἀπο-τέλεσμα στῖς ἡμέρες μας ὁ ἁγιος Πειραιῶς νὰ τὸν πάρῃ στὰ σοβαρὰ καὶ νὰ ἐκφωνῇ καὶ αὐτὸς παρόμοια μισαλ-λόδοξα ἀναθέματα τόσο δυνατὰ, ποὺ σήκωσαν μεγάλῃ φορτοῦνα, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν τὰ εἰσερχόμενα πλοῖα νὰ δέσουν στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ!

Στὴν προσπάθειά του ὁ κ. Α.Ε. νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Πα-τριάρχην, παρέθεσε καὶ τὸ ἀκόλουθο ἐντὸς εἰσαγωγικῶν ἀποστάσιμα γινώμης τοῦ διακεκριμένου Βυζαντινοῦ Κα-νονολόγου Ματαθίου Βλάστари: «*Ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ ὅσον μεταβλήθηκαν ἐν πολλοῖς οἱ ἀνάγκες τῶν τέκνων τῆς, ὄχι μόνο δυνάται, ἀλλὰ καὶ ὀφείλει νὰ προσαρμόσει τὴν νο-μοθεσίαν τῆς πρὸς τῖς νέες αὐτὲς ἀνάγκες, ἀπὸ τὴν μία με-ριὰ τροποποιήσῃ καὶ ἡ καταργήσῃα τοὺς ἐξ ἀρχαίων περιελαθόντας ἀνεφαρμοστάς καταστάνας κανόνες καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην προβαίνουσαν σὲ θέσπιση νέων, κατὰ τῖς ἀνάγκες τῶν πιστῶν τῆς*», ὑποστήριξεν (ὁ κ. Α.Ε.) ὅτι οἱ γινώμς Βλάστари καὶ Βαρθολομαίου περὶ τροποποιήσε-ως καὶ καταργήσεως ὡρισμένων «ἀναρχονιστικῶν» Κανόνων ταῦνται!?! Εἰπεθῇ δὲ ὁ Βλάστариς στὸν τομέα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐξουερίτω στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐθεντία, ὀφείλομε νὰ σεβαστοῦμε τῖς ἀπόψεις του αὐτὲς (ταυτοχρόνως, ὑπονοεῖται καὶ τῖς παρόμοιες θέσεις τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ ὧν τῶν οἰκουμ-ενιστῶν) ὡς κατελθούσας ἐξ οὐρανοῦ! Ὁ Ματαθῖος Βλάστариς, ὅμως, δὲν εἶναι Ἄγιος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ Ἄγιος νὰ ἦταν, οὐδεὶς Ἄγιος εἶναι ἀλάθητος. Ἡ ἐξήγησι πάντως, ποὺ ἔδωσε ὁ π. Χ.Π., ὅτι εἶναι πολὺ πι-

θανὸν ὁ Βλάστариς νὰ ἦταν ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ γε-νικὸ πνεῦμα, ποὺ ἐπικρατοῦσε κατὰ τὴν πρὸ τῆς Ἀλώσεως ἐποχὴ τοῦ, (μὰ ἐποχῇ, ποὺ τὴν χαρακτηρίζε, ὅπως τὴν δική μας, πρωτοφανῆς πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ παρακμή) εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ. Στὸ παρελθόν, βασίζόμενοι σὲ συγκλονιστικὰ μαρτυρίες ἐνὸς ἄλλου Βυζαντινοῦ λογίου ἀνδρός, τοῦ Ἰωσήφ Βρυεννίου, πε-ριγράψαμε, προφορικῶς καὶ γραπτῶς, μερικὰ σο-βαρώτατα ἠθικὰ καὶ ἄλλα συμπτώματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἡ ὁποία προετοίμασε, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, με τὴν φοβερὴ ἀποστασία τῆς καὶ τὴν ἐπελθούσας ἀργότε-ρα διάλυσι τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶναι ἱστο-ρικός ἀποδεδειγμένο ὅτι ἐπικρατοῦσε τόση ἀθλιότητα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, κυρίως δὲ στὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τῆς σκολίας καὶ μοιχαλίδος ἐκείνης γενεᾶς, ὥστε εὐκόλως θὰ μπορούσαν νὰ παρσασθοῦν καὶ οἱ ἐκλεκτοί. Τὸ ἐνδεχόμενο πάντως ὅτι ἡ τροποποίησι Ἱ. Κανόνων, ποὺ προτείνει ὁ Βλάστариς, νὰ ἦταν μόνιμη καὶ ἐπιμονὴ ἰδεολογία τοῦ, ὅπως συμβαίνει ἐκ νεότητς τοῦ μὲ τὸν κ. Βαρθολομαῖο, μᾶλλον πρέπει νὰ ἀπο-κλεισθῇ. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἂν καὶ ἐπιθυμῇ νὰ θε-ωρηθῇ ὡς πρῶτος τῇ τάξει ἐπισκόπου τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ τῖς τόσες πολλὰς παραβάσεις Κανόνων, ἔχει δυσ-τυχῶς καταφέρει νὰ διεκδικῇ ἀρχιερατικὸν πρωτεῖο στὴν ἱεροκανονικὴ ἀξία! Ἐς ἄλλο εἶναι πολὺ βαθεῖα χαρ-αγμένο στὴ μνήμη καὶ συνειδήσι τῆς Ἐκκλησίας τὸ ὅτι ὁ Πατριάρχης μὰς ἔφθασε κάποτε στὸ ἑλιθερὸ σημεῖο νὰ ἀποκαλέσῃ Ἱ. Κανόνες, ὅπως αὐτοὺς ποὺ ἀπαγο-ρεύουν τῖς συμπτροσευχὲς μὲ αἰρετικούς, «*τείχεῖ τοῦ αἵχους*!» Ὅποια βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Αἴσχος, ὅμως, γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν εἶναι οἱ θεῖοι, ἱεροὶ καὶ θεοπνεύματοι Κανόνες, ἀλλὰ ὁ ἀσεβὴς αὐτὸς πα-τριαρχικός χαρακτηρισμός. Ἐνας ἄλλος δὲ τραγικός ἐπισκόπος τοῦ κλήματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρ-χείου, ὁ ὁποῖος παραμένει στὸν θρόνον τοῦ μὲ τῖς εὐλογίες τοῦ Πατριάρχου, χαρακτηρίζε κάποτε τοὺς Ἱ. Κανόνες «*χαρὰ ὑνείας*», χρησιμοποιοῦντας ὁ ἀθεόφοβος τὴν γνωστὴ χυδαία ὀνομασία τοῦ εἰδους αὐτοῦ τοῦ χαρ-ποῦ!

Ἀλλὰ , ἐνῶ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενι-σμοῦ καλοῦμεν νὰ σεβαστοῦμε τὴν γνῶμὴ μίᾶς αὐθεντίας τοῦ 14^{ου} αἰῶνος, ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός μας κ. Α.Ε. ἀρνείται νὰ σεβαστῇ τῖς ἀπόψεις ἄλλων θεω-ρουμένων ὡς αὐθεντιῶν στῖς δικές του ἡμέρες! Εἶναι γνωστὴ π.χ. ἡ ἀξία ὡς Κανονολόγου τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἐπιφάνιου Θεοδώροπουλου, καθὼς καὶ τὸ σφοδρὰ ἀντιοικουμενιστικὸ φρόνημά του, τὸ ὁποῖο ἐξέφρασε πολλὰς, κυρίως δὲ τὴν νημενιώδη ἐκείνῃ ἐλεγκτικῇ Ἀνοικτῇ Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν τότε οἰκου-μενικὸ πατριάρχου Ἀθηναγόρα. Καὶ ὅμως, τὸ ὄνομα Ἐπιφάνιος Θεοδώροπουλος δὲν πρέπει νὰ ἀκούεται σήμερα, διότι ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστικῶς κύκλους, στοὺς ὁποῖους ἀνῆκε καὶ ὁ κ. Α.Ε., θεωρεῖται ὡς φανατικὸς καὶ ὡς «νεοζηλωτῆς» τῆς ἐποχῆς του!

Συνάντησε, ἐπίσης, ὁ κ. Α.Ε. καὶ μία ἄλλη θεολογικὴ αὐθεντία στὸν δρόμο τῆς ζωῆς του, τὸν θεοφώτιστο ἐρμηνευτὴ τῶν Γραφῶν καὶ πρῦταν, ὅπως χαρακτηρί-στηκε, τὸν ἀνταίρετικὸ ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας, ἀειμνή-στο Νικόλαο Σωτηρόπουλο, ἄλλὰ, ἀντὶ τῆς συν-εργασίας μαζί του, ἐπέλεξε τὴν ἀντιδικία καὶ ἀντιπαρ-θεσι σὲ αἰθουσες δικαστηρίων καὶ σὲ τηλεοπτικoὺς σταθμοὺς!

Μήπως,

‘Ο Σεβ. Παγκαδά έβάπτισε παπικόν

Κατά την πρόσφατον επίσκεψίν του εις τόν Ἅγιον Ὅρος ὁ Σεβ. Παγκαδά έβάπτισε παπικόν. Τελικῶς ἀκόμη καί οἱ Μητροπολιταί υποστηρικταί του Κολυμβηρίου πειδαρχοῦν εἰς τὰ παραδεδομένα. Ὡς κατέστη γνωστών ἀπό ἀνακοινώθεν τῆς 1. Μ. Παγκαδά τῆς 21ης Ἰουλίου 2017:

«Κατά τήν διάρκεια τῆς παραμονῆς του στό Περιβόλι τῆς Παναγίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Ἱεροῦ Χρίσματος ἔμπροσθεν τοῦ Καθίσματος τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐσισης, σέ Καθηγήτῃ τῆς Μεσαιωνικῆς Ἱστορίας Πανεπιστημίου τῆς Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος καί θά ἔχει συνεργασία μέ τήν Θεολογική Ακαδημία Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος», τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐνῷ προεξήρχε καί τῆς Ἀγρυπνίας, πού ἐτετέλεσθη στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Ἱβήρων, ἐπὶ τῇ

Σεβ. Φθιώτιδος, ἥλλαξαν τὰ θρησκευτικά;

Προσφάτως ἐδημοσιεῦθη ἀπό τὴν 1. Μ. Φθιώτιδος συνέντευξις τὸ Σεβασμιωτάτου κατὰ τὸν μῆνα Μάιον διὰ τὸ περιοδικόν «Πιλότος Ἐνημέρωσης». Εἰς τὴν συνέντευξιν αὐτὴν ὁ Σεβασμιώτατος ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ χαρακτῆρος τῶν θρησκευτικῶν. Μετὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 27ης Ἰουνίου ποία εἶναι ἡ θέσις του; Παραθέτομεν ἀπόσπασμα τῆς συνεντεύξεως, ὡς αὐτὴ ἀνηρτήθη εἰς τὴν ἱστοσελίδα τῆς 1. Μητροπόλεως τὴν 10ην Ἰουλίου 2017:

«Σεβασμιώτατος: Τὰ θρησκευτικά πρέπει να παραμείνουν ὡς βασικό μάθημα στὰ Σχολεῖα μας, ὅπως προβλέπει τὸ ἰσχύον Σύνταγμα καὶ ὅπως

Οἱ Σεβ. Αἰτωλίας, Ἀργολίδος καὶ Ὁ Ἁγ. Παΐσιος

Σχόλια εἰς τὸ πανελλήνιον προεκάλεσεν, ὡς μὴ ὀφελε, ἡ ἐκδeσις «καστάνων τοῦ Ἁγίου Παΐσιου» κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του. Ἡ 1. Μ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ἐξέδωσεν ἀνακοινῶσαν, ἀπόσπασμα τῆς ὁποίας παραθέτομεν:

«Ἡ 1. Μ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, μὲ θλίψη καὶ πόνο παρακολουθεῖ τὴν ἀναστάτωση καὶ ἀναταραχὴ τῶν πιστῶν, πού προέκυψε ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς παρουσίας ἀντικειμένου εὐλογίας ἀπὸ τὸν Ὅσιο Παῖσιο, ὡς λαυθαρμένης ἐκθέσεως αὐτοῦ πρὸς προσκύνηση τῶν πιστῶν... Πολλὲς φορές ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς γιὰ τοὺς Ἁγίους μας, ὁδηγεῖ σὲ υπερβῆσαντα σεβασμὸ τῶν ἀντικειμένων τους, τὰ ὁποῖα σίγουρα ἀποτελοῦν ἰδιαίτερη προσωπικὴ εὐλογία, ἀλλὰ σὲ καμιά περίπτωση δὲν ἐξισώνονται μὲ τὰ Ἱερὰ Λειψάνα καὶ τὰ θαυματουργὰ Εἰκόνας, πού ἀντίστοιχα εἶναι ἡ τμήματα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ σῶμα τῶν Ἁγίων μας ἡ εἰκονίζον τὸ ἱερὸ τους πρόσωπον».

Εἰς τὸ ζήτημα παρενέβη καὶ ὁ Σεβ. Ἀργολίδος. Συμφώνως

«Διδασκαλία θεατρικῆς τέχνης μὲ διάλογισμό;»

Τὸ Γραφεῖον Ὁρδοδόξου Μαρτυρίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων ἐξέδωσεν ἀνακοινῶσιν κατὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς γιόγκας εἰς κατασκηνῶσιν. Παραθέτομεν τὸ δελτίον τυπικοῦ τῆς 22ας Ἰουλίου 2017:

«Διαβόασαμε, στὸν καθημερινὸ τύπο τῆς πόλης μας, γιὰ τὴν ἐβδομάδα θεατρικῆς κατασκηνώσης πού ὁργανώνεται στὴν Θάσο, αὐτὴν τὴν περίοδο, καὶ μᾶς ἐξέπληξε τὸ γεγονός ὅτι καθε μέρα τῆς ἐβδομάδος ξεκινᾶ μὲ «ασκήσεις γιόγκας καὶ διαλογισμοῦ». Μᾶς προβληματίζει τὸ γεγονός, πῶς σὲ μία ἐνεργὴν προσπάθεια νὰ γνωριεῖ τὸ θέατρο ὁποῖος τὸ ἐπιθυμεῖ, ὑπεστηρίζοντα καὶ μάλιστα καὶ καθημερινὴ βάση, ὅπως ἀναφέρει τὸ πρόγραμμα, διδασκαλίας καὶ πρακτικὲς πού κα-

εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, στὸ τέλος τῆς ὁποίας πραγματοποιήθηκε καὶ τὸ κατ' ἔτος τελούμενο Ἀρχιερατικὸ Μνημοσύνη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὴ κοίμησιν τοῦ μακαριστοῦ, ἀπὸ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Β' (Χρυσοφάκη), ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη ὁσιακὰ στὸ Ἱερὸ κάθισμα τῆς «Παναγίας τῆς Πορταΐσισης» τὴν 9η Ἰουλίου τοῦ 2003. Παράλληλα, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντηθεῖ στὸ κτίριο Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος μὲ τὸν Πρωτεπιστάτη Γέροντα Γερβάσιο Ἰβηρίτη καὶ τὰ νέα μέλη τῆς Ἐπιστάσις καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ. Παῦλο καὶ Μητροπολίτες ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Γεωργίας, ἐνῷ ἐπισκέφθηκε τῖς Ἱερές Μονές Καρακάλλου, Φιλοθέου, Σταυρονικήτα, Σίμωνος Πέτρα καὶ Παντοκράτορος καὶ τῆς Σκήτης τῆς Καψάλας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέας».

Εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους θὰ καταλήξουν τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προχωρεῖ εἰς συνεργασίαν μὲ τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὸ ἐγγέηρημα θὰ ἐξαίρεθῇ τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης καὶ αἱ Μητροπόλεις τῶν Δωδεκανήσων, καθὼς τελούσιν ὑπὸ εἰδικὸν καθεστὸς. Τὰ ἐρωτήματα πού προκύπτουν εἶναι πολλὰ μὲ κυριώτερον ὧλον: διατὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἐσόδων νὰ καταλήγῃ εἰς τὴν «καυρὴν τρύπα» τοῦ κρατικοῦ κορβανά; Ὡς ἐπιληροφορήθημεν ἀπὸ ἄρθρον τοῦ κ. Γάννη Ἀγιορίδη καὶ τῆς κ. Μίνας Κωστοπούλου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγὴ» τῆς 24ης Ἰουλίου 2017:

«Ὅπως χαρακτηριστικὰ τόνισε ὁ Σεβ. Ἀργολίδος στὸν Σκάι: «ὁ Γέροντας Παΐσιος ἦταν ἄνθρωπος γεμάτος χαρὰ, ἄνθρωπος μὲ χιούμορ καὶ ἦταν πολὺ εὐφύης. Δυστυχῶς ὁμως ὅπως κάθε πολὺμυο πρᾶγμα κινδυνεὺει νὰ νοθευεῖται καὶ νὰ παραχαραφθῇ. Ἔτσι συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Ὅσιο Παῖσιο. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μὲ ἀνοήσις ἐυτελίζουν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο... αὐτὸ δὲν συμβαίνει πρώτη φορά. Δεῖτε κάθε μέρα τῖς ἐφημερίδες. Κίτρινες ἐφημερίδες πού λένε ὅτι εἶπε ὁ Ἅγιος Παΐσιος ὅτι θὰ ξεκινήσει ὁ πόλεμος καὶ διάφορες προφητείες. Δὲν ἦταν αὐτὸ ὁ Ἅγιος Παῖσιος... Ἄντι ὃ ἀνθρώποι νὰ μετανοήσουν, προσπαθοῦν νὰ ἐξαγοράσουν τὸν Θεό. Ὁ ἄνθρωπο ἐνεργοῦν ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία τὰ δέχεται ἀπὸ τὴν εὐλόγια τῶν πιστῶν». Ὁ κ. Νεκτάριος ἐκλείπει τὴν τοποθέτησιν τοῦ λέγοντας ὅτι ἐνὰ ἀσπίμαντο γεγονός πῆρε πανελλήνια διάστασι «ἐνῷ ἡ Ἑλλάδα πνίγεται».

Πρὸς ἄρθρον τοῦ κ. Σπύρου Παπαγεωργίου εἰς τὴν ἱστοσελίδα Orthodoxy.info τῆς 19ης Ἰουλίου 2017:

«Ὅπως χαρακτηριστικὰ τόνισε ὁ Σεβ. Ἀργολίδος στὸν Σκάι: «ὁ Γέροντας Παΐσιος ἦταν ἄνθρωπος γεμάτος χαρὰ, ἄνθρωπος μὲ χιούμορ καὶ ἦταν πολὺ εὐφύης. Δυστυχῶς ὁμως ὅπως κάθε πολὺμυο πρᾶγμα κινδυνεὺει νὰ νοθευεῖται καὶ νὰ παραχαραφθῇ. Ἔτσι συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Ὅσιο Παῖσιο. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μὲ ἀνοήσις ἐυτελίζουν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο... αὐτὸ δὲν συμβαίνει πρώτη φορά. Δεῖτε κάθε μέρα τῖς ἐφημερίδες. Κίτρινες ἐφημερίδες πού λένε ὅτι εἶπε ὁ Ἅγιος Παΐσιος ὅτι θὰ ξεκινήσει ὁ πόλεμος καὶ διάφορες προφητείες. Δὲν ἦταν αὐτὸ ὁ Ἅγιος Παῖσιος... Ἄντι ὃ ἀνθρώποι νὰ μετανοήσουν, προσπαθοῦν νὰ ἐξαγοράσουν τὸν Θεό. Ὁ ἄνθρωπο ἐνεργοῦν ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία τὰ δέχεται ἀπὸ τὴν εὐλόγια τῶν πιστῶν». Ὁ κ. Νεκτάριος ἐκλείπει τὴν τοποθέτησιν τοῦ λέγοντας ὅτι ἐνὰ ἀσπίμαντο γεγονός πῆρε πανελλήνια διάστασι «ἐνῷ ἡ Ἑλλάδα πνίγεται».

«Τὸ Ἅγιο βουνὸ ἐγκαταλελειμμένο»

Ὅταν ἐλευθερώθηκε ἡ πολυθρόνητὴ Μακεδονία ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸ ζυγὸ, οἱ Ἁγιορεῖτες, Ἐλληνες ἀληθινοί, ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ μπουσάλια τοὺς τίς σκορφαγμένους σημαῖες τῆς πονεμένης Ἑλλάδος καὶ τῖς ὑψώσαν παντοῦ.

Τὸ ἅγιο βουνὸ εἶναι τὸ μόνο κομμάτι τῆς ἡγιασμένης αὐτῆς χώρας, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἔδειξε εὐασθησιὰ καὶ συνέστειλε στοὺς Ἁγιορεῖτες νὰ κάνουν δικὸ τους κρατίδιο καὶ νὰ μὴ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἑπικράτεια, γιὰθὶ θὰ τὸ μετανωσίσουν. Οἱ θερμοὶ Ἐλληνες καλόγηροι τοὶ ἀρνήθησαν καὶ δέχθηκαν τὴν ἐλληνικὴ ἑπικράτεια σὰν εὐλογία τῆς Παναγίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ λησμόνησαν οἱ ἐκάστοτε κρατούντες καὶ τὸ ἅγιο αὐτὸ βουνὸ βρίσκεται σήμερα σὲ μῖα πλήρη ἐγκατάλειψη. Ὅ,τι καὶ νὰ γίνῃ, οἱ ἐπιτροπές, σὺν τοὺς παλαιοὺς ταχυδρόμους, μέρες γυρίζουν ἀπὸ γραφεῖο, ἀπὸ ὑπουργὸ σὲ ὑπουργό, καὶ δρέπουν στάχες ἀκαρπύσας, πού τοὺς ἔχει καταστρέψει τὸ συρίκι, ὁ λίβας. Γι' αὐτὸ τὸ ψηλὸ βουνὸ ψυχία μὴ πουν δίνουν ἀπὸ τὰ τραπέζια πού ἔχουν συνδαιτυμένους τοὺς μουσουλμάνους. Μὲ πῖο πολλὴ χαρὰ ἀνεγείρονται τὰ τζαμιά, ἀπ' ὅ,τι τὰ μνημεῖα τοῦ Γένους καὶ τῆς πίστεως.

Τὸ Ὅρος εἶναι ἀφύλακτο, εἶναι στὴν διάθεσιν τοῦ κάθε ληστοπεράτη. Τὰ τελωνεῖα καταρρήθησαν, ἔλεγχος δὲν γίνεται. Μπᾶτε, σκύλοι, ἀλέστε κὶ ἀλεκτρίκα μὲ ὅσποτε. Βγαίνοντας πρὸχθές ἀπὸ τὸ Ὅρος, βλεῖται ἀπ' τὸν ὀραναὶ τῆς Χι-λανδαρίου νὰ μπαινῇ στὸ πλοῖο ἓνα ἀγροτικὸ μὲ σκεπασμένη τὴν καρότσα. Δὲν συγκατήθηκα. Ἡ μάλλον κἄως συγκατήθηκα. Ἔστειλα ἐνῶς μοναχό, νὰ σηκώσῃ τὴν κουβέρτα νὰ δῇ τὶ κουβαλεῖ. Κι ἐβγαζε ἐξω τοῦ Ὅρους ἓνα ἀγροτικὸ ριγανῆ! Τὸ νὰ κόψη κανεὶς ἓνα ματάκι γὰ τὸ σπιτί του κανεὶς δὲν τὸ ἀρνείται, ἀλλὰ ἐνὰ ὁλόκληρο ἀγροτικὸ; Πόσο συνειδητὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος σὺναξε ἀπὸ τῖς νά-

πες τοῦ Ὅρους αὐτὴν τὴν ριγανή! καὶ δὲν τὴν ξεπᾶτωσε; Περίμενα νὰ συναντήσω λιμενικὸ στὴν Οὐρανούπολη. Εἴμαι Ἀρχιτελαγίτης. Ταξιδεύω ἀπὸ τὸ 1955. Πρῶτὴ φορὰ εἶδα νὰ πᾶν πλοῖο σὲ λιμάνι καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὔτε τελωνῆς οὔτε λιμενάρχης. Μὰ ἂν γίνῃ ἓνα δυσ-

Τοῦ Καθ. τῆς 1. Μ. Δοχειαρίου Ἀρχ/του Γρηγορίου

τύχημα, ποῖος θὰ τὸ πιστοποιήσῃ; Ὁ ξυλοκόπος τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἢ ὁ ἐργάτης ἢ οἱ ἄλλοι δαποὶ προσκυνητές; Μᾶς πῆρε τὰ τελωνεῖα τὸ κράτος καὶ μᾶς τοποθέτησε ὁραία καὶ πού λιμεναρχεῖα. Καὶ σ' αὐτὰ, ὁσάκις προσφύγῃς, ἢ τὸ σκάφος τοὺς εἶναι χαλασμένο ἢ δὲν ἔχουν πετρέλαιο νὰ τὸ κυκλοφορήσουν. (Ῥατσό, μεγάλος ἡγού-μενος, εἰσερχόμενος μὲ 1296-σιο ταχύπλοο, πολλὰς φορές συνοδεύεται ἀπὸ τὸ λιμενικὸ. Κλάψε με, μάννα, κλάψε με.) Ναι, ἀφῶρακο τὸ ἅγιο αὐτὸ βουνὸ, εἶναι στὴν διάθεσιν κάθε ἀρχαιοκάπηλου καὶ κάθε ἄρπαγα. Δὲν θέλουμε λιμεναρχεῖα, θέλουμε τελωνεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐπανδρωμένα ὄχι μὲ προτεστάντες καὶ ἰεχωρδῆδες, ἀλλὰ μὲ συνειδητοὺς καὶ σοβαροὺς χριστιανούς καὶ Ἐλληνες.

Βγαίνει κανεὶς στὴν Οὐρανούπολη, εἰς νέος μοναχὸς εἶναι εἴτε γνησιὸς εἴτε εὐλαβὴς προσκυνητῆς, καὶ ἀντικρῶεῖ τὸ θέμα τῆς πορείας αὐτοῦ ἀποκορύφωμά τῆς. Ἐκεῖ κυκλοφοροῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μῆτε στοχάζονται μῆτε ντρέπονται. Λέγει ὁ Ἀββᾶ Ἰσαάκ: «Αὐτὸς πού δὲν σεβεται τὸν ἑαυτοῦ του, δὲν σεβεται καὶ τοὺς ἄλλους». Ἐνὰς νέος ἀπὸ τὴν Πάτρα, ἐπιστρέφοντας στὸν κόσμο, οἱ μοῦ λέγει: «Δὲν φοβάμαι τὴν διαδρομὴ μὲχρι τὴν Πάτρα, ἀλλὰ τὴν διαδρομὴ πού θὰ κἄνω ἀπὸ τὸ καράβι μέχρι νὰ πᾶω στὸ αὐτοκίνητό μου στὴν Οὐρανούπολη».

Ἡ φιλεὺσταλαγχνὴ ἑλληνικὴ ἑπικράτεια, πού θάλαπει καὶ ὑποθάλαπει κάθε ἔχθρο καὶ πο-λέμιο τῆς πατρίδας μας καὶ τῆς πίστες μας, ἀδυνατεῖ νὰ φτιάξῃ

τιὸ καί μία προκυμία, νὰ σταματῇ τὸ καράβι τοῦ Ὅρους, μόνον πρέπει νὰ μᾶς πετᾷ κυ-ριολεκτικὰ μὲ ἀνατροπὴ, ὅπως τὰ αὐτοκίνητα, μέσα στὸν κό-σμο, πού μόνον βούρκος ἐκπέμπεται καὶ δυσσομία δυσ-ωδῆς; Λίγο σεβασμὸ νὰ εἶχε γιὰ αὐτοὺς τοὺς διὰ ζωῆς ἀκρί-

τες τῆς πίστεως, αὐτοὺς τοὺς ἁμίσθους ἐργάτες, θὰ ἐφίπαχνε ἓνα μουράγιο μακριὰ ἀπὸ τὴν ταραχὴ τοῦ κόσμου καὶ τὴν ξε-διαντροπιά. Ὅλα γίνονται σ' αὐτὸν τὸν τόπο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σοβαρὸ καὶ τὸ σεμνὸ.

Ποῖος ἀπὸ τοὺς κρατοῦντες ὀλα αὐτὰ τὰ χρόνια στοχάστη-κε τὶ εἶναι αὐτὸ τὸ Ὅρος καὶ τί φυλάει καὶ τί περικρατεῖ, γιὰ νὰ προσφέρῃ κάτι γιὰ τὴν ἀναστή-λωση αὐτῶν τῶν μνημείων, παρὰ ἑπίσταν τοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τὸν λαϊμὸ καὶ τοὺς ἐσφιγ-νὰς νὰ δεχθοῦνε βοήθεια γιὰ τὴν ἀναπαλαίωση τῶν μνημεί-ων τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ τὴν ἄθελ καὶ βδελυκτὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσῃ. Γιὰ ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, γιὰ τζαμιά, γιὰ διάφο-ρους συλλόγους ὑπάρχουν χρήματα, ἀλλὰ γι' αὐτὸν τὸν τό-πο πεντάρα. Πότε κρατικὸς ὑπάλληλος περιωδεύει τὸν τό-πο αὐτὸν νὰ ρωτήσῃ αὐτοὺς τοὺς στρατευμένους μονα-χοὺς:

«Τί ἀνάγκες ἔχετε;». Καὶ σή-μερα, σὰν νὰ βρισκόμαστε στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, ζη-τοῦμε βοήθεια ἀπὸ τοὺς φιλεῦ-σπλαγχνούς ὁμοδόξους, γιὰ νὰ φτιάδουμε μία σκεπή, ἓνα πα-ράθυρο, ἓνα τεῖχι ἀντιστήρι-ξης, νὰ βάλουμε ἓνα κομμάτι μολύβι στὴν σκεπή τοῦ καθολι-κοῦ πού τρέχει. Εὐτυχῶς, οἱ μοναχοὶ αὐτῆς τῆς νέας γενιάς φέρθηκαν φιλότιμα καὶ στερή-θηκαν καὶ τὴν πτωκίκα τὸ ψυ-μὶ, γιὰ νὰ ἀναπαλαίσουν τὰ μοναστήρια τοὺς. Οἱ πολιτικοὶ πού ἐπισκέπτονται τὸ Ὅρος ἔρχονται κατευθυνόμενοι σὰν τὰ βλάμητα τῶν πυρῶλων καὶ δυστυχῶς θὰ πέσουνε στὰ μο-ναστήρια πού περισσεύουν ἄρτων καὶ ὄχι ἐκεῖ πού ὑπάρ-

Εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους θὰ καταλήξουν τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν;

Τὸ ζήτημα τῆς χρηματοδοτήσεως

Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀξίζει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ χρηματοδοτηθοῦν κάποιος δρά-σεις τῆς Ἐκκλησίας, μέσω ΕΖΠΠΑ ἐπὶ παραδείγματι, ἀλλὰ τὸ κοινὸ πρόγραμμα τῶν δύο πλευρῶν, τὸ ὁποῖο θὰ καταγράφει καὶ θὰ προτείνει τρόπον τινὰ τῖς μεθό-δους ἀξιοποίησης.

Πῶς θὰ ἐπιλυθοῦν αἱ ἐπιμέρους διαφωνίαι διὰ ἐκτάσεις

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι στῖς περισσότερες περιπτώσεις πρό-κειται γιὰ ἐκτάσεις πού δὲν μπο-ρεῖ νὰ ἀξιοποιήσῃ ἡ Ἐκκλησία, ἐνῷ ἡ Πολιτεία, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς, ἀμφισβητεῖ τοὺς τίτλους κυ-ριότητας πού ὑπάρχουν ἢ τὸ ἀντίστροφο. Εἰπομένως, ἀναμέ-

νεται νὰ ἀναζητηθεῖ μία κοινὴ φόρμουλα, οὕτως ὥστε νὰ ἐκκρίσθουν μία πρόβη οἱ ἐκκρε-μεῖς σὲ δικαστήρια ἀνοιχτές ὑπο-θέσεις....

Τὰ "παραχωρητήρια"
Ἔταιρο ζητούμενο εἶναι οἱ πρό-ποι ἐκμετάλλευσιν πού θὰ ἀνα-ζητηθοῦν, καθὼς κάποιες ἐκτά-σεις ἔχουν παραχωρηθεῖ κυρίως στὴν Ἐκκλησία, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ἓνας συγκεκριμένος σκοπὸς... Πρόκειται γιὰ τὰ λεγό-μενα «παραχωρητήρια», τὰ ὁποῖα συνήθως συνοδεύονταν ἀπὸ Ὅρους καὶ προϋποθέσεις, πού θὰ πρέπει νὰ τηροῦνται, καθὼς ἐνέ-χουν νομικὴ ὑπόσταση, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ διευθετηθεῖ μέσα ἀπὸ τῖς κατάλληλες διαδικασίες.

Ἔσοδα καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν
Γιὰ αὐτὰ καί, σύμφωνα μὲ πλη-ροφορίες, ἡ Ἐκκλησία ζήτησε ἀπὸ τὴν Πολιτεία νὰ τὴ συνδράμει ἐπὶ τῆς οὐσίας σὲ μελλοντικὴ προσέ-κυση ἐπενδύσεων καὶ στὴν ἐπίλυση τῶν ζητημάτων πού κρατοῦν «δε-σμευμένα» ἀκίνητα. Κυβερνητικὸ κύκλοι ἀνέφεραν ὅτι ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράστη-κε πῶς «ὅποια ἀξιοποίηση θὰ εἶναι μὲ κερδοσκοπικὸ χαρακτήρα καὶ θὰ συνίσταται στὴν ἐπανεπένδυση ἀπὸ αὐτὴν στὴν κοινωνία μέσω φι-λανθρωπικῶν δράσεων».

Ἄλλὰ κι ὁ Πατριάρχης ὀφείλε νὰ τὰ εἶχε προλάβῃ τὰ πράγμα-τα. Ὅμως καὶ τώρα ἔχει μία θαυμασία εὐκαιρία νὰ δείξει στὴν Ὁμογένεια ὅτι συνάπτει μία καινούργια σχέση μαζί τῆς. Δὲν μπορεί καὶ δὲν πρέπει τὸ Πατριαρχεῖο νὰ χάσει τὴν Ὁμο-γένεια τῆς Ἀμερικῆς. Ἐδῶ ὑπάρχουν δυνάμεις καὶ δυνα-τότητες ἀνεξάντλητες, κι εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ ἐμφανίζεται αὐτὴ ἡ παρακιμακὴ κατάσταση σὺν ἐκκλησιαστικῇ τῆς βίῃ καὶ ὅχι μόνον, μὲ ἀνεπάρκειες καὶ ἀνεπαρκεῖς σὲ θεσμικὲς νευ-ραλγικὲς θέσεις.

Τὸ γεγονός ὅτι ἀκολουθοῦν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ οἱ Μη-τροπολίτες, ἀντὶ νὰ τοῦ ποῦν δυνατὰ καὶ ἐκκάθαρα νὰ γίνεἰ αὐτὸ πού λέγει ὁ Πατριάρχης, δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήσσει, ἐκτὸς ἐνν ὑπάρ-χουν ἄλλες στοχεύσεις, πράγμα μᾶλλον ἀπίθανο, διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ τολμήσει».

Ἀναμφίβολα τὰ πρῶτα χρο-νία ἡ συμβολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκό-που κ. Δημητρίου στὴν εἰρήνευ-σιν τῶν πραγμάτων ἦταν κατα-λυτικὴ, πέραν τούτου ὁμως οὐδέν. Κι αὐτὸ τὸ «οὐδέν» συν-εχίζεται ἐπὶ 18 χρόνια τώρα.

Συναλλαγαὶ Ἐκκλησίας – Πολιτείας

Παρὰ τὰ συνδήματα περὶ χωρισμοῦ τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκη τὴν Ἐκκλησία. Τὸ ἐρώτημα εἶναι ποῖα ἀνταλ-λάγματα παραχωροῦν οἱ Ἱεράρχαι... Νέος νόμος διὰ τὰ αὐθαίρετα περιλαμβάνει τὴν Ἐκκλησίαν εἰς εἰδικὴν κατηγο-ρίαν. Ὡς ἐπιληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθε-ρος Τύπος» τῆς 25ης Ἰουλίου 2017:

«Δωρεᾶν νομιμοποιήσεις σὲ ἀκίνητα τοῦ «Υπερταμείου», στὰ αὐθαίρετα τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τῶν παλαι-ομερολογιτῶν, καθὼς καὶ σὲ αὐθαίρετα ἰδιωτικῶν ἀθλητικῶν σωματείων».

Τὸ Κράτος προωθεῖ συνερ-γασίας καὶ εἰς ἀκίνητα, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει δικαιώματα ἡ Ἐκκλησία. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγὴ» τῆς 25ης Ἰουλίου:

«Γιὰ τὴ διατήρησιν τῆς ἱστο-ρικῆς μνήμης, ἔχοντας ὑπογρά-ψει προγραμματικὴ σύμβαση

Δυναμικὴ παρέμβασις τοῦ Μακ. Κύπρου διὰ τὸ Κυπριακόν

Τὸ θερματισμὸν τοῦ διαλό-γου ὑπὸ τὰς παρούσας προ-ϋποθέσεις ἐξήτησε δημοσίως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα newsbomb.gr τῆς 24ης Ἰουλίου 2017:

«Οἱ συνομιλίες γιὰ τὸ Κυ-πριακὸ θὰ πρέπει νὰ τηριαπ-τοῦν, δὴλως τὴν Κυριακὴν (23/7) ὁ Αρχιεπίσκοπος Χρυσό-στομος καὶ κάλεσε τὴν κυβερνώ-ση νὰ ζητήσει τὴν ἀπομάκρυν-ση τοῦ εἰδικοῦ συμβόλου τοῦ γ.γ. τοῦ ΟΗΕ. Ἔσπεν Ἄντε. Εἶπε ἐπίσης ὅτι «μετὰ ἀπὸ τῖς αἰχμές πού ἔχει ἀφήσει ὁ ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἂν ἔχει λίγη εὐσθηθη-σία τουλάχιστον θὰ ἔπρεπε (ὁ κ. Ἄντε) νὰ ἀπομακρυνθεῖ. Φαίνε-ται ὁμως ὅτι ἔχει στόχους καὶ ἐννοεῖ νὰ συνεχίσῃ, γιὰ νὰ πε-τύχῃ ἐκεῖνο πού θέλει». Συμφω-νὰ μὲ τὸ ΡΙΚ ὁ Αρχιεπίσκοπος εἶπε ὅτι οἱ συνομιλίες στὸ Κυ-πριακὸ πρέπει νὰ τηριατιστοῦν

Ὁ Ἀρχ. Κύπρου διὰ τὸ οὐκρανικόν

Ἐπιστολὴν μὲ ἀποδέκτην τὸν Πατριάρχην Μόσχας σχε-τικῶς μὲ τὰς ἐπιχειρουμένας παρεμβάσεις τῆς Πολιτείας εἰς τὴν κανονικὴν Ὁρδοδόξην Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Οὐκρανίαν ἀπέστειλεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Ὡς ἐπιληροφορήθη-μεν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα τοῦ τμήματος ἑξωτερικῶν σχέσε-ων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας τῆς 25ης Ἰουλίου 2017:

«Ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπί-σκοπος